גד קרויזר

'חזרה לשליטת התחנה'

פרשת תכנון מבצרי המשטרה ('טגארטים') בארץ־ישראל

הרשו לי לחזור ולומר את אשר אמרתי בעבר. תכנית המבנים למשטרה היא שאלה של דחיפות ראשונה במעלה. ביטחון הפנים יתפוס חלק ניכר מזמנה של ממשלת ארץ־ישראל גם בשנים הבאות. במצב הנוכחי המשטרה תמצא את עצמה מוגבלת באופן חמור.

(טגארט אל המזכיר הראשי, 3 באפריל 1939)[1]

מתן דיור ושיכון הולם למשטרה בכל הארץ הוא תנאי הכרחי לקיום ביטחון הציבור ואין זה משנה איזו ממשלה תהיה אחראית לארץ הזאת

(מקמייקל לשר המושבות, 19 במאי 1939)[2]

הקדמה

מאפריל 1940 עד אוקטובר 1941 הוציאה ממשלת ארץ־ישראל המנדטורית לפועל את מיזם מבני המשטרה (.Police Building Programme (P.B.P והקימה חמישים וחמישה מבצרי משטרה אחידים

המאמר מבוסס על מספר פרקים בעבודת הדוקטור שלי, 'סר צ'ארלס טגארט בארץ ישראל – עיצוב מדיניות ביטחון הפנים הבריטית והמשטרה הקולוניאלית בארץ־ישראל 1937–1942', האוניברסיטה העברית בירושלים, תשס"ב. כתבתי את העבודה בהנחיית פרופ' אלון קדיש, וברצוני להודות לו על הערותיו ועצותיו המועילות גם למאמר זה. תודה מיוחדת לקרן גרינשטיין, שתמכה במחקר, וכן למר יו אלכסנדר (Hugh Alexander) עוזר מנהל מחלקת ההדמיה ב־Public Record Office בלונדון, שסייע רבות בצילום המורכב של תיקי הארכיטקט פוסטר־טרנר (-Turner Foster), שהיה אחראי לביצוע תכנון המבצרים והפיקוח על הבנייה במיזם מבני המשטרה (.P.B.P). תודה מיוחדת למר נרי אראלי, מנהל ארכיון ההגנה, שהביא לידיעתי ערב פרסום המאמר את דבר קבלתו מאנגליה של אלבום התמונות היחיד של מיזם .P.B.P הידוע עד כה ואישר שימוש בתמונות. המאמר מוקדש לזכר ידיד נעורי אליהו אוסטרייכר ז"ל, שנהרג בעת פעילות מבצעית בעזה, ח' בתשרי תשל"ב.

1 מכתב נלווה של טגארט לדוח ועדת הדיור, 3 באפריל 1939, עמ' 8, סעיף 12, St. Antony's College, Oxford, Middle East Center, DS 126.6, Tegart Private Papers (להלן: מסמכי טגארט), קופסה 3, תיק 3.

2 מכתב נלווה לדוח ועדת הדיור בראשות טגארט, עמ' 3, סעיף 4, .PRO, CO 733/389/75015/43

Return to Station Control.

Tagged cruiser

Planning of the police station in the country of Israel

Let me go back and say what I said before. The building plan for the police is a matter of first urgency up. Homeland security will be a significant part of the request of the Israeli government in the coming years as well. In the current situation, the police will find themselves severely restricted.
(Tagart to the Secretary General, 3 April 1939)1

Providing adequate housing and access to police throughout the country is a prerequisite for public security, and it does not matter which government is responsible for this country (McMichael Le Maire, 19 May 1939).

advanced
From April 1940 to October 1941, the Mandatory Government of the Land of Israel launched the construction project.

The article is based on several chapters of my doctoral work, “Sir Charles Tagart in the Land of Israel – Design of the British Homeland Security Policy and the Colonial Police in Israel-Israel 937!” and 942!Hebrew University in Jerusalem, USA. I wrote the work under the guidance of Professor Elon Qedi, and I would like to thank him for his helpful comments and advice on this article as well.

Special thanks to the Greenstein Foundation, who supported the research, and to Hugh Alexander, assistant director of the department.

Imaging Public Record Officer in London, who helped many in the complex photograph of the archives of the architect Turner Foster, who was responsible for carrying out the planning of the riots and overseeing the construction of the police project (.by P.B.P A special thanks to Mr. Neri Aralli, Director of the Defense Archive, who brought to my news evening the publication of the article saying the receipt from England of the single photo album of the initiative.P.B.P known so far and approved use of the images. The article is dedicated to the memory of a youth friend, Elijah Osterijmar Zell, who was killed during an operational operation in Gaza. and ML.

1 Letter accompanied by Tagart to the Report of the Housing Committee, 3 April 1939, p.
Antony’s College, Oxford
East Center, DS 126.6, Tegart Private Papers, box 3, file 3.
2 Letter accompanied by the report of the Housing Committee headed by Tagart, p.3, section 4,
733/389/75015/43.pro, co

במראם, מבנים מלבניים או מרובעים ולהם שני מגדלים בקצות האלכסון.[3] מבצרים אלה המכונים טיגארטים הם על שמו של סר צ׳ארלס טגארט (Tegart) מפכ״ל בדימוס של משטרת כלכותה וחבר לשעבר בוועדה המייעצת שליד השר לענייני הודו. סר צ׳ארלס הגיע לארץ ישראל בראשית השלב השני של המרד הערבי (דצמבר 37׳) בתור מומחה אימפריאלי למשטרה וטרור כדי לארגן מחדש את המשטרה שהתמוטטה. המיזם שתכנן היה יוצא דופן בהיקפו, במשאבים שהושקעו בו ובזמן הקצר שיצא אל הפועל. למעשה היה זה אחד המיזמים היותר גדולים שנבנו בהיסטוריה של ארץ ישראל בכלל ובתקופת המנדט בפרט. בין ספטמבר 1942 - נובמבר 1943 הוסיפה הממשלה שבעה מבצרים נוספים.

From India to Palestine

SIR CHARLES TEGART'S appointment to advise the Palestine Government on police matters means that he will return to official life after a retirement of only ten months.

When in 1931 he left Calcutta, where he was head of the Bengal police, Anglo-Indians freely tipped him as the late Lord Byng's successor at Scotland Yard.

None of them expected that he would create a precedent by being the first member of the Indian Police Service to serve on the Council of India.

Such an appointment, which is usually reserved for the highest ranks of the Indian Civil Service, showed that Sir Charles was recognised as being more than a mere expert in police matters. Members of Council at the India Office deal with the work in all sections of that department of State.

VIGOROUS MEASURES IN PALESTINE

SIR CHARLES TEGART'S APPOINTMENT

Mr. Ormsby-Gore, Secretary of State for the Colonies, announced in the House of Commons on Thursday that he had secured the services of Sir Charles Tegart, formerly of the Indian Police, who would proceed to Palestine on a temporary mission in order to advise the Government on matters relating to police organization. Mr. Ormsby-Gore added:—

Sir Charles Tegart's record in Bengal, where he was called upon to deal with conditions of acute difficulty, including terrorist activities over a long period, is no doubt known to the House. I am confident that his advice and assistance will be of immense value to the Palestine Administration.

תצלומו של טגארט והודעות על שליחותו לארץ־ישראל ב׳דיילי טלגרף׳ מ־22 באוקטובר 1937 (משמאל), וב׳טיימס׳ הלונדוני מ־28 באוקטובר 1937

מה הייתה מטרת תכנונם והקמתם של מבצרי המשטרה הללו? מדוע מבצרים דווקא ולא תחנות משטרה רגילות? האם עמדה מאחורי מיזם המבצרים תפישת שיטור אימפריאלית בריטית שסר צ׳ארלס הביא ויישם בארץ־ישראל? אם כן, מה היה היחס בין תפישתו המשטרתית של טגארט לבין זו של המומחה האימפריאלי למשטרה מפכ״ל משטרת ציילון, סר הרברט דאוביגין (Dowbiggin), שקדם לו והמליץ על ארגון מחדש של המשטרה הארץ־ישראלית מיד לאחר מהומות 1929? האם קיים קשר בין הארגון מחדש של המשטרה הקולוניאלית בארץ־ישראל על ידי טגארט לבין מיזם מבצרי המשטרה?

3 הנציב העליון ללורד מוין המזכיר הראשי של משרד המושבות, 29 באוקטובר 1941, מסמכי טגארט, מיכל 3, תיק 3. במסמך זה ובמסמכים נוספים מספר המבצרים שנבנו הוא 54. הסיבה לכך היא שהמחלקה לעבודות צבוריות מנתה את שני המבצרים בשכם 29/1 ו־29/2 כיחידה אחת. שני מספרי הקוד השונים ניתנו כיוון שהמבנים הוצאו אל הפועל על ידי גורמים שונים: קבלן פרטי מחד ומהנדס מחוז חיפה של המחלקה לעבודות צבוריות מאידך, שחייבו התייחסות שונה מבחינה מנהלית. ראו: Interim Report of the Police, Building Programme (1940) (להלן: דוח ביניים), הערה לנספח I בסוף תיק PRO, CO 733/434/75015/43. אנו התייחסנו אליהם כשני מבנים נפרדים כפי שזה נעשה ברוב המסמכים המרכזיים האחרים המוזכרים להלן בהערה הבאה. בנוסף מנה הנציב העליון בטעות 79 מבצרי משטרה בתכנית טגארט המקורית במקום 77. על 77 המבצרים בתכנית המקורית וחלוקתם לאזורים השונים ראו להלן, עמ׳ 117-119. ראוי לציין שהנציב העליון כלל ברשימת המבצרים שבנייתם הסתיימה גם את תחנת המשטרה בעיר צפת 037A למרות שבנייתה של זו הסתיימה רק ביוני 1943. הייתה זו תחנה עירונית שלא הייתה לה צורת ההיכר של מבצרי טגארט. עוד לגבי מספר המבצרים שנבנו בפועל ראו להלן, עמ׳ 122-125.

Chapter 96 of Cruise
In the barracks, linear or square buildings and both of them are towers at the edges of the mansion.3 These fortresses the Tigars are on

The name of Sir Charles Tegart (Tegart) is a former member of the Advisory Committee alongside the Minister for Indian Affairs. Sir Charles arrived in the Land of Israel at the beginning of the second phase of the Arab uprising and in December 37 as an expert.4 Imperial to police and terror to reorganize the collapsed police. The project he planned was unusual in its scale, *1**z us._

Tagart's photo and announcement of his mission to Israel in Daily
Telephone from 22.
in October 1937
(Left) and the London Times from 28 October 1937

In the resources invested in it and in the short time it came out to work. In fact, it was one of the largest projects built in the history of the Land of Israel in general and during the mandate period in particular. Between September 1942 and November 1943, the government added seven additional fortifications.

What was the purpose of planning and establishing these police clashes? Why are there police offices and not ordinary police stations? Was behind the project of the rebels the concept of British imperial repression that Sir Charlemagne brought and implemented in the land of Israel? So, what was the relationship between Tagart's police view and that of the imperial police expert at Chief of Police Chief Zylon, Sir Herbert Dowbiggin, who advanced him and recommended the reorganization of the Israeli police immediately after the 1929 riots? Is there a link between the reorganization of the colonial police in Israel by Tagart and a police campaign?

3 High Commissioner Lord Moine, Secretary-General of the Ministry of Colonies, 29 October 1941, Tagart Documents, Container 3, File 3. In this document and other documents, the number of fortifications built is 54. This is due to the fact that the combined work department measured the two rebellions in 29/1 and 29/2 as one unit. Two different code numbers were given because the structures were put into operation by different factors: a private contractor on the one hand and an engineer from the district of Haifa of the Department of Military Works on the other hand, who required different administrative references. See: (1940) interim Report of the Police, Building Programme (hereinafter: Interim Report), Note to Appendix 1 at the end of Case 733/434/75015/43 PRO, co. We have referred to them as two separate structures as it is done in most of the other key documents mentioned below in the following note. Additionally, the Supreme Commander's Department accidentally took 79 police arrests in the original Tagart plan instead of 77. For the 77 fortifications in the original plan and their distribution to the different

regions, see below, 117-119. It is worth noting that the Supreme Commander included in the list of fortifications whose construction also completed the police station in the city of Tsivta 037A although the construction of this was completed only in June 1943. It was a city station that didn't have the shape of the Targart Assembly. For more about the number of fortifications we actually built, see below, pp. 122- 125.

מדוע לא נבנו מבצרים כאלה בערים הגדולות והמעורבות: ירושלים, תל־אביב, יפו וחיפה שהיו בעייתיות מבחינת ביטחון הפנים? האם היו מצודות טגארט בגבול הצפון חלק ממיזם מבצרי המשטרה? האם היה דגם מבצר המשטרה הייחודי פיתוח מקורי? מה טעם היה באישור בנייתם ובהקמתם של המבצרים, במיוחד בהתחשב בעובדה שהדבר הצריך משאבים עצומים בשעה שבריטניה עמדה על סִפה של מלחמת העולם השנייה ונזקקה לממון רב כדי לשקם את צבאה שהוזנח בין שתי מלחמות העולם?

סר צ'רלס טגארט הוזמן לארץ־ישראל, כאמור, בתור מומחה אימפריאלי. כאשר התעוררו בעיות קשות באחד ממחוזות האימפריה הבריטית מקובל היה להזמין מומחה ממקום אחר שצבר ניסיון בהתמודדות עם סוגיות דומות, ושמצא להן פתרון נקודת המוצא של מחקר זה נגזרת אפוא מההנחה שהשימוש במומחה אימפריאלי מחייב לבחון את היחס בין המקום שממנו הגיע, הניסיון שצבר והפתרונות שהציע במחוז לבין המקום שאליו נקרא לייעץ והבעיות שהתבקש לפתור. כדי להבין את מיזם מבצרי המשטרה יש לנתח את מקורות הפרשה בגישה רחבה ובכל ההקשרים: האימפריאלי, ההודי, המזרח תיכוני והארץ־ישראלי.[4]

סר צ'רלס טגארט בתפקיד המפקח הכללי של משטרת כלכותה

טגארט, אירי פרוטסטנטי יליד 1881, התגייס בשנת 1901 למשטרת בנגל בהודו, שירת בה כקצין משטרה והגיע להישגים משמעותיים במיוחד בתחום המודיעין, שילוב מודיעין ומבצעים ופיקוד על יחידות משטרתיות מיוחדות שהוא עצמו הקים.[5] בשנת 1923 מונה למפקח הכללי של משטרת העיר כלכותה.[6]

4 המקורות העיקריים הם מסמכי טגארט, ובמיוחד: The Future Layout and Establishment of the Palestine Police: Police Stations and Posts, 7th February 1939, מסמכי טגארט, קופסה 2, תיק 2 (להלן: תכנית הפרישה העתידית); Housing, ללא תאריך מסמכי טגארט, קופסה 3, תיק 3 (להלן: תכנית דיור); וכן תכתובות שונות של טגארט בנושא דיור המשטרה; תיקיו האישיים של פרדריק פוסטר־טרנר, הארכיטקט שהיה ממונה על הצד ההנדסי במיזם במחלקה לעבודות ציבוריות, המצויים ב־PRO, ובמיוחד טבלאות השליטה הכוללות של המיזם: Diagrammatic Architectural Report of the Design, Execution and Completion of the Police Building Programme 1940/1941, PRO, 30/94/3 (להלן: דוח דיאגרמי); וכן: Administration Report of Chief Architect P.B.P. for the Period 1st April 1941 to 31st March 1942, 1st April 1943 to 31st March 1944, PRO, 30/94/1 (להלן: דוח אדמיניסטרטיווי). חומר חשוב נוסף, הכולל תכתובות, דוחות ביניים ומפות, ראו: Sir Charles Tegart's Reorganisation Proposals, Out Stations – Accommodation, PRO, CO 733/434/75015/43; Police: Tegart's Proposals, Stations, Accommodations, PRO, CO 733/389/75015/43; Sir C. Tegart's Mission to Palestine, PRO, CO 733/383/75742. דוח ביניים של המיזם (לעיל, הערה 3). חומר נוסף, שחלקו חופף למצוי במקורות הקודמים, ראו: Police Building Programme (Tegart Scheme): History of the Scheme and of It's Execution, Opened on 21 March 1941, אמ"י, חטיבה 12, מכל מ/4070 2, תיק 2/17/15; וכן: Construction of New Police Buildings Tegart Scheme, Finance, 4/40, שם, מכל מ/4070, תיק 2/17/4(1). הרעיון להוסיף עוד שבעה מבצרים עלה כבר בסוף ינואר 1941 ואף החלו בשרטוטים לקראת סיום בניית חלקו הראשון של המיזם, אך הבנייה יצאה לפועל מאוחר יותר. ראו: דוח אדמיניסטרטיווי (שם), 1 באפריל 1941 עד 31 במרס 1942, IV, עמ' 5; 1 באפריל 1943 עד 31 במרס 1944, II, עמ' 1. מהדוח הדיאגרמי הכולל של פוסטר־טרנר, שהוא להערכתי הסיכום הסופי והאמין של המיזם, עולה שהתכנית העיקרית הוצאה אל הפועל בתוך כשנה וחצי ולא עד אמצע 1945. ראו: י' אייל וע' אורן, 'מצודות טיגרט – שלטון וביטחון בכפיפה אחת: הרעיון, המדיניות והיישום', קתדרה, 104 (תמוז תשס"ב), עמ' 116.

5 ראו בהרחבה: קרויזר (לעיל, הערת פתיחה), עמ' 6-14.

6 אוכלוסיית כלכותה מנתה כמיליון תושבים ובמשטרת העיר היו כ־5,400 שוטרים. Annual Report on the Police

Why were such fortresses not built in the major and involved cities: Jerusalem, Tel Aviv, Yepu and Epipa, which were domestic security issues? Were the Tigart fortresses on the northern border part of the police's project? Was the Unique Police Fortress Model an original development? What was the point of approving the construction and establishment of the fortresses, especially given the fact that it took enormous resources at a time when Britain was on the brink of World War II and needed a lot of money to rebuild its army abandoned between the two world wars?
SED CHARLES TAGART was invited to Israel as an imperial expert. When severe problems arose in one of the British Empire's provinces, it would be common to invite an expert from another place who had experience dealing with similar issues and found a solution to them.The starting point of this study was therefore derived from the assumption that the use of an imperial expert requires examining the relationship between the place from which he came, the experience gained and the solutions offered in his province and the place to which he was called for advice and the problems sought to be solved. To understand the police project, we must analyze the sources of the case in a broad approach and in all contexts: Imperial, Indian, Middle Eastern and Israeli.
Sir Charles Tejart as Chief Inspector General.
Tagart, an Irish Protestant born in 1881, joined the Bengal Police in India in 1901, served as a police officer and achieved notable achievements in the field of intelligence, integrating intelligence and operations and command of special police units.
4 The main sources are the documents of Tagart, in particular: The Future Layout and Establishment of the Palestine Police 1939 Police stations and Posts, 7th February, Tagart Documents, Box 2, Dossier 2 (hereinafter: Future Retirement Plan); Housing, undated documents of tagart, Box 3, Dossier 3, and in particular the overall control tables of the project: Diagrammatic, 1940/1941 Architectural Report of the Design, Execution and Completion of the Police Building Programme 30/3/94, (Official Journal of the Department of Public Works, Official Office of the Ministry of Public Affairs, D.O.R.) Additional important material, including correspondence, interim reports and maps, see:,Sir Charles Tegart's Reorganisation Proposals,Out Stations-Accommodation, PRO, CO 733/434/75015/43; Police: Tegart's Proposal, Stations, Accommodations 733/383/75742 PRO,CO 733 / 389/75014/43 and Sir C. Tegart's Mission to Palestine, PRO, CO. Interim report of the project (above, note 3). Additional material, some overlapping to previous sources, see: Police Building Programme 1941 Tegart Scheme: History of the Scheme and of It's Execution, Opened on 21 March), MI, Division 12, of each 4070 2, file 2/17/15; and: 4/40, Construction of New Police Buildings Tegart, Scheme, Finance, where, of all 4070, file (1)2/17/4. The idea of adding seven further fortresses arose at the end of January 1941 and even plans for the completion of the first part of the project were started, but construction began later. See: Administrative Report (name), 1 April 1941 to 31 March 1942, iv, p. From Foster-Turner's Overall Diagram Report, which is the final and credible summary of the project, it appears that the main plan was put into operation within a year and a half and not until the middle of 1945. See: J., E. and Oren, The Tiger Forces: Rule and Security in One Piece: The Idea, Policy and Implementation, Cathedral, 104 (Times B), p.
5 See in extension: Cruiser (above, opening note), p.
Its population was approximately one million inhabitants and the city police had about 5,400 police officers. Annual Report on the Police

לדעת שני ההיסטוריונים של המשטרה ההודית, ג'ון קארי ופרסיוול גריפיתס, היה טגארט אחד המפכ"לים הבולטים בהודו.[7] הוא עיצב משטרה גמישה, שעמדה במשימות מגוונות במצבים משתנים – טרור פוליטי, פשע פלילי ומהומות בין־קהילתיות בין הינדים למוסלמים – בלא שתקרוס או תוחלף על ידי הצבא כפי שקרה בארץ־ישראל.[8] הוא כבש שתי התפרצויות של הטרור ההינדי בשנות העשרים, הוריד באופן משמעותי את רף הפשיעה הפלילית, ודיכא ביעילות את המהומות הבין־קהילתיות בין הינדים למוסלמים.[9]

טגארט פיתח תפיסה מיוחדת באשר למהות עבודתה של המשטרה הקולוניאלית וסיפק פתרונות לבעיות בתחום עבודתה. אחת הבעיות המרכזיות הייתה בנושא הדיור. המשטרה הקולוניאלית בכלכותה, כמו משטרות אחרות באימפריה, סבלה מהיעדר מבני משטרה ייעודיים. המשטרה נהגה לשכור מבנים ולשכן בהם את תחנות המשטרה, את משרדיה וחלק ממגורי השוטרים. כתוצאה מכך לא תאם התכנון הפנימי את צורכי התחנות והמשרדים השונים. המגורים לשוטרים היו ברמה ירודה ולא מבודדים מהקהילה, והמבנים לא היו ממוקמים ופרושים באופן התואם את התנאים הטובים ביותר שבהם ימלאו את ייעודם כבסיסים לכוחות המשטרה השומרים על החוק והסדר בתחומם. כיוון שהמשטרה לא קיבלה את התקציבים הדרושים לבנייה העלה טגארט רעיון מקורי – להסב את תקציב השכירות השנתי של המשטרה להחזר הלוואה לבנייה ייעודית, ולפרוש לשם כך את התקציב לתשלומים. כשנה לאחר שנכנס לתפקידו כמפכ"ל משטרת כלכותה החל טגארט ביישום הרעיון במיזם לבניית משרדים ורובעי מגורים חדשים לשוטרים, מיזם זה נמשך שבע שנים. בדיקה של דוחות המחלקה לעבודות ציבוריות של ממשלת בנגל[10] ושל הסיכומים השנתיים של משטרת כלכותה בשנים 1930-1924 מלמדת בעליל על עלייה חדה במיזמי הבנייה במשטרת כלכותה, בהשוואה לשנים הקודמות. בשנת 1924 נענתה המועצה המחוקקת של בנגל לבקשה של טגארט ואישרה למשטרת כלכותה הלוואה מיוחדת לצורך פרויקט דיור המשטרה.[11]

מעבר ליתרון של המבנה הייעודי ושל מיקום נכון של תחנת המשטרה ראה טגארט חשיבות בשיפור תנאי הדיור ותנאי השירות של השוטר, שהגבירו את המוטיווציה שלו.

Administration of the Town of Calcutta and Its Suburbs 1923, p. 2, OIOC (Oriental and India Office Collections), IOR (Indian Office Record), V/24/3217. עיקר המידע על הקריירה של טגארט מצוי בביוגרפיה שכתבה אשתו, ושלא פורסמה: K.F. Tegart, Charles Tegart: Memoirs of an Indian Officer, IOR, MSS EUR C 235

7 J.C. Curry, *The Indian Police*, London 1932, p. 309; P. Griffiths, *To Guard My People: The History of the Indian Police*, London 1971, pp. 409–411. וראו בספרון שהוציא קארי על טגארט, ושנדפס להפצה פרטית, ראו: J.C. Curry, *Tegart of the Indian Police*, Wells [1960], p. 36

8 על יחסי הגומלין בין הרשות האזרחית לרשות הצבאית בעת מהומות, במיוחד בתחום השיטור האימפריאלי, ראו: קרויזר (לעיל, הערת פתיחה), עמ' 31-38. על פעילות הצבא הבריטי במרד הערבי ראו: י' אייל, האינתיפאדה הראשונה: דיכוי המרד הערבי על ידי הצבא הבריטי בארץ ישראל 1936-1939, [תל־אביב] 1998.

9 בזכות הישגיו קיבל בשנת 1926 אות אבירות והוענק לו התואר סר. 'Tegart', Private Papers, Handlist European Manuscripts, IOR, Indian Police Collection, MSS EUR F-161

10 Government of Bengal, Public Works Department, Annual Administration Reports for Establishment, Buildings, Railways and Communications, 1924/5–1937/8, IOR, V/24/3337; ibid., 1900/1–1916/7, IOR, V/24/3312

11 L. Birley, Chief Secretary, to the Government of Bengal, 7/25, Resolution no. 2537 Pl, Annual Report on the Police Administration of the Town of Calcutta and Its Suburbs 1924, IOR, V/24/3217

According to two Indian police historians, John Carrie and Percival Griffiths, Tigart was one of India's most prominent executives.7 He designed a flexible police force that was able to perform a variety of tasks in changing circumstances – political terrorism, criminal crime and intercommunal riots between Hindus and Muslims – without being crushed or replaced by the military as it did in Israel.8 He captured two outbreaks of Hindus terror in the 1920s, significantly reduced the level of criminal crime, and effectively suppressed the intercommunality riots among Hindus & Muslims.9

Tagart developed a special perception of the essence of the work of the colonial police and provided solutions to problems in its field of work. One of the main problems was the issue of the housing. The colonial police in its kind, like other police in the empire, suffered from a lack of dedicated police structures. The police used to rent buildings and accommodate the police stations, their offices and some of the police's houses. As a result, the interior design does not match the needs of the different stations and offices. The police homes were poor and not isolated from the community, and the buildings were not located in a harmonious way to meet the best conditions for their purpose as bases for police forces guarding law and order in their fields. Because the police did not receive the budgets needed for the construction, Tagarto came up with an original idea - to remove the annual police rental budget to repay a loan for dedicated construction, and to removed the payment budget for that purpose. Approximately a year after he took office as Chief Police Officer, Tagart began implementing the idea in a project to build new offices and housing for police officers, this project lasted for seven years. An examination of the reports of the Department of Public Works of the Government of Bengal and of the two-year reports of its police in the years 1924-1930 shows a sharp increase in construction projects in its police compared to previous years. In 1924, the Legislative Council of Bengal responded to the request of Tagart and granted the police a special loan for the purpose of the police housing project.

Beyond the advantage of the dedicated structure and the correct location of the police station, Tagart saw the importance of improving the policeman's housing and service conditions, which increased his motivation.

Administration of the Town of Calcutta and Its Suburbs 1923, p. 2, OIOC (Oriental and India Office Collections), most of the information about the career of Tigart is found in the biography written by his wife Jor (Indian office Record), v/24/3217

K. F Tegart, Charles Tegart: Memoirs of an Indian Officer, IOR, MSS EUR C 235

J is c. Curry, The Indian Police, London 1932, p. 309 and p. Griffiths, To Guard My People: The History of the Indian

J is c. Curry, : See in a booklet published by Carey on Tigart, and printed for private distribution, see Mice, London 1971, pp. 409 to 411

Tegart of the Indian Police, Wells!and 960 p. 36

8 For the relationship between the civil authority and the military authority during riots, especially in the field of imperial control, see Cruiser (above, opening note), pp. 31-38. For the activities of the British Army in the Arab Rebellion see: Yale, Intifada.1998 [First: the suppression of the Arab rebellion by the British army in Israel 1939-1936, [Tegart, Private Papers, European Handlist.9 For his achievements he was awarded the title of Sir Manuscripts, IOR, Indian Police Collection, MSS EUR F-161 in 1926.

Government of Bengal, Public Works Department, Annual Administration Reports for Establishment, Buildings, 10 Railways and Communications, 1924/5-1937/8, IOR, V/24/3337;

ibid.
L. Birley, Chief Secretary, to the Government of Bengal, 7/25, Resolution no. 2537 Pl, Annual Report on 11 the Police Administration of the Town of Calcutta and Its Suburbs 1924, IOR, V/24/3217

טגארט סיים את שירותו באופן יזום בשנת 1931. הוא קיבל את הזמנת השר לענייני הודו להצטרף כחבר למועצה המייעצת שליד השר לענייני הודו (Council of India), והיה קצין המשטרה הראשון החבר בה (1937-1932).[12] כשסיים את תפקידו התבקש לצאת לארץ־ישראל כמומחה אימפריאלי למשטרה וטרור.

ביקוריו של טגארט בארץ־ישראל

טגארט הגיע לארץ־ישראל לשני ביקורים בחלקו השני של המרד הערבי, מדצמבר 1937 עד יוני 1938 ומספטמבר 1938 עד מאי 1939. ביקוריו היו לבקשתו של שר המושבות אורמסבי־גור (Ormsby-Gore). הוא למד את בעיות ביטחון הפנים והבעיות הפוליטיות בארץ מתוך דוחות פיל ודאוביגין (Dowbiggin) וממסמכים נוספים[13] וכן מסיורים ומפגישות עם בעלי תפקידים שונים בכל הרמות, החל מן הנציב העליון וכלה בשוטרים מן השורה.[14] סייע לו במלאכה לפי בקשתו ידידו סר דיוויד פטרי (Petrie), שהיה בעבר מנהל המשרד הראשי למודיעין בהודו (Director of the Intelligence Bureau, India).

סר צ'רלס מגיע לארץ־ישראל ומתקבל על ידי המפכ"ל סונדרס בתחנת הרכבת בלוד (לא בשדה התעופה כפי שכתב סונדרס באלבומו), ראשית דצמבר 1937
(באדיבות Middle East Centre Archive, St. Anthony's College, Oxford)

12 טגארט (לעיל, הערה 6), עמ' 229. על הטרור ראו: *Terrorism in India 1917–1936*, Compiled in the Intelligence Bureau, Home Department, Government of India, 1937, pp. 163–181

13 הרולד דאוני (Downie) ראש הדסק הארץ־ישראלי במשרד המושבות, שלח לטגארט את המסמכים הללו לקראת צאתו לארץ־ישראל, נוסף על דוחות האדמיניסטרציה ודוחות המשטרה לשנים 1935, 1936. דאוני אל טגארט, 10 בנובמבר 1937, מסמכי טגארט, קופסה 4, תיק 3.

14 כך עולה מיומן ארץ־ישראל שכתב טגארט, מסמכי טגארט, קופסה 4.

Tagart completed his service initiatively in 1931. He received an invitation from the Minister of India to join as a member of the Advisory Council with the Council of India, and was the first police officer to join it (1937-1932).

Tagart's visit to Israel

Tagart arrived in Israel for two visits during the second part of the Arab uprising, from December 1937 to June 1938 and from September 1938 to May 1939. The visit was at the request of the Colonial Minister Ormesby-Gor. (Ormsby-Gore). He learned about domestic security and political issues in the country from the Phil and Dowbiggin reports and other documents3‘ as well as tours and meetings with officials at all levels, ranging from the High Commissioner to the police officer.12 13 14 He was assisted by his friend, Sir David Petri, who was formerly the Director-General of the Intelligence Office in India, at his request. (Director of the intelligence Bureau, India).

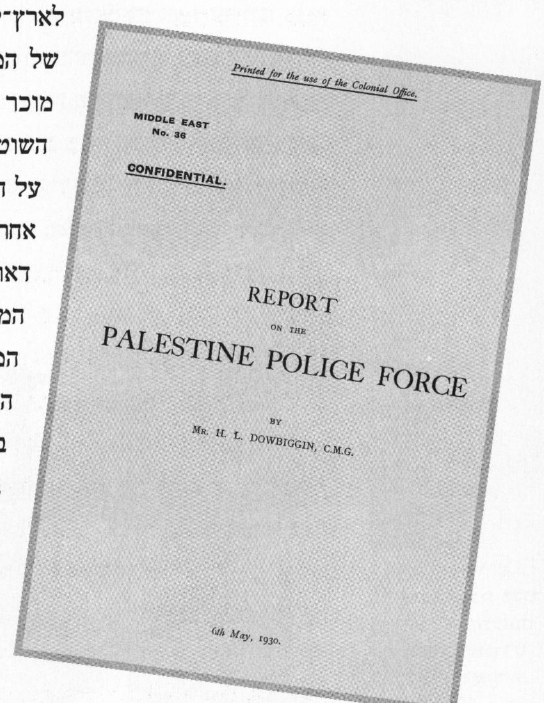
Sir Charles arrives in Israel and receives General Soners shot at the Blair Railway Station (not in the Air Force as Soners wrote in his album), early December 1937 Middle East Kindly) Centre Archive, St. Louis. Anthony’s College, Oxford

12 Tagart (above, note 6), p. See also: Terrorism in
13 Harold Downey, Head of the Israeli Land Desk in the Office of the Colonies,
14 This is the case of an Israeli expert who wrote Tagart, Tagart Documents, box 4.

ב־24 בינואר 1938 העבירו טגארט ופטרי לויליאם בטרסהיל (Battershill), המזכיר הראשי של הממשלה, דוח ובו עשרים ושמונה המלצות לשיפורים במשטרה ובמלחמה בטרור.[15]

מחלוקת טגארט ודאוביגין בנוגע לאופייה של המשטרה הקולוניאלית

ניתוח הדוח של טגארט מעלה שהוא חלק באופן יסודי על המומחה האימפריאלי שקדם לו, סר הרברט דאוביגין, בעניין אופייה של המשטרה ומשימותיה.[16] דאוביגין, שהיה מפכ"ל משטרת ציילון, נקרא לארץ־ישראל בעקבות מאורעות 1929 כדי לייעץ בנוגע לארגון מחדש של המשטרה, לאחר שכשלה בדיכוי המאורעות.[17] דאוביגין היה כבר מוכר באימפריה כמפכ"ל שפיתח את דגם 'רעיון המשטרה', שלפיו השוטר הקולוניאלי הוא אזרח במדים המגן על עמיתיו האזרחים ושומר על החוק והסדר בסמכות משפטית וחוקית, ושתפקידו המרכזי לעקוב אחר פשע, לחקור אותו ולהביא את העבריינים לדין (אסכולת דאוביגין).[18] דאוביגין הדגיש את השירות לנתין לעומת תפקידה של המשטרה הקולוניאלית לשמור על האינטרסים של השלטון. המשטרה הקולוניאלית ברוחו הייתה קרובה לדגם משטרת המטרופולין בלונדון (British Model), קרי משטרה אזרחית באופייה. הוא שלח רבים מפקודיו־תלמידיו למקומות שונים באימפריה כדי להפיץ את תורתו.[19] אחד מהם, רוי ספייסר (Spicer), ששירת כמפכ"ל משטרת קניה, הובא לארץ־ישראל כדי ליישם את המלצותיו של דאוביגין. המלצות אלה העמיקו את תהליך האזרוח של המשטרה, שהחל כבר בפקודה של שנת 1926 ובביטול הז'נדרמריות.[20] המלצותיו כללו בין השאר:

דוח דאוביגין

15 Report Sir Ch. Tegart & Sir D. Petrie, 24 January 1938, PRO, CO733/383/75742

16 על המחלוקת בין שני המומחים האימפריאליים בתפיסות המשטרתיות ראו: קרויזר (לעיל, הערת פתיחה), עמ' 126-129. דאוביגין היה מפכ"ל משטרת ציילון בשנים 1913-1937. על הקריירה שלו ראו: A.H. Kirk-Greene, 'Dowbiggin', *A Biographical Dictionary of the British Colonial Service 1939–1966*, London 1991. על הרפורמות שעשה במשטרה ראו: M. Kolinsky, 'Reorganization of Palestine Police after the Riots of 1929', *Studies in Zionism*, 10, 2 (1989), p. 161; ב"צ דינור (עורך), ספר תולדות ה'הגנה', ב, חלק א, תל־אביב 1971, עמ' 407-415.

17 Report of the Commission on the Palestine Disturbances of August 1929 (Shaw Commission Report, Command 3530) London 1930, p. 147

18 דינור (לעיל, הערה 16), עמ' 407; E. Horn, *A Job Well Done: A History of the Palestinian Police 1920–1948*, London 1982, p. 160; C. Imray, *Policeman in Palestine: Memoires of the Early Years*, Devon 1995, p. 5

19 בין המקומות שאליהם שלח את פקודיו מבית מדרשו: קניה, זנזיבר, אוגנדה, גמביה, מאוריציוס, טרינידד וטנגנייקה. ראו: C. Jeffries, *The Colonial Police*, London 1952, pp. 38–39. ג'פריס אינו בטוח שזוהי כל הרשימה. והוא מציין בכמה מקומות בספר את תרומתו של דאוביגין למשטרה הקולוניאלית.

20 הז'נדרמריה הארץ־ישראלית ('המשטרה המעולה') וזו האירלנדית (הבריטית). על המשטרה ותחילת תהליך האזרוח ראו: י' ראובני, ממשל המנדאט בארץ ישראל 1920-1948: ניתוח היסטורי מדיני, רמת־גן תשנ"ג, עמ' 145-149. ראו גם:

On 24 January 1938, Targart and Peter Battershill, the prime minister's secretary-in-chief, delivered a report containing twenty-eight recommendations for the improvement of police and the war on terror.

Tagart and Davigine's Dispute About the Character of Colonial Police

Tagart's analysis of the report shows that he is in a profound part with his predecessor, the Imperial expert Sir Herbert Davigine, about the nature of the police and its tasks.16 Davigdin, who was Chief of the Zylon Police, was called

Israel after the events of 1929 to advise on reorganization
of the police, after the repression of the events.17 Dawwigin was already
Known in the empire as the commander who developed the "police idea" model, according to which
A colonial policeman is a uniformed citizen who protects his fellow civilians and guards
on the law and order in legal and legal authority, and whose central role is to follow
18 Davigine emphasized the service to the clergy versus the role of the colonial police in safeguarding the interests of the government. The colonial police in its spirit was close to the British Model London police model, a civilian police officer in character. He sent many of his commandos and disciples to different places in the empire to spread his teachings.19 A favor of them, Roy Spicer, who served as Kenyan police chief, was brought to Israel to implement Davigine's recommendations. These recommendations are deep.

18 Davigine emphasized the service to the clergy versus the role of the colonial police in safeguarding the interests of the government. The colonial police in its spirit was close to the British Model London police model, a civilian police officer in character. He sent many of his commandos and disciples to different places in the empire to spread his teachings.19 A favor of them, Roy Spicer, who served as Kenyan police chief, was brought to Israel to implement Davigine's recommendations. These recommendations are deep.

The process of disarmament of the police, which began with the order of 1926 and the abolition of the gendarmerie.20 His recommendations included, among others:

Report by Sir Ch. Tegart & Sir D. Petrie, 24 January 1938, PRO, CO733/383/75742 15
Dowigio's 16th Report on the Dispute Between the Two Imperial Experts on Police Concepts
See: Cruiser (above, opening note), p.

'Dowbiggin', a.h. by Kirk-Greene, 129 Davygin was Chief of the Zylon Police from 1937 to 1913. In his career, he saw the changes he did.A Biographical Dictionary of the British Colonial Service 1939-1966, London 1991
M. Kolinsky, 'Reorganization of Palestine Police after the Riots of 1929', Studies in Zionism, 10, :In Police see.4151989) 2; B. C. Dinor, Book of Defense History, Part A, April 1971, p. 161

Report of the Commission on the Palestine Disturbances of August 1929 (Shaw Commission Report, Command 17 3530) London 1930, p. 147
E. Horn, A Job Well Done: A History of the Palestinian Police 1920-1948, 407, 18 dinars (above, note 16), London 1982, p. 160 and c. Imray, Policeman in Palestine: Memories of the Early Years, Devon 1995, p. 5
19 Among the places to which he sent his command from his home are: Kenya, Zanzibar, Uganda, Gambia, Mauritius, Trinidad and Tanganyika. See also 38-39 c. Jeffries, The Colonial Police, London 1952, pp. Jeffrey isn't sure that's the whole list. He noted in several places in the book the contribution of Davygin to the colonial police.
20 Jendermaria is the country-Israeli (Excellent Police) and it is the Irish (British). On the police and the beginning of the assassination process, see: J. Rabani, Mandate Government in the Land of Israel 1920–1948: Political Historical Analysis, Level-Gen YHWH, pp. 145-149 See also :

ביטול הסקצייה הבריטית ככוח מחץ לדיכוי מהומות והישענות על שני גדודי צבא שיוצבו בארץ־ישראל, גיוס השוטר המשכיל, שימוש של השוטר בפנקס ('הפנקס לשוטר מה שהרובה לחייל'),[21] הקמה מחדש של בית ספר לשוטרים והוספת עשרים ושמונה תחנות משטרה – במיוחד בפריפריה הכפרית – לשמונים ושמונה הקיימות. נוסף על כך שרטט דאוביגין תכנית מקיפה להגנת היישובים היהודיים, שכללה הקמת תחנות משטרה ביישובים הללו והטלת האחריות להגנת היישובים על הסקצייה הבריטית. בין היישובים שבהם ביקש להקים תחנות משטרות היו נהלל, בית־אלפא, יבנאל, יגור, זיכרון־יעקב, חדרה ופתח־תקווה.[22] ספייסר התמנה למפכ"ל משטרת ארץ־ישראל והוציא אל הפועל את רוב המלצותיו של דאוביגין, שהיה בעיניו כ'משה רבנו, והדוח של דאוביגין – ספר הספרים'.[23]

כאשר הגיע טגארט לארץ־ישראל הוא מצא משטרה אזרחית באופייה, ותלה בה את האשמה בחוסר היכולת להתמודד עם בעיית הטרור בארץ. הוא טען ש'לא ניתן להילחם בכנופיה של מורדים בעזרת פנקס'.[24] בהמלצותיו ביקש לשנות ואולי אף לעקור את אסכולת דאוביגין ממשטרת ארץ־ישראל ולהקים בארץ משטרה גמישה בדמותה של משטרת כלכותה, משטרה היכולה לשנות את משימותיה בהתאם למצב ממגמה פלילית אזרחית למגמה ביטחונית (אסכולת טגארט). לצורך כך המליץ להקים במשטרה אגף ביטחוני, שבו ייכללו המשטרה הכפרית הרכובה (Rural Mounted Police), חיל הספר ואנשי חוליות מקלעי לואיס שיוקמו ויאויישו אד־הוק בשוטרי המטה ואגף התנועה, ככוח מחץ בעתות חרום. תפקיד המשטרה הרכובה יהיה לחסל את מוקדי ההתארגנות של הכנופיות ושל מורדים אפשריים. שוטריה, המליץ, יגויסו מבין הכפריים הקשוחים, ומפקדיה יהיו בריטים, והיא תהיה בעלת אופי ז'נדרמרי אך לא ז'נדרמריה של ממש, כיוון שזו לא תוכל לשמש כמשטרה בשנות רגיעה. על כן המליץ שלא תהיה צבאית מדי, ושאנשיה יעברו השתלמויות משטרתיות.[25] חיל הספר יאטום את הגבולות.[26] הבולשת תשופר על ידי הבאת קצין מודיעין מקצועי מומחה בטרור, שימלא את תפקיד סגן המפכ"ל, והאגף האזרחי יעסוק בשגרה בבעיות המשטרה הקלסיות, ויגויס אליו כוח אדם ברמה גבוהה.[27] בשעת

Ch. Smith, 'Communal Conflict and Insurrection in Palestine, 1936–1948', D.M. Anderson & D. Killingray (eds.), *Policing and Decolonization: Politics, Nationalism and the Police 1917–1965*, Manchester 1992, pp. 67–69

21 H.L. Dowbiggin, CMG, Report on the Palestine Police Forces, 6 May 1930, p. 147, §158 (b), את"ה. הדוח אינו מסומן שם באופן רשמי.

22 דאוביגין חילק את מאה ועשרים היישובים היהודיים לשלושים ושבעה גושי התיישבות, ובנה ברובם תחנות קבועות על פי שיקולים שעלו ממסקנות מאורעות תרפ"ט. ראו: דוח דאוביגין (שם), סעיפים 16-22. על בניית תחנות משטרה ביישובים היהודיים ראו: א"ר פוקס, 'אוסטן סנט בארב הריסון, ארכיטקט בריטי בארץ הקודש', עבודת דוקטור, הטכניון, 1992, עמ' 153 והערה 104.

23 ח' ארלוזורוב, יומן ירושלים, תל־אביב תשי"ג, עמ' 8.

24 דוח טגארט (לעיל, הערה 15), פרק 2. ראו מסקנתם של אייל ואורן שסברו בטעות שטגארט נסמך על הדוח של דאוביגין, אייל ואורן (לעיל, הערה 4), עמ' 125.

25 שם.

26 שם, פרק 3.

27 שם פרק 1. טגארט התכוון לקצין מודיעין מצפון־מערב הודו ואף החל לפעול למען הבאתו של ג'נקין (Jenkin) ממחוז פנג'ב אלא שתכניתו זו לא יצאה אל הפועל. הנציב העליון אל שר המושבות, 21 בדצמבר 1937, PRO, CO 733/356/75765 I

The abolition of British secession as a force for suppressing riots and responding to the two army bands deployed in Israel, the recruitment of the educated policeman, the use of the policeman's book (the "Penniks to the Policeman, what the gun to the Soldier"), the re-establishment of a police school and the addition of twenty-eight police stations – especially in the rural suburbs – to the eighty-one existing ones. In addition, Davygin drafted a comprehensive plan for the protection of Jewish settlements, which included the establishment of police stations in these sites and the assignment of the responsibility for protecting the settlement to the British secession. Among the settlements where he sought to establish police stations were Jalal, Al-Fa, Bin-Enal, Yogur, Memorial-Jacob, Room and Open-Hope.22 Spicer appointed himself as Chief of the Israeli Land Police and put into practice most of Davigine's recommendations, which he saw as "Moses, we fought" and the report of Dawigine – the Book of Books.23
When Tagar arrived in Israel, he found a civilian police force in character, blaming it for being unable to cope with the terrorist problem in the country. He argued that "the gang of rebels cannot be fought with the help of the Penks."[24] In his recommendations he sought to change, and even to expel, the Dauphin Academy from the Israeli State Police and to establish in the country a flexible police force in the image of its police force, a police force that could change its tasks according to the situation from a civilian criminal trend to a security trend. To this end, the KKK established a security branch in the police, which would include the rural mounted police, the school force and Lewis squadrons to be deployed and equipped with the headquarters and traffic police as a force in emergencies. The task of the combined police would be to eliminate the organizing centers of gangs and possible rebels. The police, he recommended, would be recruited from the harsh countryside, and its commanders would be British, and she would be of a gender-like character but not of a genuine gender, because it would not be able to serve as a police officer in calm years. Therefore, he recommended not to be too military, and its people will undergo police interrogations.25 The school force will undermine the boundaries.26 The school will be improved by bringing a professional intelligence officer who is expert in terrorism, who will fulfill the role of deputy general, and the civilian circle will engage in the routine of classical police problems, and a high-level human force will be assigned to him.27
Ch. Smith, 'Communal Conflict and Insurrection in Palestine, 1936-1948', D.M. Anderson and D. Killingray (eds.), 67-69.Policing and Decolonization: Politics, Nationalism and the Police 1917-1965, Manchester 1992, pp.
1 (zH.L Dowbiggin, CMG, Report on the Palestine Police Forces, 6 May 1930, p. The report is not officially marked there.
22Davidgin divided the one hundred and twenty settlements of the Jews into thirty-seven settlement councils, and most of them built permanent stations according to considerations drawn from the conclusions of the events of the Temple. See: The Davygin Report (Name), Sections 22-16. For the construction of police stations in Jewish settlements, see Dr. Fox, Austin St. Barbara Harrison, British Architect in the Holy Land, Ph.D., Technion, 1992, pp. 153, and note 104.
23 H. Arlouzov, Jerusalem Diary, Tel-Aviv Thessaloniki, p.
24 Tagart Report (above, note 15), chapter 2. See the conclusion of Aile and Oren that they mistakenly assumed that Dagart relied on the report of Davigine, Aile & Oren (above, note 4), p.
25 there is.
26 and Chapter 3.
27 of Chapter 1. Tagart meant to be a Northwest Indian intelligence officer and even began to

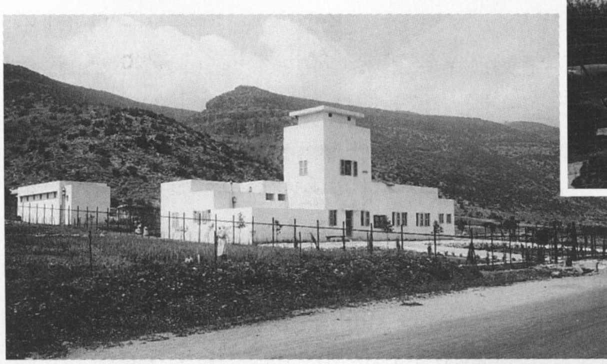
take action to bring Jenkins Jenkin from Fengzhou County, but his plan did not come into effect. High Commissioner to the Minister of Colonies, 21 December 1937, PRO, CO 733/356/75765 I

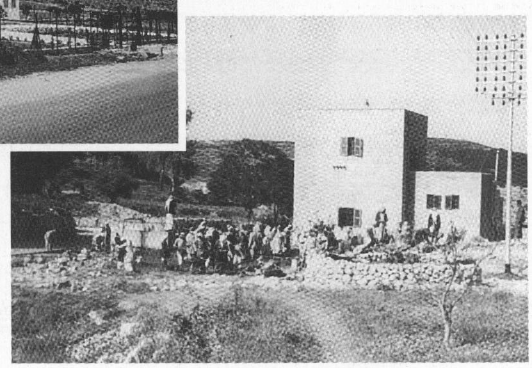
הצורך תשוב הסקצייה הבריטית ותתפקד ככוח מחץ לדיכוי מהומות ומרידות ותתגבר מחסומים.[28] משום כך ביקש להוסיף מדי חאקי על המדים הכחולים.[29] ביקורת מרכזית של טגארט על אסכולת דאוביגין נגעה לתשתית הבעייתית של דיור המשטרה ולדגש על תשתית תחנות המשטרה שבנה ספייסר בהמלצת דאוביגין. צורכי המשטרה בכלל ובניית תחנות משטרה בפרט היו בעדיפות נמוכה בסדר יומה של ממשלת המנדט במהלך שנות העשרים והשלושים.

בעיית דיור המשטרה בארץ־ישראל עד בואו של טגארט

כבר מראשיתה סבלה המשטרה הארץ־ישראלית מבעיות של תשתית גרועה שהפריעה לתפקוד המשטרה.[30] תחנות המשטרה היו קטנות יחסית ולא מילאו את הצרכים הבסיסיים. רון פוקס סבור שהדור

מלמעלה למטה: תחנת משטרה קטנה בטול־כרם. למעשה היא חלק ממערכת מבנים שהכילו גם חדר מעצר ומגורי שוטרים. תחנות משטרה כאלה היו פזורות באזורים הכפריים בארץ־ישראל, ערב הגעתו של טגארט

'עמדת משטרה סטנדרטית' ביגור, דגם 1935, שנבנתה ביישובים היהודיים על פי תכנית דאוביגין

תחנת משטרה קטנה ולא ממוגנת בקרית אלענב (אבו גֹוש)

הראשון של תחנות המשטרה שייך לתקופה שבין מהומות 1921 לאלה שפרצו בשנת 1929.[31] מיד לאחר מהומות 1921 הוקמה ועדת בינוי והוטל עליה לקבוע את תכנית מבנה תחנת המשטרה. הוועדה תכננה תחנת משטרה סטנדרטית, שכללה בניין ראשי, אורווה לארבעה סוסים, מחסן ובית מעצר וכן קסרקטינים ועמדות חוץ. ב' ברמלי (Bramley), המפכ"ל הראשון, ביקש להקים ארבע עמדות משטרה במג'דל, לג'ון (אחר־כך הוחלף לאום־אלפחם), עפולה וקרית אלענב (אבו גֹוש). בשנת 1926, הסתיימה בנייתן של ארבע העמדות הראשונות. עד אותה שנה הוקמו תחנות ועמדות גם בגבולות: בגשר אלנבי, ביריחו, בראש הנקרה ובגשר מג'מיה, וכן תחנות בשכונת בקעה בירושלים, בשכם וברמלה.

28 שם, פרקים 6, 14.
29 שם, פרק 16.
30 הורן (לעיל, הערה 18), עמ' 166.
31 פוקס (לעיל, הערה 22), עמ' 150.

The need to return the British secession and act as a bullet force to suppress riots and uprisings and overcome obstacles.28 Therefore, he sought to add too much hachi to the blue uniforms.29 30 31 Tigart's central review of the Davygin Academy touched on the problematic infrastructure of the police residence and emphasized the police station infrastructure built by Spicer in Davigin's recommendation. The needs of the police in general and the construction of police stations in particular were a low priority in the mandate government's agenda during the 1920s and 1930s.

The problem of police housing in Israel-Israel until the arrival of Targart

Since its inception, the Israeli police had suffered from poor infrastructure problems that interfered with the police function.30 police stations were relatively small and did not meet basic needs. Ron Fox believes that

From the top down: a small police station. It is actually part of a system of buildings that also included a detention room and police residence. Such police stations were scattered in rural areas of Israel, on the eve of the arrival of Targart.

The first of the police stations belongs to the period between the 1921 riots to those that broke out in the year 31.1929 Immediately after the riots in 1921 a reorganization committee was established and assigned to determine the police station's structure plan. The Committee

“Standard Police Station” in Baghdad

Model 1935, built in Jewish settlements according to the D plan
A small and unprotected police station in Al Jazeera

Planned a standard police station, which included a main building, a four-horse home, a warehouse and a detention house, and

Cascades and outposts. B. Bramley, the First General, requested the establishment of four police stations in Magdalene, John (later replaced by Alphabet), Peola, and Al-Nahab. In 1926, the construction of the first four stations was completed. Until the same year, stations and stations were also established at the border: the Alenbi Bridge, Biriu, the Hankra Head and the Magma Bridge, as well as stations in the Baqa neighborhood in Jerusalem, Sham and Bermuda.

כבר מראשיתה נתקלה תכנית הבנייה המשטרתית בקשיים תקציביים, כיוון שהייתה בעדיפות נמוכה בתכניותיה של הממשלה.

בדוח שכתב לאחר מהומות 1929 המליץ דאוביגין להוסיף עשרים ושמונה תחנות משטרה על שמונים ושמונה הקיימות וכן לבנות מעונות לשוטרים.[32] דוח דאוביגין הוליד דור חדש של תחנות משטרה. המדור הארכיטקטוני במחלקה לעבודות ציבוריות תכנן ארבעה סוגים שונים של תחנות משטרה סטנדרטיות: עמדת משטרה קטנה (באזורים מבודדים); עמדת משטרה סטנדרטית; תחנת משטרה סטנדרטית; מפקדה כפרית ראשית. מאוחר יותר יופיע דגם מפקדה עירונית.[33]

בתקופה שבין דוח דאוביגין למרד הערבי בשנים 1939-1936 בנו בעיקר עמדות קטנות וסטנדרטיות.[34] גם לאחר גמר הבנייה המשיכה המשטרה לבקש תוספות ושינויים. על כך העיר אוסטן הריסון (Harrison), הארכיטקט הראשי במחלקה לעבודות ציבוריות (1937-1922): 'ההיסטוריה של בנייני המשטרה בארץ־ישראל התבססה, כך נדמה, על השיטה של "ניסוי וטעייה" יותר מאשר על הנוהג המקובל והבטוח של תכנון לפי צרכים קבועים'.[35] נראה שהמשטרה עצמה לקתה בבעיה בסיסית בתכנון, גם אם מביאים בחשבון את גידולה בכוח אדם ובכלי רכב באותן שנים.

בעיה נוספת שהתגלתה בתחנות המשטרה הייתה חוסר המיגון שלהן. תחנות המשטרה תוכננו לתקופה של שקט ולא של התקוממות, על כן בתחילת המרד הערבי בשנת 1936, כשתקפו הערבים את התחנות, ביקשה המשטרה לשפר את עמידותן. היא ביקשה להוסיף סביב התחנות הקיימות גדר שאי אפשר לטפס עליה או להטיל מעליה מטעני נפץ מטווח קצר, לבנות את כל החלונות בקומת הקרקע ממתכת כהגנה מפני יריות וכן דלתות מתכת כבדות למניעת גנבות נשק, ולהוסיף בכל תחנה מוסך למספר הגדל של כלי הרכב.[36] אוסטין הריסון טען שאין טעם בהוספה של פריטים או בתיקונים חסרי ערך, ושיש לתכנן מחדש תחנות עמידות בפני התקפות.[37] בטרסהיל פסק נגד תכנון מחדש כיוון שקיבל את דעתו של הנציב העליון ארתור ווקופ (Wauchope) שאין מדובר בהתקוממות של ממש אלא בהפרות סדר זמניות, 'וכי יש לקוות שלא כך יהיה הדבר תמיד ושתחנות ועמדות המשטרה תפעלנה בתנאים נורמליים של שלום למשך רוב קיומן'.[38] המרד נמשך שלוש שנים, כולל הפסקה של שנה והתברר שהתחנות כפי שתוכננו לא סיפקו את ההגנה הנחוצה. כתוצאה מכך נסוגה המשטרה בחורף 1938 מרוב המקומות באזור הכפרי ואחר גם מחלק מהשכונות

32 דוח דאוביגין (לעיל, הערה 21), עמ' 145, סעיף 156. על פי דאוביגין בסעיף הנזכר הסיבה המרכזית לפיזור התחנות הייתה איסוף מודיעין יעיל בכל האזור הכפרי. השוו השערתם של אייל ואורן (לעיל, הערה 4), עמ' 111-112.

33 פוקס (לעיל, הערה 22), עמ' 153-154. על התפתחות מבני המשטרה ראו: Police and Prisons, General, אמ"י, חטיבה 12, מכל מ/4059, תיקים 2-8.

34 עמדות קטנות נבנו בעין־אלחרמיה, בתל־מונד, במירון, בגשר בנות־יעקב, באימרה ובבסה. עמדות סטנדרטיות נבנו בראש־פינה, בנתניה, בצמח, בבאר־טוביה (בטני), בשכונת עובדים בחיפה, בנהלל, בים המלח, בחדרה, ביטמה, ברעננה ובדיר־שארף. תחנות משטרה עירוניות נבנו בתל־אביב ובחיפה. לא כל תכנית הבנייה ברוח דוח דאוביגין אכן מומשה. חלק מתחנות המשטרה היו אמורות להיות גדולות יותר אך הן נתפסו כהוצאה מיותרת. ראו: פוקס (לעיל, הערה 22), עמ' 154.

35 שם, עמ' 156.

36 המפכ"ל אל מזכיר הממשלה, אוגוסט 1936, Police and Prisons, General, אמ"י, חטיבה 12, מכל מ/4059, תיק 7.

37 תשובת הארכיטקט הראשי למפכ"ל, 24 באוגוסט 1936, שם.

38 פוקס (לעיל, הערה 22), עמ' 157.

Since its inception, the police construction plan has faced budgetary difficulties, as it has been a low priority in the government’s plans.

In a report written after the 1929 riots, Davygin recommended adding twenty-eight police stations to the eighty-eighteen existing ones, as well as building lobbies for police officers. The architectural division in the Department of Public Works designed four different types of standard police stations: a small police station (in isolated areas); a standard police station; a standard Police station; and a primary rural headquarters. There will be a model for the City Command.33

During the period between the Davygin Report and the Arab Rebellion in 1939-1936 there were mainly small and standard positions.34 Even after the construction was completed, the police continued to demand additions and changes. According to the city of Austin Harrison, chief architect of the Department of Public Works (1922-1937): “The history of the police buildings in Israel appears to have been based on the method of “trial and error” rather than on the conventional and safe practice of planning according to constant needs.”

Another problem discovered at the police stations was their inadequacy. Police stations were designed for a period of silence rather than revolt, so at the beginning of the Arab uprising in 1936, when the Arabs attacked the stations, the police asked to improve their resilience. She sought to add a fence around existing stations that could not be climbed or dumped with short-range explosives, to build all the metal windows on the ground floor to protect against fire and heavy metal doors to prevent theft of weapons, and to add an increasing number of vehicles to every garage station.36 Austin Harrison argued that there was no point in adding worthless items or repairs, and that stations resistant to attacks should be redesigned.37 At Terceille, he stopped re-planning because he accepted the opinion of the commander-in-chief Warp Wauchope that it was not a real rebellion but a temporary sequence of breaches, so there is hope that this would not always be the case and that the positions will change and the police will provide the morals of As a result, in the winter of 1938 the police withdrew from most places in the countryside and some neighborhoods.

32 Davygin Report (above, note 21>, pen 145, section 156. According to Davigin in the mentioned section, the main reason for dispersing the stations was efficient intelligence gathering throughout the rural area. Compare the assumptions of Eyl and Oren (above, Note 4>, Pen 111-112).

33 Fox (above, note 22>, pen 154-153. For the development of the police structure, see: Police and Prison, General, MI, Division 12, out of 4059, files 8-2.

34 Smaller positions were built in the eye of Al-Ahramiah, in Tel-Mund, in Meron, in the bridge of the daughters of Jacob, in Amra, and in Basha. Standard positions were built at the top of the corner, in Natanya, in the plant, in Bar-Tobiya (Battani), in the workers' neighborhood in Haifa, in Administratel, at the Salt Sea, in Chamber, in Bytma, in Pribina and in Apart-Sharp. City police stations were built in the spring and in the tide. Not every building plan in the spirit of a Dauphine report is indeed realised. Some police stations were supposed to be larger, but they were taken as unnecessary expenses. See: Fox (above, note 22), Pen 154.

35 there, pen 156.

36 General to the Secretary of Government, August 1936, Police and Prison, General, MD,

Division 12, out of 4059, file 7.
37 The Chief Architect's response to the General, 24 August 1936, there.
38 Fox (above, note 22), pen 157.

בתוך הערים.[39] כישלון זה מקורו כאמור בייעודן של עמדות המשטרה לפני המרד, כפי שניסח זאת טגארט בפרק הארבעה־עשר בדוח שכתב: 'רבות מעמדות המשטרה הקטנות שהוקמו לעסוק במציאות שונה מאשר זאת העכשווית אינן בטוחות והן מקור לחולשה יותר מאשר עָצמה'.

המשטרה שכרה את רוב התשתית שלה – תחנות ומשרדים בערים ובאזור הכפרי. תמונת המצב לקראת שיא המרד הייתה קשה. מספר התחנות והעמדות של המשטרה ביוני 1938 היה כדלקמן: בערים המרכזיות ירושלים, יפו, תל־אביב, חיפה ושכם היו עשרים תחנות (Stations) וחמש עמדות (Posts); ובאזור הכפרי היו שלושים ושבע תחנות וחמישים ואחת עמדות.[40] בבואו לארץ־ישראל בשנית היה טגארט נחרץ בדעתו שפרישת התחנות ועמדות המשטרה באזור הכפרי, שמקורה באסכולת דאוביגין, שגויה. הן פוזרו במספרים גדולים 'ככיסים קטנים', לא היו ממוגנות, הכוחות בהן היו זעירים ולא התאימו לאופי המשימות,[41] והנשק שבהן היה נתון לחסדי הכנופיות.[42] כתוצאה מכך נשרפו חלק מן התחנות בזמן המרד וכמעט כל הכוחות נאלצו לסגת לערים. טגארט המליץ לחסל את כל העמדות הקטנות באזור הכפרי.[43] המשטרה שלטה בערים ואילו באזור הכפרי שלט הצבא, והיה צורך להתחשב בעובדה זו לקראת ההיערכות העתידית.

יעילות הפרישה נפגעה בין השאר מפני שהשכירות לא אפשרה למקם את תחנות המשטרה באופן אופטימלי מן הבחינות הטקטית והאסטרטגית.[44]

טגארט טען שהמרד ערער את עקרון שליטת התחנה, מאחר שרוב תחנות המשטרה באזור הכפרי ננטשו וחלקן תפקדו ממרכזי הערים בלבד. הוא ראה בתחנות המשטרה את יחידות הציר השולטות במרחב. קיום ביטחון הציבור היה תלוי בתחנת המשטרה כמכלול: ביעילותו של סגל התחנה, במבנה שלה ובמיקומה. טגארט ניגש לארגון מחדש של המשטרה במגמה להחזיר לתחנות את השליטה[45]

39 E. Keith-Roach, *Pasha of Jerusalem: Memoirs of a District Commissioner under the British Mandate*, ed. P. Eedle, London & New York 1944, pp. 195–196

40 תמונת המצב לחודש יוני 1938, ראו: תכנית הפרישה העתידית (לעיל, הערה 4), עמ' 1.

41 פרישת תחנות המשטרה בנגב הייתה שונה מבחינה זו מכל שאר חלקי ארץ־ישראל, מפני שהבעיה המרכזית שם הייתה הברחת נשק ולא בעיות ביטחון. שמונה העמדות שהוקמו למשטרה הבדווית הרכובה על גמלים לא פתרו את הבעיה. ראו: תכנית הפרישה העתידית (שם), עמ' 8.

42 דוח טגארט (לעיל, הערה 15), פרק 14.

43 שם, פרקים 14, 24. גרשון אגרונובסקי (אגרון) העיד שטגארט סבר שכיבוש הכפרים הוכיח שוב שתחנות המשטרה לא מוקמו במקום שהיו נחוצות ביותר, ושבקביעת מיקומן לא הובא בחשבון הגנגסטריזם. הערות אגרונסקי על שיחה עם טגארט, 12 ביוני 1938, אצ"מ, S25/4846. ראו גם: תזכיר דאוני, 2 ביוני 1939, PRO, CO 733/389/75015/43

44 לשם קביעת מיקומה של תחנת משטרה צריך היה על פי הנהלים להקים ועדת מיקום אד־הוק. הוועדה קיבלה כתב מינוי ממנהל המחוז, ולרוב היו בה שלושה עד חמישה חברים: נציג מנהל המקרקעין, נציג המחלקה לעבודות ציבוריות, נציג המשטרה ונציג מחלקת הבריאות. חברי הוועדה נפגשו באתר לצורך בדיקת השטח, ולבסוף הגישו דוח ובו פירטו את ההצעות שעלו ואת המלצותיהם למקום הנבחר. היה עליהם להתחשב בכמה גורמים הן מבחינה טקטית והן מבחינה מנהלית, כמו נקודת שליטה, תצפית, צומת, כניסה ויציאה ליישוב ומהתחנה וממנה, ולהביא בחשבון שיקולים כמו מקום פנוי לרכישה על פי חוק, הספקת מים ומרקם הקרקע לבנייה. ראו: ג' קרויזר, 'מערכת השיקולים הבריטית בהקמת עמדת המשטרה האזורית כפרית ומבצר טגרט במג'דל בתקופת המנדט', א' ששון, ז' ספראי ונ' שגיב (עורכים), אשקלון כלת הדרום: מחקרים בתולדות אשקלון מימי הביניים ועד סוף המאה העשרים, אשקלון תשס"ב, עמ' 148.

45 'Back to Station Control', תכנית הפרישה העתידית (לעיל, הערה 4), עמ' 6, סעיף 6.

Within cities.39 This failure stems, as stated, from the determination of police positions before the uprising, as Tagart put it in Chapter 14 of his report: “Many small police stations set up to engage in a reality different from the present are insecure and are a source of weakness more than genesis.”
The police rented most of its infrastructure - stations and offices in cities and rural areas. The situation for the record of the rebellion was difficult. The number of police stations and stations in June 1938 was as follows: in the central cities of Jerusalem, Yepu, Tel Aviv, Haifa and Hubei there were twenty stations (Stations) and five posts (Posts): and in the rural area there were thirty-seven and fifty-one stations.40 When he came to the land of Israel for the second time, Tagart was upset with the idea that the dispatch of police positions and posts in the countryside, which originated in the town of Davygin, was wrong. They were scattered in large numbers, “little pockets,” they were not protected, their forces were small and unsuitable for the nature of the tasks, 41 and their weapons were handed over to the gangs.42 As a result, some of the stations were burned during the uprising and almost all the forces were forced to withdraw to the cities. Tagart recommended the elimination of all the smaller positions in the countryside.43 The police controlled cities while the army controlled rural areas, and this had to be taken into account in future preparations.
The effectiveness of the retirement was compromised, among other things, because the rental did not allow the police stations to be placed optimally from tactical and strategic considerations.44 Tagart argued that the uprising would undermine the principle of control of the station, as most police stations in the rural area were abandoned and some would operate only from the city centers. He saw in the police stations the axis units controlling the space. The existence of public safety depended on the police station as a whole: the effectiveness of the station staff, its structure and location. Tagart approached the reorganization of the police in a trend to restore control of the stations45
E. Keith-Roach, Pasha of Jerusalem: Memoirs of a District Commissioner under the British Mandate, ed. P. Eddy, 39
London and New York 1944, pp. 195 to 196
40 Status picture for June 1938, See: Future Retirement Plan (above, Note 4>, p.
41 The withdrawal of the police stations in Nepal was different from the rest of Israel because the main problem there was the leakage of weapons and not security problems. The eight police stations that were set up on camels did not solve the problem. See: Future Retirement Plan (Name), p.
42 Tagart Report (above, note 15), chapter 14.
43 there, chapters 14, 24 German Agronovsky testified that Gargart believed that the occupation of the villages once again proved that police stations were not placed where they were most necessary, and that the location was not taken into account by gangsterism. Agronsky's Notes on a Conversation with Tagart, June 12, 1938, S25/4846. See also: Downey Memorial, 2 June 1939, 733/389/75015/43 pro, co
In order to determine the location of the police station, it was necessary to establish a location committee according to the regulations. The committee received a letter of appointment from the district director, and it was usually composed of three to five members: a representative of the land administration, a representation of the public works department, a police representative and a representatives of the health department. Members of the committee met on the site for the purpose of inspecting the area, and finally submitted a report and presented their proposals and

recommendations for the selected place. They had to consider several factors both tactically and administratively, such as control point, observation, crossroads, entrance and exit to the settlement and the station and from, and take into account considerations such as legally available space for purchase, water supply and land for construction. See: J. Cruiser, The British System of Considerations in the Establishment of the Rural Regional Police Station and the Tageret Fortress in Magdalene during the Mandate, A. Shashan, J. Spravy V. Sharif, Southern Virgin Ashkelon: Studies on Ashkelone's History from the Middle Ages to the End of the 20th Century, Aschkelon Hasb, p.
45 'Back to station Control', future retirement plan (note 4 above), p.

ומתוך ראייה של המשימות הצפויות למשטרה בעתיד, בתקופה שלאחר המרד. הוא נתן דעתו הן לתחנות המשטרה והן למגורי השוטרים. כך כתב בדוח שפרסם עשרה חודשים לפני שהחל לטפל באופן מעשי בנושא הדיור:

> שאלת הדיור מחייבת גישה מקיפה על בסיס רחב. אמצעי השהיה רק יעלו את המחיר. עד שהכוח לא ישוכן, יעילותו תהיה רחוקה מהפוטנציאל הגלום בו. זה נוגע לכל [המשטרה] אך במיוחד לסגל של הסקצייה הפלסטינית [...] אינך מצפה משוטר ילידי שיילחם בכנופיות, בטרור ובשודדים אם יום אחר יום הוא חוזר לשכונת מגוריו, הממוקמת במקומות העניים ביותר, בין האנשים שהוא צריך לעצור או לירות בהם. כאשר האדם נשוי והוא בתפקיד מה יהיה על משפחתו? האם כך הוא יתרכז בעבודתו בכל מאודו [...] רבים מהמבנים השכורים [...] אינם בטוחים ומהווים מקור לחולשה יותר מאשר לעָצמה [...] כלי הנשק בעמדת המשטרה נתונים בלילה לחסדיהן של הכנופיות.
>
> שיטת השכירות היא בזבוז [...] כל מה שאמרנו נאמר פעמים רבות בעבר. מה ניתן לעשות כדי לתקן את המצב [...] לדעתנו מעט אנשים שישוכנו באופן סביר יהיו מקור עָצמה לממשלה, מאשר כיום כשאין שום דיור נאות לשוטרים [...] אנו סבורים שיש להקים ועדה שתבחן את נושא הדיור למשטרה.[46]

טגארט הניח בדוח הנחה בסיסית: יש לפתור את בעיית הדיור מן היסוד. בהנחה זו מקופלת התפיסה שפתרון יסודי של הדיור למשטרה יפתור את כל הבעיות הנובעות ממנו.

ביקורו השני של טגארט בארץ־ישראל

טגארט חזר כאמור לאנגליה ביוני 1938. אך כיוון שהמצב בארץ התדרדר והגיע לשפל באוגוסט באותה שנה ביקשו הנציב העליון הרולד מקמייקל (MacMichael) ומפקד הצבא רוברט הייניגג (Haining) שטגארט יבוא שנית כדי לסייע בדיכוי המרד ובשיקום המשטרה. בביקורו השני בארץ, שהחל כפי שצוין בספטמבר 1938 ונמשך עד מאי 1939, פעל טגארט כמקשר בין המשטרה לצבא. אך המשימה המרכזית שהוטלה עליו הייתה לשקם את המשטרה במהירות האפשרית כך שתוכל ליטול בחזרה מידי הצבא את האחריות לביטחון הפנים, כיוון שחיוני היה לפנות את הצבא בדחיפות מארץ־ישראל לקראת המלחמה באירופה, ועם זאת צריך היה לבנות מערך משטרתי שימנע התפרצות של מרד דומה בעתיד.

טגארט התמקד בשני מרכיבים מרכזיים שהיו תלויים זה בזה, ושהיה צורך לעסוק בהם במקביל בתכנית כוללת: הגדלת המשטרה, בעיקר הסקצייה הבריטית, ושיפור הפיקוד וכוח האדם בה; בנייה ופרישה שונה של תחנות המשטרה.

בד בבד קיים הנציב העליון דיונים מסוף 1938 ועד מאי 1939 בנושא דרכי שיקומה של ממשלת ארץ־ישראל בעתיד. אחת המסקנות שאליהן הגיעו מקמייקל והייניגג הייתה שכדי להבטיח את סמכותו של השלטון על האוכלוסייה יש צורך לשלוט באופן יעיל בנקודות אסטרטגיות ולטווח ארוך.[47] המרכיב המרכזי שהשתלב בתכניתם היה הרעיון לבנות תחנות משטרה כמבצרים. הרעיון היה של הייניגג ופיתוחו על ידי ועדת טגארט.

46 דוח טגארט (לעיל, הערה 15), פרק 14.

47 מקמייקל, מכתב נלווה (לעיל, הערה 2), עמ' 1, סעיף 2.

And from a vision of the expected tasks for the police in the future, in the post-rebellion period. He gave his opinion to both the police stations and the police residence. This is what he wrote in a report that he published ten months before he began practically dealing with housing:
The question of housing requires a comprehensive approach to a broad base. The rest will only raise the price. Until the power is in place, its effectiveness will be far from the potential in it. This applies to all [the police] but especially the staff of the Palestinian secession [...] You don’t expect a native policeman to fight gangs, terrorists and robbers if day after day he returns to his neighborhood, located in the poorest places, among the people he has to arrest or shoot. When a man is married, what happens to his family? Will he be able to focus on all his [...] Many of the buildings [...] They are not safe and are a source of weakness more than themselves. The weapons at the police station are handed over at night to the gang's charities.
The rental method is a waste [...] Everything we said has been said many times before. What can be done to fix [...] We believe that few people who are fairly likely to be a source of excuse for the government, than today when there is no suitable housing for police [...] We think it is necessary to set up a committee that will examine the housing matter to the police.46
Tagart put a basic assumption in the report: the housing problem must be solved from the ground up. In this assumption is paired with the notion that a fundamental solution of housing to the police will solve all the problems arising from it.
Tagart's second visit to Israel
Taggart returned to England in June 1938. But as the situation in the country deteriorated and declined in August of that year, Supreme Commander Harold MacMichaeD and Army Commander Robert Haining asked that Targart come again to help suppress the rebellion and rebuild the police. During his second visit to the country, which began in September 1938 and lasted until May 1939, Tagart acted as a liaison between the police and the army. But the main task was to restore the police as quickly as possible so that they could take back from the military the responsibility for domestic security, since it was essential to urgently move the military from Israel to war in Europe, and yet it was necessary to build a police structure that would prevent a similar uprising in the future.
Tagart focused on two key components that were interdependent, and that needed to be addressed simultaneously in the overall plan: the increase of the police, especially the British Secession, and the improvement of the command and human power in it: a different construction and removal of police stations.
He was the Supreme Commissioner for discussions from 1938 to May 1939 on ways of restoring the future government of the Land of Israel. One of the conclusions reached by Michael and Ying was that in order to ensure the authority of the government over the population, it was necessary to effectively control strategic and long-term points.47 The central component incorporated in their plan was the idea of building police stations as fortresses. The idea was of Heining and was developed by the Tagart Committee.
46 Tagart Report (above, note 15), chapter 14.
47 McMichael, accompanying letter (note 2 above), p.

ב־23 בנובמבר 1938 הקים הנציב העליון ועדה בראשות טגארט כדי לבחון את סוגיית דיור המשטרה בכל ארץ־ישראל. חברי הוועדה הראשונים שעליהם המליץ הנציב העליון היו טגארט (יושב ראש), אלן סונדרס (Saunders), מפכ"ל המשטרה, ונציג של המחלקה לעבודות ציבוריות. טגארט הרחיב את מספר החברים, והוועדה כללה נוסף עליו ועל סונדרס את הבריגדיר ג'רלד ברנסקיל (Brunskill), שהיה הממונה על המנהלה ועל כוח אדם במפקדת הצבא בארץ־ישראל, את יו ג'ונס (Jones), עוזר מנהל המחלקה לעבודות ציבוריות, את הארכיטקט הבכיר פֶּרסי הרולד וינטר (Winter) מהמחלקה לעבודות ציבוריות כמסייע בשעת הצורך, את ה' קנדל (Kendall), יועץ לתכנון ערים, וג"ד סנדרסון (Sanderson), שטגארט הביאו במיוחד מהודו להיות עוזר המפכ"ל, שימש מזכיר הוועדה; באמצע ינואר 1939 הצטרף לוועדה סידני מודי (Moody), סגן המזכיר הראשי של הממשלה.[48]

מקמייקל הטיל על הוועדה לחקור ולייעץ בנושא הדיור והמגורים על פי ההנחיות שהתווה מפקד הצבא בארץ־ישראל, בהשפעת טגארט. הייнינג שב והדגיש בהנחיותיו את חשיבות הדיור של המשטרה. לנגד עיני הוועדה עמדו גם הדוחות של תומס הייקרפט (Haycraft), דאוביגין, פיל וטגארט, שכולם חזרו והמליצו על שיפור מצב הדיור המשטרתי.[49] הייнינג שרטט את הדרישות הטקטיות לתחנות במסגרת הצעותיו לשיקומה של המשטרה, שהייתה אז תחת פיקודו.[50] הוא קבע כי דרושים מבנים שיושביהם יוכלו להגן עליהם בכוח אדם מינימלי בשילוב אמצעים יעילים. יש להחליף כל תחנת משטרה שאינה עומדת בדרישה במבנה חדש, ואם אין די בכך – לבחור אתר מתאים יותר לתחנת המשטרה. במרכזי האזורים הכפריים חובה לבנות תחנות משטרה חזקות. תחנות אלה ייבנו כמבצרים שיכילו את כל צורכיהם, כולל קשר אלחוט, מרכזיית טלפונים, מטבחים וכו', וכן משרדים ממשלתיים. כוח המשטרה במקומות אלה לא יפחת משלושים שוטרים, כדי שיוכלו להגן על עצמם ולבצע את משימותיהם. בחלק מן התחנות ישולב כוח יהודי, אך לא באלה שבאזורים ערביים מובהקים. השוטרים הפלסטינים יגורו בתחנות ויהיו תחת עינו הפקוחה של הקצין הבריטי. יש להקצות מקום מיוחד בתחנות המשטרה ל־CID (המחלקה לחקירות פליליות), בעיקר במקומות מרוחקים. כן יש לדאוג לכלי רכב, וגם בתפעול של אלה יטפל הסגל המקצועי הבריטי. תפקידי המשטרה באזורים הכפריים הם שמירת החוק והסדר במרחב התחנות, שמירה על הרכוש הממשלתי ומתן ליווי לכוחות הממשלה ככל הנדרש. לצורך משימותיה המשטרה חייבת להיות ניידת יותר.

דגם מבצרי המשטרה

דרישת היסוד למבנה תחנת משטרה שאפשר יהיה להגן עליו בכוח אדם מינימלי העלתה את השאלה מהו הדגם הרצוי של מבנה משטרה ממוגן. טגארט ראה לנגד עיניו את מודל משטרות המדבר בעבר הירדן. ב־29 בנובמבר 1938 שלח לאש (Lash), קצין טייסת ממטה חטיבה 14 בשכם, לטגארט תצלום

48 תכנית דיור (לעיל, הערה 4), עמ' 3; טגארט (לעיל, הערה 6), עמ' 282-284.

49 מקמייקל, מכתב נלווה (לעיל, הערה 2), עמ' 3, סעיף 4 d–a.

50 תכנית הפרישה העתידית (לעיל, הערה 4), עמ' 3, סעיף 2.

On 23 November 1938, the Supreme Commander set up a committee led by Tagart to examine the situation of police housing throughout the land of Israel. The first members of the committee to be recommended by the High Commissioner were Tagart (the chairman), Allen Saunders, Chief of Police, and a representative of the Department of Public Works. Tagart expanded the number of members, and the committee added to him and Sonders the Brigadier Gerald Brunskill), who was in charge of the Executive and Human Resources at the Israeli Army Headquarters, the Joe Jones, Assistant Director of the Department of Public Works, the Chief Architect Price Harold Winter (Winter of the Public Works Department as an Assistant in Time of Need, Kendall, a City Planning Advisor, and Sanderson, who was brought from India especially as Assistant General Manager, to serve as Secretary of the Committee; in mid-January 1939 she joined the Moody Committee, Deputy Secretary-General of the Government.48 McMichael instructed the committee to investigate and advise on housing and housing in accordance with the guidelines given by the commander of the army in Israel under the influence of Tigart. Heining stood up and emphasized in his instructions the importance of police housing. The committee also met with the reports of Thomas Haycraft, Davigine, Phil and Tejart, all of whom repeatedly recommended improved police housing.49 Heining outlined the tactical requirements for the stations as part of his proposals for the reconstruction of the police, which was then under his command.50 He determined that buildings were needed that their inhabitants could protect them with minimal human force combined with effective means. Any police station that does not meet the demand should be replaced in a new building, and if that is not enough - choose a more suitable site for the police station. In rural centers, strong police stations must be built. These stations would be constructed as fortresses that would contain all their needs, including telecommunications, telephone centers, kitchens, etc., as well as government offices. The police force in these places will not be reduced to thirty policemen, so that they can protect themselves and carry out their tasks. Some of the stations will be joined by Jewish forces, but not those in Arabic areas. The Palestinian police officers will be killed at the stations and under the supervision of the British officer. A special seat should be allocated to the police station, especially in remote locations. Yes, you have to take care of the vehicles, and the operation of these will be handled by the British professional staff. The roles of the police in rural areas are to maintain law and order in the station area, safeguard government property and provide escort to government forces as needed. For their tasks, the police need to be more mobilized.

Model of police.

The basic requirement for the construction of a police station that could be protected with minimal human force raised the question of what is the desired model of a protected police structure. Tagart saw before his eyes the model of the desert police in the former Jordan. On November 29, 1938, Lash, a military officer from the 14th Division headquarters in Sham, sent a photo to the fire in Taggart.

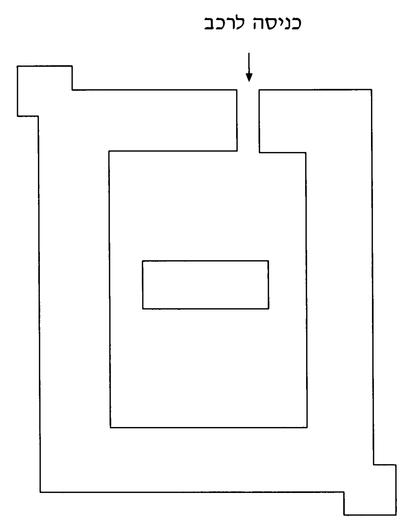
48 Housing Scheme (above, note 4>, pen 3; Tagart (abroad, note 6), pen 284-282.

49 McMichael, accompanying letter (see note 2 above, pen 3, section 4 d-a.

50 Future Retirement Plan (above, Note 4), Pen 3, Section 2.

אוויר של עמדת סיור המדבר בוואדי רם.[51] העמדה, שצורתה כמבצר עם חצר פנימית, הייתה ממוקמת במרחב פתוח ומגודרת סביב, ורק דרך אחת הובילה אליה. על פי הנתונים היא הכילה עשרים איש. תצלום האוויר של העמדה המבוצרת נמצא באלבומו של סונדרס.[52] ככל הנראה העביר אותה טגארט למפכ״ל לעיון, וזה תייקה באלבומו הפרטי. מבצר המשטרה בוואדי רם היה חלק מעמדות משטרה שנבנו במדבר כמיזם בשנים 1933-1931, לפי הצעתו של גלאב פאשא. גלאב פאשא הובא מעיראק ללגיון הערבי בשנת 1930,

כמומחה, כדי לסייע לשקם את הלגיון הערבי. הלגיון, שהיה כוח המשטרה של המלך בעבר הירדן ואחראי לביטחון הפנים, התקשה מאז סוף שנות העשרים להתמודד עם הפשיטות של הווהאבים לעבר הירדן. פשיטות אלה סיכנו את מעמדו של עבדאללה ואת היחסים עם ערב הסעודית.[53] גלאב פאשא, שהתנסה בבעיות דומות עם הבדווים בעיראק, הציע בפברואר 1931 להקים כוח חדש, שכונה סיור המדבר (The Desert Patrol), לאבטחת הגבול המדברי. הרעיון של גלאב פאשא היה להושיב כוחות של סיור המדבר ברשת מבצרים קטנים בדרכי המדבר ולפרוש ביניהם סיורים במשאיות שעליהן הותקנו מקלעי לואיס וויקרס.[54]

תצלום אוויר של תחנת המשטרה המדברית בוואדי רם שבעבר הירדן; זהו ככל הנראה התצלום שקיבל טגארט מידיו של לאש. (באדיבות Middle East Centre Archive, St. Anthony's College, Oxford)

מימין: דיאגרמה של דגם המבצר המוגן כפי שנעשתה במע״ץ. זהו העתק מדויק של תחנת המשטרה המדברית בוואדי רם

51 לאש, קצין טיסה חטיבה 14, אל טגארט, 29 בנובמבר 1938, מסמכי טגארט, קופסה 3, תיק 3.

52 Album of Photographs of Personalities and Official Events, Palestine, picture 4376: Fort Rumm RAF aerial view 1938, St. Anthony's College Archive, Middle East Center. תמונה של אותו דגם משטרה באזרק שבוואדי סירחאן ראו: מערכות, אדר תש״ה, עמ׳ 12.

53 Relations between Trans Jordan Hejaz and Nejd 1932, PRO, CO 831/17/9/97721

54 Policy on Control of Desert 1930, PRO, CO 831/10/1/2 / 79453 I+II. למעשה פיתח גלאב פאשא את רעיון

The position, shaped as a fortress with an inner courtyard, was located in an open and paved space around, and only one path led to it. According to reports, there were 20 people. The air photo of the locked position is on Sunderland's album 52.Tagart probably transferred it to the Chief of Staff, which was included in his private album. The police fortress in Wadi Ram was part of a police station.

We were built in the desert as a project on the suggestion of Golab, brought from Iraq to the Legion.
In the years 1933-1931, Pasha. The Arab Pashah in 1930.

As an expert, to help restore the Arab Legion. The Legion, which was the king's police force in the former Jordan and responsible for domestic security, has been struggling since the late 1920s to cope with the Hawaiian raids toward Jordan. These bribes endangered Abdullah's status and relations with Saudi Arabia.[53] Golab Abbas, who had experienced similar problems with the Buddhists in Iraq, proposed in February 1931 to establish a new force, called the Desert Patrol, to secure the desert border. The idea of Goleb Pasha was to bring the forces of the desert tour to the network of small fortresses in the deserts and to break between them tours in the trucks on which the Lewis Wickers were installed.54

A famous photo of the desert police station in Wadi Ram in the former Jordan; this is probably the photo that Tagart got in the hands of a fireman.
The Centre Archive, St. Anthony’s College, Oxford

51 for Fire, Flight Officer Division 14, El Tagart, November 29, 1938, Tagart Documents, Box 3, File 3.
Album of Photographs of Personalities and Official Events, Palestine, picture 4376: Fort Rumm RAF aerial 52 Picture of the same model police in Azerbaycan, Sweden.view 1938, St. Petersburg. Anthony’s College Archive, Middle East Center
12 SIRHAN SEE: Systems, ADR and ADR
Relations between Trans Jordan Hejaz and Nejd 1932, PRO, CO 831/17/9/97721 53
In fact, Ferguson developed the idea.Policy on Control of Desert 1930, PRO, CO 831/10/1/2 / 79453 I+II 54

To the right: Diagram of the model of the protected fortress as made in the MTC. This is an accurate copy of the Desert Police Station in Wadi Ram

ב־8 בדצמבר שיגר טגארט לקצין הטיסה לאש, בשכם, מכתב תודה על תמונת עמדת המשטרה בוואדי רם ששלח אליו, וכתב ש'היא הייתה לעזר רב ביותר בהחלטותיה של ועדת הדיור ושהם עומדים בקשר עם עמאן בנוגע לפרטים'.[55]

תכנית טגארט לפרישת המשטרה

בידי טגארט היה הדגם של המבצר המשטרתי שביקש לבנות בארץ־ישראל, ועתה היה עליו לברר כמה תחנות ועמדות משטרה נחוצות בארץ־ישראל והיכן לפרוש אותן. הוא כינס ועדה פנימית בראשותו שחבריה היו המפכ"ל וסגנו אלברט ג'ון קינגסלי־הית (Kingsley-Heath) כדי לבצע את המלאכה מן המסד. הוא הגדיר מחדש את משימות המשטרה, קבע על פיהן את תפקידי המשטרה ברמת התחנה הבודדת ('יחידת הציר של הכוח') בכל מחוז ומחוז (ירושלים, יפו, חיפה, נצרת, שכם, עזה, מחוז הספר, ובכל מחוז נכללו הערים והפריפריה הכפרית), החליט מהו מספר השוטרים הדרוש בכל תחנה למילוי המשימות ומאילו סקציות יהיו, וחילק את שטחי השליטה בין התחנות לצורך מילוי משימותיהן במרחב באופן אופטימלי. בדרך זו הגיע למספר התחנות הנדרש בארץ־ישראל.

בתחום המשימות קבע טגארט כי הסיורים הם המשימה העיקרית של התחנות: 'כאשר השלטון האזרחי יחזור למשול, השמירה על ביטחון הציבור תהיה תלויה ביעילות התחנה קציניה והסגל שלה בביצוע סיורים'.[56] כל השאר היו משימות משנה: משימות התחנה ותנועה, חקירות ומעקב, תחבורה ומכונאות, אלחוט. טגארט ייחס חשיבות רבה לעבודת ה־CID במטה, במחוזות ובנפות, אך עדיין דירג את עבודת הבולשת כמשימת משנה ביחס לסיורים: 'כל שוטר שיעסוק במשימות שאינן משימות סיור פירושו לאבד אדם בעיסוק בביטחון'.[57] הוא החליט שחלק מן הסיורים יהיו ממוכנים וחלקם רכובים, ושהסיורים יתבצעו על פי תכנית קבועה מראש. הוא הועיד סיורים ממונעים גדולים מבעבר למלא את מקומן של תחנות משטרה קטנות שחיסל.[58] מטרת הסיורים לדבריו – 'למנוע ולעקוב אחר פשע'.[59]

בתחום כוח האדם הגיע טגארט למסקנה שיש לאזן את יחסי הכוחות בין הסקצייה הבריטית לארץ־ישראלית לכדי חצי חצי. הוא המליץ להעסיק שוטרים ערבים רכובים באזורים הערביים, ויהודים – באזורים יהודיים; ובמקומות מעורבים להציב כוח מעורב ובו רוב יהודי.[60] הוא ביקש להגדיל את

המבצרים כבר בשנת 1928, ראו: Establishment of Police Posts East of Hedjaz 1928, PRO, CO 831/3/15/59443, CO 831/4/9 69419, CO 831/4/10/I+II

55 טגארט אל לאש, קצין טיסה חטיבה 14, 8 בדצמבר 1938, מסמכי טגארט, קופסה 3, תיק 3.

56 תכנית הפרישה העתידית (לעיל, הערה 4), עמ' 5, סעיף 6.

57 שם, עמ' 9, סעיף 12.

58 היינינג קיבל את דעתו של טגארט וכבר בינואר הורה למשטרה שהייתה כפופה לו לסגת מכל העמדות הקטנות לערים ושהצבא יתפוס את מקומם. דוח היינינג לנציב העליון במלאות שלושה חודשים וחצי לפיקודו על המשטרה, 17 בינואר 1939, PRO, CO 733/389/75015/36

59 תכנית הפרישה העתידית (לעיל, הערה 4), עמ' 5.

60 ראו את עדותו של משה שרת, שהִרבה להיפגש עם טגארט, ושדן אתו אף בנושא הכוח היהודי במשטרה הרכובה: מ' שרת, יומן מדיני, תרצ"ח, תל־אביב תשל"ב, עמ' 86.

On 8 December, Tagart sent a letter of thanks to the Flight to Fire officer in Baghdad for a photo of the police station in Wadi Ram he sent to him, stating that it would be of the greatest help in the decisions of the Housing Committee and that they were in contact with Aman regarding the details.

Taggart's plan for the police's resignation

Tagart had the model of the police fortress he wanted to build in Israel, and now he had to figure out how many police stations and stations are needed in Israel and where to remove them. He convened an internal committee headed by his colleagues, General and Deputy Albert John Kingsley-Heath, to carry out the work from the Foundation. He redefined the tasks of the police, defined the roles of police at the level of the single station (the force axis unit) in each province and province (Jerusalem, Yepu, Haifa, Nazareth, Shabat, Gaza, Book district, and every province included cities and rural districts), decided the number of policemen needed in each station to fulfill tasks and what sections would be, and divided the control areas between the stations in order to fulfil their tasks in the space optimally. In this way we reached the number of stations required in Israel.

In the field of tasks, Tagart stated that tours were the main task of the stations: “When civil authority returned to power, the maintenance of public safety would depend on the effectiveness of the officer station and its staff in conducting tours.”56 All the rest were secondary tasks: station and traffic, investigation and surveillance, transportation and machinery, and alchemy. Tigart attached great importance to the work of Ham at the headquarters, in the provinces and in the rivers, but still ranked shelter work as a submission to tours: “Every police officer who engages in tasks other than tours means losing a person working in confidence.”57 He decided that some tours should be prepared and some taken, and that tours would be scheduled in advance. He has scheduled large-scale excursions to fill the place of smaller police stations that have been destroyed.58 The purpose of the visits, he says, is to “prevent and track down crime.”59

In the field of human power, Tagart came to the conclusion that the power ratio between the British secession and the Israeli country should be balanced by half. He recommended hiring Arab policemen stationed in Arab areas, and Jews - in Jewish areas: and in places involved to deploy a mixed force, including a Jewish majority.

831/3/15/59443 Establishment of Police Posts East of Hedjaz 1928, PRO, CO CO 831/4/9 69419, CO831/4/10/I+II

55 Tagart El Las, Flight Officer Division 14, 8 December 1938, Tagart Documents, Box 3, File 3.

56 Future retirement plan (above, note 4), pp. 5, section 6.

57 there, pp. 9, section 12.

Heining accepted Targart's advice and already in January ordered the police who were subject to him to withdraw from all the smaller positions in the cities and that the army would take their place. Heining's report to the High Commissioner in full three and a half months for his command of the police, 17 January 1939, 733/389/75015/36 pro, co.

59 Future retirement plan (above, note 4), p.

60 See the testimony of Moses the Servant, who had a lot to meet with Tagart, and also talked to him about the Jewish power in the armed police: M. Ser, Political Diary, Teresh, Tel Aviv, U.S., p.

מספר השוטרים היהודים כך שיעלה על מספר אלה הערבים. השוטרים הערבים, קבע, יגורו במגורי המשטרה ויהיו תמיד תחת פיקוח של הקצין הבריטי. והיהודים הם שיאיישו את תחנות האלחוט. הוא אף שיפר את תנאי השירות של שוטריו.

בתחום תחנות המשטרה קבע בשיתוף המפכ"ל וסגנו 'חלוקה בין שלוש רמות של תחנות משטרה על פי סדר חשיבות מבחינת ביטחון הציבור ורמת הפשע': תחנת משטרה עירונית (1st Class Station), תחנת משטרה כפרית (2nd Class Station) ועמדת משטרה פריפריאלית או שלוחת חוץ (Police Post).[61] טגארט הגיע למסקנה שיש לבנות בארץ־ישראל שבעים ושבעה מבצרי משטרה – לעומת מאה ושש־עשרה תחנות שהציע דאוביגין – ואלה התחלקו באופן הבא: שבע־עשרה תחנות משטרה עירוניות, שלושים ושבע תחנות כפריות ועשרים ושלוש עמדות (בערים ובפריפריה הכפרית). במחוז הספר, שהיה אחד משבעת המחוזות בתכניתו של טגארט, התחשבו במיקומן של שמונה מצודות גבול הצפון שזה עתה נסתיימה בנייתן, כיוון שהיו אלה מצודות שיושביהן יכלו להגן עליהן, אך לא תכננו אותן כחלק מהמיזם.[62]

טגארט הגיש לוועדת הדיור שבראשה עמד את תכנית הפרישה העתידית של המשטרה. זו נדרשה על ידי הנציב העליון לתת דעתה על שילוב המגורים במבצרי המשטרה ולהחליט לאילו מבצרים יש להכניס משרדים ממשלתיים. טגארט הציג לפני הוועדה את נתוני המגורים על פי כוח האדם שהועיד לכל תחנה, וביקש מקציני המחוז הראשיים להמליץ לוועדה אילו משרדים ממשלתיים להכניס למבצרים שבמחוזם ובאילו מבצרים, ולכמה חדרים זקוק כל משרד.[63]

שקלול כל המרכיבים של מספר התחנות, פרישתן, משימותיהן, מיקום המשרדים הממשלתיים בהן וכוח האדם הביאו את ועדת הדיור לגבש חמישה דגמים שונים של תחנות משטרה בשלושת סוגי התחנות, העירונית, הכפרית ועמדת המשטרה:

א. תחנה עירונית – משרדי נפה, מחוז ומשרדים ממשלתיים (1st Class Station with Division, District and Departmental Offices)[64]

ב. תחנה עירונית – משרדי מחוז ומשרדים ממשלתיים (1st Class Station with District Administration and Departmental Offices)

ג. תחנה כפרית – משרדי מחוז ומשרדים ממשלתיים (2nd Class Station with District Administration and Departmental Offices)

61 דוח טגארט (לעיל, הערה 15), פרק 7.

62 תכנית הפרישה העתידית (לעיל, הערה 4), עמ' 4. על מצודות הצפון ראו גם להלן, עמ' 128. למצודות הצפון לא היו מספרי קוד של מיזם המבצרים. גם הדרישות לבנייתן של מצודות הצפון היו שונות מאלו של המבצרים: הדרישה לבניית מצודות הצפון הייתה למשלטים קטנים (stronghold) המנצלים נקודה הבולטת בשטח לשליטה, אך גם לעצירת התקפות. המבצרים נבנו כמבנים מסיביים (Fortresses) שנועדו להחזיק מעמד פרקי זמן ארוכים גם במצבי חירום. כך עולה ממכתבו של מפכ"ל המשטרה אל מנהל המחלקה לעבודות ציבוריות, 28 באפריל 1938, אמ"י, חטיבה 12, (1) 2/15 (1/38–12/47) Police Posts Northern Frontier. השוו מסקנתם של אייל ואורן (לעיל, הערה 4), עמ' 123 וכן המפה שם, בעמ' 118.

63 קצין מחוז הגליל אל טגארט, 18 בפברואר 1939, מסמכי טגארט, קופסה 3, תיק 3.

64 תכנית הדיור (לעיל, הערה 4), עמ' 24-26, סעיף 27.

The number of Jewish policemen so increased than the number of Arabs. The Arab police officers, it said, will live in police residences and will always be under the supervision of the British officer. And the Jews are going to scare the stations. He improved the conditions of his officers.

In the area of police stations, in cooperation with the Governor General of the Republic of Kazakhstan, the three levels of the police station were divided according to the order of importance in terms of public security and crime level: the city police station (1st class station), the rural police station (2nd class station) and the district police station or foreign police station (Police 61.Post Tagart came to the conclusion that seventy-seven police stations had to be built in Israel - as opposed to the one hundred-sixteen stations proposed by Davygin - and these were divided as follows: seventeen urban police posts, thirty-seventy rural stations and twenty-three stations (cities and rural districts). In the school district, which was one of the seven districts in Tagart’s plan, the location of eight northern border guards was considered to have just been completed, because these were guards whose inhabitants could protect them, but we did not plan them as part of the project.62

Tagart submitted to the Housing Committee headed by him the future retirement plan of the police. It was required by the High Commissioner to give her opinion on the integration of housing in police offices and to decide in which offices government offices should be placed. Tagart presented to the committee the residential figures according to the number of people assigned to each station, and asked the chief district officers to recommend to the Committee which government offices to place in the province's fortresses and in which fortress, and how many rooms each office needs.

Considering all the components of the number of stations, their retreats, their tasks, the location of the government offices in which they are located and the human power led the Housing Committee to form five different models of police stations in three types, urban, rural and police station:

א. 1st class station with Division, District

64 (and Departmental Offices

ב. Municipal Station - District Offices and Government Offices (1st class station with District Administration and Departmental Offices)

ג. Rural Station - District Offices and Government Offices (2nd class station with District Administration and Departmental Offices)

61 Tagart Report (above, note 15), chapter 7.

62 Future retirement plan (above, note 4), p. On the northern fence saw also Hellen, 128. The northern brigades did not have the code numbers of the insurgent project. The requirements for the construction of the Northern Fortress were also different from those of the Fortress: the requirement for the building of the northern fortress was for small strongholds using the outstanding point in the territory to control, but also to stop attacks. The fortresses were built as massive structures designed to last long periods of time even in emergencies. This is stated in the letter of the Chief of the Police Department to the Director of the Department of Public Works, 28 April 1938, MJ, Division 12, (1) 2/15 (1/38-12/47) Police Posts Northern Frontier. Compare the conclusion of Eil and Oren (above, note 4), page 123 and the map there, page 118.

63 Officer of the province of Galilee to Tagart, 18 February 1939, Tagart Documents, box 3, file 3.

64 Housing plan (above, note 4), pp. 24-26, section 27.

ד. עמדת משטרה – תחנה פריפריאלית או שלוחת חוץ (Police Post)

ה. מטה משטרה מחוזי, מטה CID מחוזי, משרדי נפה (District Police HQ, District CID, Divisional HQ).[65]

הוועדה קבעה לכל אחד מחמשת הדגמים את מרכיביו הפנימיים המדויקים, כגון: חדר קבלה, מגורי שוטרים רווקים בריטים/ארץ־ישראלים, דירות בנות שניים עד ארבעה חדרים לזוגות נשואים בריטים/ארץ־ישראלים, מטבחים וחדרי אוכל, חדרי נשק, משרדים ממשלתיים שונים, מוסכים ועוד.

JERUSALEM DISTRICT.
RURAL.

STATION	FOOT			MOUNTED			MOBILE				REMARKS
	NO. OF BEATS	BRITISH	PALESTINIAN	NO. OF PATROLS	BRITISH	PALESTINIAN	NO. OF PATROLS		BRITISH	PALESTINIAN	
JERUSALEM DISTRICT.											
Rural				3	6—1	6—1	1	D	4—1	4—1	
								N	3	3	
Qaryat el Inab Post				2	4—1	4—1	1	D	4—1	4—1	
								N	3	3	
Har Tuv				3	6—1	6—1	1	D	4—1	4—1	
								N	3	3	
Ramallah	2	6—1	12—1	6	12—2	12—2	1	N	3	3	
							2	D	4—1	4	
Jericho	1	3—1	9—1	3	9—1	9—1	2	D	8—1	8—1	
							2	N	6	6	
Bethlehem	2	6—1	12—1	4	8—1	8—1	1	D	4—1	4	
								N	3	3	
HEBRON DIVISION.											
Hebron	3	9—1	18—1	3	9—1	9—1	1	D	4—1	4—1	
								N	3	3	
Beit Jibrin				3	9—1	9—1	1	D	4—1	4—1	
								N	3	3	
							2	D	4—1	4	
Dhahariya				4	9—1	9—1	1	D	4—1	4—1	
(to be closed, two patrols to Hebron and two to Beit Jibrin).							2	N	3	3	NOTE:—*Armoured cars* used for all mobile patrols.

SUMMARY

	BRITISH		PALESTINIAN	
	N.C.Os.	Constables	N.C.Os.	Constables
Foot … … … … …	4	24	4	48
Mounted … … … …	10	72	10	72
Mobile … … … … …	10	74	7	74
	24	170	21	194

דף לדוגמה מתוך 'תכנית הפרישה העתידית של המשטרה' שהכין טגארט ובו חישוב מספר סיורי הלילה והיום באזור הכפרי של ירושלים. בתחתית העמוד סיכום סך כל השוטרים והנגדים הבריטים והארץ־ישראלים לכל סוגי הסיורים באזור זה

טגארט רצה לתכנן כל מרכיב פנימי כסטנדרד, כך שניתן יהיה להרכיב במהירות באופן מודולרי את המרכיבים הפנימיים בכל אחד מעשרות המבצרים בכל אחד מחמשת הדגמים.

מרכיב מרכזי שבו התמקד טגארט היה מגורי השוטרים הבריטים והפלסטינים. 'לא הייתה שום תחנת משטרה בארץ־ישראל', כתב, 'שהכילה מגורים לכל השוטרים ששירתו בה'.[66] לצורך בניית מגורים לכל השוטרים בתחנות המשטרה ביקר טגארט בכמה מיזמי מגורים שבנו גופים שונים: במשרדי ממשלה שבנתה המחלקה לעבודות ציבוריות, במבני צבא שבנו המהנדסים המלכותיים

65 תכנית דיור (לעיל, הערה 4), עמ' 25, סעיף 27.

66 שם, עמ' 3, סעיף 5.

. Police Station - Prefecture Station or External Board (Police Post)
ה. District Police Headquarters (District Police Hq, District Cid, Divisional 65).HQ

The committee identified the exact interior components for each of the five models, such as: reception rooms, residences for single British/Israeli police officers, two to four-room girls' apartments for married couples, kitchens and dining rooms, weapons rooms, various government offices, garages and more.

Tagart wanted to design each internal component as a standard, so that the internal components could be quickly assembled modularly in each of the dozens of assemblies in every of the five models.
The central component where Tagart focused was the residences of British and Palestinian police officers. “There was no police station in Israel,” he wrote, “which contained houses for all the police officers who served in it.”65 66 In order to build housing for all policemen at police stations, Tagart visited several housing projects that built different bodies: in government offices built by the Department of Public Works, in military buildings born by the Royal Engineers.

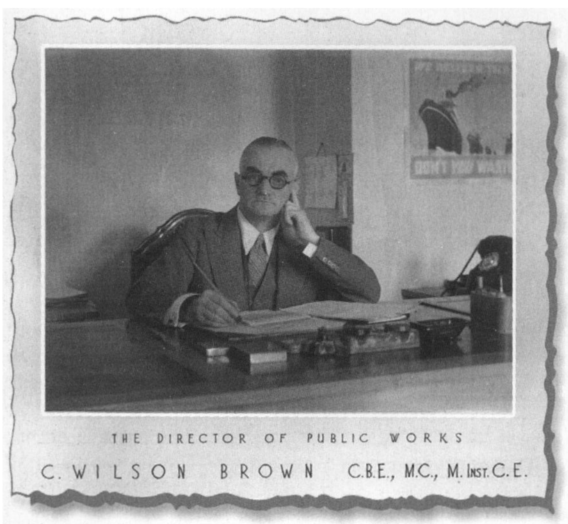
A modest example is the "Policies Future Retirement Plan" prepared by Tagart, which calculated the number of night and day tours in the rural area of Jerusalem. At the bottom of the page are all the police and opponents.

The British and the Israelites of all kinds
Tours in this area.

65 Plan of Living (up,
66 there, chapter 3, section 5.

(Royal Engineers) ובמבנים שבנו באופן עצמאי יזמים פרטיים כמו 'סולל בונה'. בביקוריו הצטרפו אליו חברי ועדת הדיור ברנסקיל, סנדרסון ווינטר, ובכל מחוז נספח אליהם מפקד משטרת המחוז. טגארט ביקר בראשונה במעונות בתל־אביב והתרשם מהם,[67] אך הרשימו אותו במיוחד מבני המגורים שבנתה חברת החשמל בחיפה לעובדיה. את המיזם תכנן הארכיטקט של חברת החשמל שמואל רוזוב. המבנים היו שימושיים וזולים באופן משמעותי מאלה שבנתה המחלקה לעבודות ציבוריות בירושלים.[68] בעקבות הביקור ביקש טגארט מדוד הכהן (יו"ר הנהלת 'סולל בונה') ומרוזוב להכין תרשימים ושרטוטים של דירות סטנדרטיות בנות שניים ושלושה חדרים.[69]

אשר למשרדים הממשלתיים, הוחלט שבתחנות יהיו המשרדים הבאים: מנהל המחוז, מחלקה משפטית, דואר וטלגרף, מכס ובלו, המחלקה לעבודות ציבוריות, מנהל המקרקעין, התיישבות ומדידות, הגירה (בטבריה בלבד) ומרפאה, שעל פי המלצת הוועדה אמורה הייתה לא רק לשרת את סגל המשטרה אלא להוות בעת הצורך מטה של מחלקת הבריאות.[70]

וילסון־בראון, מנהל מחלקת עבודות ציבוריות והממונה על מיזם מבצרי המשטרה P.B.P.

טגארט הניח שהדגמים האחידים יאפשרו לתמחר את המבנים באומדן גס. הדרישה הבסיסית ביותר הייתה שיש לבנות את המבצרים מבטון מזוין. עם זאת הוועדה לא הביאה בחשבון את עלות הקרקע במקומות השונים. כריסטופר וילסון־בראון (Wilson-Brown), מנהל המחלקה לעבודות ציבוריות,[71] העיר שאין די בתכנון מספר דגמים של מבצרי משטרה כדי לתמחר אותם בקלות, אלא יש לבחון כל דגם באתר הבנייה על פי התנאים המשפיעים עליו.[72]

לקראת סוף מרס 1939 השלימה הוועדה את עבודתה. טגארט הקדיש בדוח סעיף תודות להכהן ולרוזוב על תרומתם לפיתוח:

לא ניתן היה לגבש את הדוח ללא סיועם של דוד הכהן מ'סולל בונה' ומר רוזוב הארכיטקט של חברת החשמל הארץ־ישראלית, להם אני חייב על עזרתם. חברת 'סולל בונה' בנתה לממשלה את כל סוגי המבנים; מבית

67 תכנית הדיור (לעיל, הערה 4), עמ' 12, סעיפים 17-18. וכן טגארט לוועדת הדיור, 9 בינואר 1939, Note for Housing Committee, מסמכי טגארט, קופסה 3, תיק 3.

68 טגארט לוועדת הדיור, Note for Housing Committee, 9 בינואר 1939, מסמכי טגארט, קופסה 3, תיק 3; מכתב נלווה (לעיל, הערה 1).

69 תכנית דיור (לעיל, הערה 4), עמ' 24, סעיף 27. התוצאה הסופית של היחידות המודולריות ראו: דוח הביניים (לעיל, הערה 4), PRO, CO 733/434/75015/43 Appendixes no. V, VI, VII

70 קצין מחוז הגליל אל טגארט, 18 בפברואר 1939, מסמכי טגארט, קופסה 3, תיק 3.

71 לא אוסטן הריסון, כפי שנכתב במאמרם של אייל ואורן (לעיל, הערה 4), עמ' 114.

72 כל עוד לא ידועים פרטים כמו פני השטח, האתר, דרכים, כיוונו של המבנה ביחס לרוח ולשמש, סידורי ניקוז, התאמת המבנה לשטח וכדומה, אי אפשר להעריך את עלות המיזם באופן מדויק. וילסון־בראון אל טגארט, Police Accommodation Committee, 6 במרס 1939, מסמכי טגארט, קופסה 3, תיק 3. וכן מכתבו אל טגארט מה־15 במרס 1939, שם.

(Royal Engineers) and independently built buildings by private entrepreneurs such as the Battery Builder. His visits were accompanied by the members of the Branswick Housing Committee, Sanderson Winter, and each district was joined by a district police commander. Tagart first visited the houses in Tel Aviv in the spring and was impressed by them, but he was listed by the residents of the residential houses built by the electricity company in Aegean for his employees. The project was designed by the architect of the power company Samuel Rosov. The buildings were significantly more useful and inexpensive than those built by the Department of Public Works in Jerusalem.68 Following the visit, Tagart asked the Chief Executive Officer of Sulel Bona and Morozov to prepare diagrams and drawings of standard two- and three-bedroom apartments.69

Regarding the government offices, it has been decided that the following offices will be located: District Director, Department

Legal, postal and telegraph, customs, public works department, land administration, settlement and measurement, immigration (only in Babylon) and a clinic, which, according to the recommendation of the committee, was to serve not only the police staff, but to form, when necessary, a branch of the health department.
Tagart assumed that the unified models would allow the structures to be demolished in a rough estimate. The most basic requirement was that the fortresses should be built of fucking concrete. However, the committee did not take into account the cost of land in the different places. Christopher Wilson-Brown, director of the Department of Public Works,71 the city is not planning enough for a number of police protests to be easily dismantled, but it is necessary to examine each model at the site according to the conditions affecting it.72

Legal, postal and telegraph, customs, public works department, land administration, settlement and measurement, immigration (only in Babylon) and a clinic, which, according to the recommendation of the committee, was to serve not only the police staff, but to form, when necessary, a branch of the health department.
Tagart assumed that the unified models would allow the structures to be demolished in a rough estimate. The most basic requirement was that the fortresses should be built of fucking concrete. However, the committee did not take into account the cost of land in the different places. Christopher Wilson-Brown, director of the Department of Public Works,71 the city is not planning enough for a number of police protests to be easily dismantled, but it is necessary to examine each model at the site according to the conditions affecting it.72

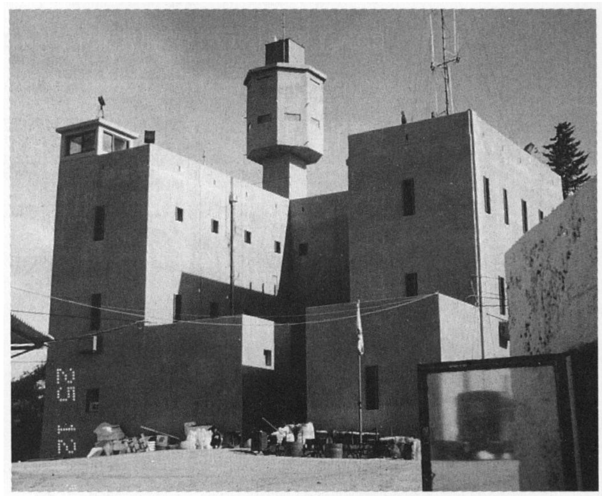
By the end of March 1939, the committee completed its work. Tagart dedicated a section to the report thanking the priest and Rosov for their contribution to development:
The report could not have been drawn up without the help of David the Priest of Sullivan Bona and Mr. Rozev, the architect of the Israeli Power Company, to whom I owe their help. The company satellite builder built all types of buildings for the government: from home

Melson-Braun, Director of Public Works and Head of Police Project.p.b.p

67 Housing plan (above, Note 4>, pp. 12, sections 18-17. And also Tagart to the Housing Committee, 9 January 1939, Note for Housing Commission, Tagart Documents, Box 3, File 3.
68 Tagart to the Housing Committee, 9,Note for Housing Commission January 1939, Tagart documents, box 3, dossier 3; accompanying letter (above, note 1>.
69 Housing Plan (above, note 4), p. For the final outcome of the modular units see: Interim Report (above, note 4), PRO, CO 733/434/75015/43 Appendixes no. V, VI, VII and VII
70 Officer of the province of Galilee to Tagart, 18 February 1939, Tagart Documents, box 3, file 3. 71 Not Austin Harrison, as written in Eyle and Oren’s article (note 4 above), p.
As long as details such as the surface, site, routes, the direction of the structure in relation to wind and sun, drainage arrangements, the structure's adjustment to the surface and so on are not known, it is impossible to estimate the cost of the project accurately. Wilson-Bron El Tagart, Police 6, Accommodation Committee March 1939, Tagart Documents, Box 3, File 3. And they wrote to Tagart on March 15, 1939, there.

חולים ממשלתי בחיפה ועד מחנות צריפים לצבא. מר רווזב תכנן בתים מסוגים שונים אשר עמדו בדרישות הציבור הן מבחינת התכנית והמבנה והן מבחינת השכירות.[73]

ב־4 אפריל 1939 מסרה ועדת הדיור בראשות טגארט את הדוח לממשלה לצורך דיונים על ההצעה.[74] הכול תמכו בהמלצות הדוח – הנציב העליון, מפקד הצבא, המפכ״ל וכן היועצים הטכניים השונים. טגארט יישם שני עקרונות יסוד בתכנית: חיסכון ויעילות. תפיסת היסוד של טגארט עוד מהודו הייתה שהשכירות היא בזבוז כסף, ושבנייה ייעודית עדיפה על שכירת מבנים. כך ניתן יהיה לדעתו לחסוך במענקי דיור, במספר השומרים על המבנים ועוד. מנהל מחלקת האוצר בממשלת ארץ־ישראל, ויליאם ג'ונסון (Johnson), חלק על כך וטען שאין חיסכון ממשי בשכירת מבנים, אבל הוא תמך בתכנית שהגישה ועדת הדיור, כיוון ש'ערכה של התכנית הוא בהיבט הביטחוני'.[75]

מצודת נבי יושע בגבול הצפון. אין כל דמיון בין קווי המתאר של מצודות גבול הצפון לקווי המתאר של המבצרים, שכן אין הם שייכים לאותו מיזם
(צילום: גד קרויזר)

השיטה להוצאה אל הפועל של מיזם הדיור – הצעת טגארט

ועדת הדיור בראשותו של טגארט הניחה על שולחן הממשלה תכנית למיזם גדול ממדים לפי כל קנה מידה. השאלה העקרונית שעמדה על הפרק הייתה כיצד להוציא אל הפועל מיזם כזה באופן יעיל ובמהירות, ובמכתב נלווה שצירף לדוח הדיור (Housing) של הוועדה הדגיש טגארט את חשיבות הדבר במיוחד על רקע לקחי העבר; במקרה אחד, ציין, נמשכה בניית תחנת משטרה אחת חמש שנים.[76] הסכנה הייתה שביצוע המיזם יימשך תקופה ארוכה, ועד סיומו לא תצליח הממשלה לשקם את מעמדה בעיני האוכלוסייה. 'אם רוצים להוציא לפועל את מדיניות הדיור [במהירות]', כתב טגארט, 'נחוץ למנות גוף ביצועי חזק ולהפקיד בידיו סמכויות הכרחיות כדי שיבצע את התכנית באופן יעיל'.[77] טגארט הטעים מספר תנאים למימוש מהיר של התכנית: ראשית, יש ליישמה כמקשה אחת ובאופן כולל ולא רק חלקים ממנה. שנית, שאר פעילויות הממשלה החיונית צריכות להיות טפלות לביצוע התכנית. שלישית, יש להוציא את התכנית אל הפועל בו זמנית ולא לחלקה כך שביצועה יתמשך תקופה ארוכה. ותנאי אחרון, אין להטיל את האחריות לביצוע התכנית על משרדי הממשלה כחלק מעבודתם השגרתית.[78] אולם מנהל המחלקה לעבודות ציבוריות ביקש לקבל אחריות

73 מכתב נלווה (לעיל, הערה 1), סעיף 11.
74 דוח ביניים (לעיל, הערה 3), הקדמה, עמ' 1.
75 Johnson, Note of Treasurer on the Report of Sir C. Tegart's Committee, 10 May 1939, PRO, CO 733/389/75015/43
76 המדובר בתחנת המשטרה בחיפה, שתהליך בנייתה החל עם בחירת ועדת המיקום בפברואר 1934 ונשלם בימי כתיבת דוח הוועדה בפברואר 1939. טגארט, מכתב נלווה (לעיל, הערה 1), עמ' 3-5, סעיף 7.
77 שם.
78 שם, סעיף 9.

Government hospitals in the fields of the army. Mr. Rozev designed different types of houses that met the demands of the public, both in terms of plan and construction and in regard to rent.73

On April 4, 1939, the Housing Committee led by Tagart submitted the report to the government for discussion of the proposal.74 All supported the recommendations of the report – the Supreme Commander, the Commander of the Army, the General, and the various technical advisors. Tagart will apply two fundamental principles to the program: savings and efficiency. Tigart's basic concept from India was that renting is a waste of money, and dedicated rental is preferable to renting buildings. In this way, it will be possible to save on housing grants, on the number of guards on the buildings and more. The head of the Israeli government's Treasury Department, William Johnson, disagrees with this and argues that there is no real savings in renting buildings, but he supports the plan submitted by the Housing Committee, because "the evaluation of the plan is in the security aspect."

The method of implementation of the housing project - the Tagarter proposal

The Housing Committee led by Tagart put on the government's table a plan for a large-scale project of all sizes. The primary question that stood on the chapter was how to implement such a project effectively and quickly, and in the accompanying letter attached to the Housing report of the committee, Tagart emphasized the importance of this especially in the context of past lessons: in one case, he noted, the construction of a police station took five years.76 The danger was that the implementation of the project would last a long time, and until its completion the government would fail to restore its position in the eyes of the population. "If you want to implement the [fast] housing policy," Tajart wrote, "you need to appoint a strong performance body and give it the necessary powers to carry out the plan effectively."77 Tajart has a number of conditions for the rapid implementation of the plan: First, it must be implemented as a single component and as a whole and not only as parts of it. Second, the other vital government activities should be caring for the implementation of the plan. Third, the program should be put into action simultaneously and not partially so that the execution will last for a long time. And the last condition is that the responsibility for the implementation of the program is not imposed on the government offices as part of their usual work.78 But the Director of the Department of Public Works has sought to accept responsibilities.

The castle is located on the northern border. There is no resemblance between the descriptive lines of the Northern Border Fortifications and those of the fortifications, since they do not belong to the same project.
(Photo by Jade Cruiser)

73 accompanying letter (above, Note 1>, Article 11.
74 Interim report (above, note 3), advance, pen 1.
Johnson, Note of Treasurer on the Report of Sir C. Tegart's Committee, 10 May 1939, PRO, CO

733/389/75015/43 75
The construction process of the police station in Apepa began with the election of the location committee in February 1934 and was paid in the days of writing the committee report in February 1939. Tagart, accompanying letter (see note 1 above), p.
77 there is.

78 and paragraph 9.

למיזם, אף שהיה עסוק באותה עת בסלילת דרכי ביטחון.[79] הוא טען שצוות המשרד, שיגדל בהתאם לדרישות התכנית, יהיה חסכוני יותר מאשר אם יפקידו את המיזם בידי חברה חיצונית, שכן שכרם של אלה יהיה פחות מזה של מהנדס יועץ וצוותו.[80]

טגארט המליץ למנות ועדת בינוי (Building Board) ולהעמיד בראשה נציג מהמזכירות הראשית של הממשלה, שימלא תפקיד זה במשרה מלאה, ושישתווה בדרגתו ובסמכויותיו למזכיר הראשי, ותהיה לו גישה ישירה לנציב עליון. לצורך מיקום המבצרים ביקש למנות ועדת מיקום מרכזית (Central Siting Board), שבה יהיו חברים נציג מהמזכירות הראשית, נציג של המחלקה לעבודות ציבוריות, נציג של מחלקת הבריאות, נציג של המשטרה ונציג של הצבא. על הוועדה יהיה לבחון מקומות שיועיד השלטון המקומי לתחנות משטרה. הוא ציין כי יש לכנס את ועדת המיקום במהירות האפשרית, עוד לפני כינוס ועדת הבנייה ובחירת המהנדס, שכן קיימת סכנה שמקומות פנויים יאבדו, כלומר יירכשו על ידי גורמים פרטיים או על ידי משרדי ממשלה אחרים.[81] הצבא דרש לצרף לוועדה נציג מטעמו כדי לא לחזור על שגיאות שנעשו בעבר במיקום תחנות משטרה ולוודא שהדרישות האסטרטגיות והטקטיות שהציב היינינג ימולאו.[82] כל הגופים, הבהיר טגארט, יצטרכו לעמוד בקשר עם משרדי הממשלה. הוא הציע שהכנת התכניות הארכיטקטוניות תימסר לקבלן פרטי באנגליה, וכאשר התכנית הסטנדרטית של כל תחנה תהיה מוכנה יוציאו אותה למכרז בנייה. ועדת הבנייה והמהנדס האחראי יפקחו על התקדמות התכנית.

הנציב העליון אישר את דוח ועדת הדיור, וקיבל את הערות מנהל מחלקת האוצר ג'ונסון שאין מדובר בחיסכון משמעותי מבחינה כספית אך יש לתכנית חשיבות מההיבט הביטחוני. הוא השתכנע כי בעיית הדיור למשטרה היא בעיה בסיסית ועמוקה, שפגעה קשה בתפקודה של המשטרה מאז ראשית המנדט. טגארט העריך שנושא ביטחון הפנים יתפוס חלק ניכר מזמנה של ממשלת ארץ־ישראל למשך זמן רב:

> במצב הנוכחי המשטרה תמצא את עצמה במצב נחות. מצבה הנחות של המשטרה יישאר למרות ההוצאות הגדולות של מאות אלפי ליס"ט על סגל וציוד. מצבה ישתפר רק כאשר ימוקמו וייבנו תחנות ועמדות [מבצרי] המשטרה כפי שצריך.[83]

אמנם במאי 1939 דוכא המרד כמעט לחלוטין, אך הנטייה בשנות שקט לדחות את הטיפול בדיור בגלל בעיות תקציב פגעה בממשלה בסופו של דבר והנציחה את הבעיה. הנציב החליט אפוא ליישם את המיזם בעצה אחת עם מפקד הצבא ועם רוב חברי ממשלתו. הוא החליט לפעול על פי המלצתו של טגארט וליישם את המיזם כמקשה אחת. במכתב לשר המושבות ביקש הנציב לאשר באופן

79 ראו: Military Roads, PRO, CO 733/405/75674
80 מקמייקל, מכתב נלווה (לעיל, הערה 2), עמ' 9.
81 טגארט, מכתב נלווה (לעיל, הערה 2), עמ' 5-7, סעיף 8.
82 ברנסקיל לוועדת דיור, 16 בפברואר 1939, General Staff Remarks re Requirement of Questionnaire of 14 Mars 1939, מסמכי טגארט, מכל 3, תיק 3.
83 טגראט אל המזכיר הראשי, 3 באפריל 1939, מסמכי טגארט, קופסה 3, תיק 3.

He argued that the office staff, which would grow according to the requirements of the program, would be more cost-effective than if the project were handed over by an external company, as their salary would be less than that of the consultant engineer and his staff.80

Tagart recommended that a Building Board be appointed and headed by a representative from the Secretary-General of the Government, who would hold this position on a full-time basis, and which would be equal in rank and powers to the General Secretary, and would have direct access to the High Commissioner. For the location of the assembly, he requested the appointment of a Central Siting Board, which would consist of members represented by the Secretary-General, a representative of the Department of Public Works, a delegate of the Ministry of Health, a deputy of the police and a representation of the army. The committee will examine the locations that the local government will assign to police stations. He noted that the location committee should be convened as soon as possible, even before the construction committee meeting and the selection of the engineer, as there is a risk that vacancies will be lost, i.e. acquired by private entities or by other government agencies.81 The military requested that a representative be joined to the committee on its behalf in order not to repeat the mistakes made in the location of police stations and to ensure that the strategic and tactical requirements set by Heining are fulfilled.82 All agencies, Hiba Tagart, will have to keep in touch with government ministers. He proposed that the preparation of the architectural plans be handed over to a private contractor in England, and when the standard plan of each station is ready it will be submitted for construction auction. The construction committee and the responsible engineer will monitor the progress of the project.

The High Commissioner approved the report of the Housing Committee, and received the comments of the Treasury Director Johnson that this is not a significant financial savings, but that the plan is important from a security point of view. He was convinced that the problem of housing for the police was a fundamental and profound problem, which has severely affected the police function since the beginning of the mandate. Tagart estimated that the issue of domestic security would be a significant part of a long-term call from the government of the Land of Israel:

In the current situation, the police will find themselves in a lower position. The police discount will remain despite the large spending of hundreds of thousands of lei on staff and equipment. The situation will only be improved when police stations and shelters are placed properly.

Although in May 1939 the uprising was almost completely suppressed, the tendency in quiet years to postpone treatment in the residence due to budget problems eventually hit the government and aggravated the problem. The commissioner therefore decided to implement the project in consultation with the army commander and with most of his government members. He decided to act on Tigart's recommendation and implement the project as a single complication.

In a letter to the Ministry of Foreign Affairs, the Commissioner requested that the

79 See: 733/405/75674 Military Roads, PRO, CO

80 McMichael, accompanying letter (note 2 above), p.

81 Tagart, accompanying letter (see note 2 above, people 5–7, section 8 above).

82 Bernstein to the Housing Committee, 16 February 1939, 14 General Staff Remarks re Requirement of Questionnaire of 1939 Mars, Tagart Documents, of all 3, Dossier 3.

83 Tigrate to the Secretary-General, 3 April 1939, Tagart Documents, Box 3, File 3.

עקרוני את המיזם. באותה הזדמנות ביקש מענק כדי לבצר גם את מצודות הגבול בצפון.[84]

הנציב העליון קיבל את התכנית שהציעה הוועדה בראשות טגארט אך לא את השיטה להוצאה אל הפועל של המיזם. מקמייקל בחר בדרך ביניים בין הצעתו של טגארט לזו של מנהל המחלקה לעבודות ציבוריות. הוא קבע שהמיזם ינוהל באופן הבא: האתרים ייבחרו מיד על פי הנחיותיו של טגארט ותוקם ועדת בינוי; תוקם מחלקה נפרדת אד־הוק בראשות מהנדס חיצוני, שימונה באופן מיוחד על פי כישורים נדרשים; ייבחר צוות ארכיטקטורה להכנת התרשימים, הדרישות השונות, חשבונות ועבודת הפקידות; יוצאו מכרזים לחברות מקומיות ולחברות באנגליה לעבודת הבנייה. בינתיים הורה הנציב העליון לנקוט צעדים משפטיים כדי לשמור את הקרקעות שנבחרו כאתרים מתאימים לבניית מבצרי המשטרה בתל־אביב, בטבריה, בחיפה ובנצרת, שלא יירכשו על ידי פרטים או גופים לא רשמיים. לגבי שאר המקומות, נציב המקרקעין הונחה להפקיע חוזים של אתרים שלדעתו אפשר לבנות עליהם, ולדווח לממשלה על כל משא ומתן שמנהלים גורמים פרטים או גופים בלתי רשמיים על אתרים אלה, כדי לאפשר למנוע העברת בעלות על קרקעות אלה.[85]

הרקע הכלכלי והביטחוני לאישור מיזם טגארט

טגארט עזב כאמור את ארץ־ישראל במאי 1939, לאחר שהגיש את הצעתו. הנציב העליון קיבל את התכנית ואף ביקש משר המושבות לאשר אותה עקרונית. בשובו ללונדון עם סיום שליחותו האיץ טגארט בשר המושבות לאשר את תכניתו ולפעול למען אישור התקציב באוצר. הוא הסביר למקדונלד ששיקום השלטון האזרחי בארץ־ישראל תלוי בהקמת המבצרים. בריטניה הייתה שקועה אז בבעיות כלכליות כבדות בכל התחומים. כשנה לפני פרוץ המלחמה היא הזרימה תקציבים רבים לזרועות האוויר והיבשה.[86] כדי שמשרד האוצר יממן את מיזם טגארט חשוב היה להביא את הצבא ואת חיל האוויר לידי הסכמה. והיה סיכוי להשיג הסכמה זו, שכן הייניגג, מפקד הצבא בארץ־ישראל, הכיר בחשיבותו המכרעת של המיזם:

> כל שאלת האפשרות של פינוי כוחות מארץ־ישראל תלוי [ביכולותיה של] המשטרה ובהחזרת המצב באזור הכפרי לקדמותו. זה לא יוכל להתבצע כל עוד תכנית המבנים של טגארט אינה יוצאת לפועל [...] ברור לגמרי שרק אחרי שהמשטרה תחזור למלא את חובותיה כפי שעשתה בעבר ניתן יהיה לפנות כוחות.[87]

לאחר פרוץ המלחמה אישר האוצר, בהסכמת משרד המלחמה והאווירייה, להוציא לפועל מתוך תכניתו המקורית של טגארט את התכנית הכפרית בלבד שכללה את כל תחנות ועמדות המשטרה למעט

84 מקמייקל, מכתב נלווה (לעיל, הערה 2), סעיף 9.

85 שם, עמ' 10, סעיף 12.

86 על צבא היבשה וחיל האוויר של בריטניה בין שתי מלחמות העולם ראו: B. Bond, *British Military Policy between the Two World Wars*, Oxford 1980. על זרוע ההפצצה האסטרטגית של חיל האוויר ראו: U. Bialer, *The Shadow of the Bomber: The Fear of Air Attack and British Politics 1932–1939*, London 1980; M. Smith, *British Air Strategy between the Wars*, Oxford 1984

87 הנציב העליון אל שר המושבות, 4 באוגוסט 1939, PRO, CO 733/389/75015/43. הנציב ציטט את דעתו הידועה של הייניגג על התכנית מאז שפורסמה.

Initiate the project. At the same time, he requested a grant to fortify the border guards in the north.84

The High Commissioner accepted the plan proposed by the committee led by Tagart but not the method of implementing the project. McMichael made an intermediate choice between Tagart’s proposal and that of the Director of Public Works. He determined that the project would be managed as follows: the sites would be immediately selected according to Tagart’s guidelines and a design committee would be set up; a separate department would be established under the leadership of an external engineer, specifically trained according to the required skills; an architectural team would be selected for the drawing, the various requirements, the accounting and the work of the officers; exhibitions would be issued to local companies and companies in England for the construction work. Meanwhile, the High Commissioner ordered legal measures to be taken to keep the lands selected as suitable sites for the construction of police stations in Tel Aviv, Tabria, Epeha and Nazareth from being purchased by individuals or unofficial bodies. With regard to the rest of the sites, the land commissioner was instructed to sign contracts on sites which he believed could be built on, and to report to the government on any negotiations conducted by individuals or unauthorized bodies on these sites, in order to prevent the transfer of ownership of these lands.85

The economic and security background for the approval of the Tagart project

Tagart left Israel in May 1939 after submitting his proposal. The Supreme Commissioner accepted the plan and even asked the Colonial Ministry to approve it in principle. Upon his return to London at the end of his mission, the Colonial Commander hastened to approve his plan and act for the approval of the Treasury budget. He explained to McDonald that the restoration of civil rule in Israel depends on the establishment of the assemblies. Britain was then plunged into severe economic problems in all areas. A year before the outbreak of the war, many budgets flowed into the arms of the air and land.86 In order for the Treasury Department to fund the Tagart project, it was important to bring the army and the air force to an agreement. And there was a chance to reach this agreement, since Heining, the commander of the Israeli Army, recognized the decisive importance of the project:

The entire question of the possibility of the withdrawal of forces from Israel depends on the police and the restoration of the situation in the countryside. This will not be possible as long as the Tager’s building plan is not implemented [...] It is clear that only after the police return to perform their duties as they did before can the forces be relocated.

After the outbreak of the war, the Treasury authorized, with the consent of the Ministry of War and Air, to put into effect from Tagarter's original plan only the rural plan that included all police stations and stations except

84 McMichael, accompanying letter (above, Note 2>, Section 9.

85 there, pen 10, section 12.

The British Army and the British Air Force between the two World Wars. Bond, British Military Policy between 1980 the Two World Wars, Oxford. On the strategic bomb arm of the Air Force see: U. Bialer, The Shadow of the Bomber: The Fear of Air Attack and British Politics 1932-1939, London 1980; Smith, British Air 1984 Strategy between the Wars, Oxford

87 High Commissioner to the Minister of Colonies, 4 August 733/389/75015/43,1939 pro, co. The commissioner quoted Heining’s well-known opinion on the program since it was published.

הערים הגדולות שבהן התחנות היו 1st Class Stations: ירושלים (6 תחנות), יפו (5 תחנות), תל־אביב (4 תחנות, 2 עמדות), חיפה (5 תחנות), סה"כ: 22 תחנות ועמדות משטרה.[88] תכנית זו אושרה בשל היתרונות שהיו גלומים בה: השליטה במקומות אסטרטגיים ושחרור כוחות הצבא.[89]

למעשה חל שיפור בתפקוד המשטרה לקראת נובמבר 1939. היא החלה להוציא בהדרגה סיורים. אך לא הייתה אפשרות למקם את כוחות המשטרה בעמדות בשטח הכפרי, והם התרכזו במטות החטיבתיים והמחוזיים. המבצרים, שתוכננו להיות בסיסי המשטרה באזור הכפרי, היו אמורים להיות מוכנים לאיוש לא לפני חורף 1940. עובדה זו לא הייתה הקושי היחיד. המפכ"ל החל לבצע את הסיורים ללא כוח המחץ שהציע טגארט. הוא נעזר בכוח הספר של עבר הירדן. כמה חודשים לאחר פרוץ המלחמה נדחתה המלצתו של טגארט להשתמש בכוח של עבר הירדן ככוח מחץ בארץ־ישראל.[90] מפכ"ל המשטרה סונדרס הציע לשתף כוחות מדיוויזיית הפרשים (Yeomanry) שהגיעה כמשמר רכוב בשטחים הכפריים.[91] בארץ־ישראל היו אז קרוב ל־11,000 פרשים.[92] מפקד הצבא הדגיש את חשיבות המשך השליטה הצבאית כדי לדכא את שרידי המרד. רק לאחר שהצבא יסיים את משימתו, הדגיש, הוא יעביר בהדרגה את השליטה למשטרה. על כן הוחלט להמשיך ולהכפיף את המשטרה לצבא לשישה חודשים נוספים, ועקב כך לדחות את הקמת יחידת המחץ. באותו זמן הזהיר הרמטכ"ל פילדמרשל ויליאם איירונסייד (Ironside) את שר המושבות כי ייאלץ להוציא את כוחות הצבא בהתראה קצרה קודם להשלמת מיזם טגארט, וזאת בגלל חוסר יכולת הביצוע של המפכ"ל.[93] איירונסייד לא הבחין בחלוקת האחריות במסגרת המיזם בין סונדרס לווילסון־בראון, מנהל המחלקה לעבודות ציבוריות. וילסון־בראון הוא שהיה אחראי למיזם הבנייה, ואילו סונדרס היה אחראי לאיוש המבצרים.

ההוצאה לפועל של מיזם הדיור – התכנית הכפרית

מיזם מבצרי המשטרה יצא לפועל בשני שלבים: בשלב הראשון, שהחל ב־11 באוגוסט 1939, אישר משרד האוצר את מיזם הדיור באופן חלקי בלבד; הוא הקצה תקציב של 250,000 לירות ארץ־ישראליות להקמת אחד־עשר מבצרים כולל רכישת האדמות והוספת כוח אדם מקצועי.[94] שר המושבות קיבל את הצעתו של הנציב העליון באשר לאופן שבו יש להוציא לפועל את בניית המבנים, ועל כן פעלו בחודשים אוגוסט וספטמבר להבאת מהנדס חיצוני.[95] השלב השני החל בפברואר 1940,

88 תזכיר לוק (ללא הנדון), 22 בפברואר 1940, עמ' 8 בסדר המסמכים בתיק, PRO, CO 733/416/75015/43
89 תזכיר לוק, 8 במרס 1940, Details of Additional Staff Required Urgently for Completion of Accommodation Scheme PRO, CO 733/417/75015/43, בראש תיק.
90 הערות ליוק, 15 בפברואר 1940, PRO, CO 733/417/75015/40.
91 הנציב העליון אל מקדונלד, Police Striking Force, 20 בינואר 1940, עמ' 2, סעיף 4, PRO, CO 733/417/75015/43
92 סיכום של דאוני על שיחה עם גנרל איירונסייד ומזכיר המדינה, 29 בפברואר 1940, עמ' 10, סעיף 8, בראש תיק PRO, CO 733/416/5015/43
93 שם.
94 התאריך מדוח הביניים, הקדמה. למעשה המכתב המקורי של האוצר לדאוני הוא מה־9 באוגוסט 1939, PRO, CO 733/389/75015/43
95 קצין האדמיניסטרציה בממשלת ארץ־ישראל אל משרד המושבות, 22 באוגוסט 1939, PRO, CO 733/389/75015/43.

The major cities where the stations were 1st class stations: Jerusalem (6 stations), Yepo (5 stations); Tel Aviv (4 stations, 2 stations) and Haifa (5 station), the United States: 22 stations and police stations.88 This plan was approved because of its advantages: control of strategic locations and the liberation of military forces.89

In fact, there was an improvement in the police function towards November 1939. She began to make excursions. But it was not possible to place the police forces in positions in the countryside, and they concentrated in the militias and districts. The fortifications, which were designed to be the police base in the rural area, were supposed to be ready for reconstruction not before the winter of 1940. That was not the only difficulty. The Commander-in-Chief began to perform the tours without the arrow force offered by Targart. He is an eagle in the power of the book of the past Jordan. A few months after the outbreak of the war, Targart's suggestion to use the Jordan Pass as a force-strike force in the land of Israel was rejected.90 Police Chief Sonders proposed to share the Yeomanry forces that came as a cavalry guard in rural areas.91 Israel had 11,000 horsemen at the time.92 Army Commander stressed the importance of continuing military control to suppress the remnants of the rebellion. Only after the army has completed its mission, he stressed, will it gradually transfer control to the police. Therefore, it was decided to continue and submit the police to the army for another six months, and therefore postponed the establishment of the Armor Unit. At the same time, Commander-in-Chief Philadelphia William Ironside warned the Colonial Minister that he would be forced to dispatch the army with a short notice before the completion of the Tagart Project, due to the incompetence of the Commander.93 Airways did not notice the division of responsibilities under the project between Sonders and Wilson-Braun, director of the Department of Public Works. Wilson-Brown was in charge of the construction project, while Sonders was responsible for the assembly.

The implementation of the housing project - the rural program

The project was implemented in two phases: in the first phase, which began on 11 August 1939, the Treasury Ministry approved the housing project only partially; it allocated a budget of 250,000 Israeli pounds for the establishment of eleven fortifications including the purchase of land and the addition of professional personnel.94 The Colonial Ministry received the proposal of the High Commissioner as to how the construction of the buildings should be carried out, and therefore operated in the months of August and September to bring an external engineer.95 The second phase began in February 1940,

88 Remember Luke (not discussed), 22 February 1940, p.8 in order of documents, 733/416/75015/43 pro, co

89 Remember Luke, 8 March 1940, Details of Additional Staff Required Urgently for Completion of Accommodation 733/417/75015/43 Scheme PRO, CO, at the top of the file.

90 comments Leok, 15 February 1940, 733/417/75015/40 pro, co.

91 High Commissioner El McDonald, 20, Police Striking Force January 1940, p.2, section 4, 733/417/75015/43 pro, co

92 Downey's Summary of the Conversation with General Ironside and Secretary of State, 29 February 1940, p.
Pro, CO 733/416/5015/43

93 there is.

94 Date of Interim Report, Advance. In fact, the original letter of the Treasurer to Daouni is from August 9, 1939, pro, co 733/389/75015/43

95 Officer of Administration in the Government of the Land of Israel to the Ministry of the Colonies, 22 August 1939, 733/389/75015/43 pro, co.

לאחר שהאוצר אישר תקציב נוסף בסך 1,750,000 לירות ארץ־ישראליות. האוצר שוכנע על ידי כל הנוגעים בדבר שהקמת מבצרי המשטרה הכרחית להחזרת השלטון האזרחי בארץ־ישראל, וכן שהמיזם ישחרר כוחות צבא גדולים.[96] העיד פרדריק פוסטר־טרנר (Foster-Turner) הארכיטקט במע"ץ שמונה כאחראי במיזם על תכנון המבנים והפיקוח על בנייתם:

> כשהתהליך התקדם, הודיעו לי בפברואר 1940, על הוספת ארבעים וארבעה מבנים לרשימה המקורית של ה־11. מיד העמדתי שוב את דרישתי להגדלת הצוות [...] העבודה הפעם הייתה הרבה יותר מורכבת שכן היא הייתה פי חמישה מהעבודה המקורית, העבודה חייבה עיסוק עם קבלני חוץ. קיבלו את בקשותי והתחלנו בעבודה.[97]

הנציב העליון, מנהל מחלקת עבודות ציבוריות והארכיטקט הראשי של המיזם פוסטר־טרנר מבקרים במבצר הראשון שסיימו לבנותו – משטרת בית דג'ן, פברואר 1941

לצורך יישום התכנית הכפרית עובדו שישה דגמים חדשים למבצרים: שלושה דגמי מבצרים המתאימים לאזור הכפרי, דגם עירוני אחד, דגם מטה נפתי אחד ועמדת משטרה.[98]

א. תחנה כפרית – מטה מחוזי, מטה נפתי (2nd Class Police Station – District HQ, Divisional HQ)

ב. תחנה כפרית – מטה נפתי (2nd Class Police Station – Divisional HQ)

ג. מטה נפתי (Divisional HQ)

ד. תחנה עירונית (1st Class Police Station)[99]

ה. תחנה כפרית (2nd Class Police Station)

ו. עמדת משטרה (Police Post)

המיזם כונה Police Building Programme, ובקיצור P.B.P. מבצרי המשטרה מופיעים בשתי מערכות מסופררות על פי השלבים, וכל תחנה קיבלה מספר קוד מיוחד לה – שלב א: 1-11; שלב ב: 01-045.[100]

רשימת המבצרים בתכנית הכפרית הייתה כדלהלן:[101]

תקצירים שבראש תיק CO 733/389, 31 באוגוסט 1939. מברק למושל ניגריה, 23 בספטמבר 1939, PRO, CO 733/389/75015/43

96 האוצר הבריטי אל דאוני, 20 בפברואר 1940, PRO, CO 733/416/75015/43.

97 פוסטר־טרנר אל המזכיר הראשי דרך מנהל המחלקה לעבודות ציבוריות, ללא תאריך PRO, 30/94/1

98 במאמרי 'מערכת השיקולים הבריטית' (לעיל, הערה 44) נשמט ממני הדגם של מטה נפתי, שם, עמ' 154. גם דגם זה כמו התחנה העירונית (011) הוא דגם יחיד ואף הוא ברמלה (010).

99 בכל התכנית קיימת תחנה עירונית אחת, ברמלה (011). השוו: אייל ואורן (לעיל, הערה 4), עמ' 116.

100 הסיכום הסופי מדוח דיאגרמי (לעיל, הערה 4). הרשימה מתאימה וחופפת גם את List of Police Buildings, דוח ביניים (לעיל, הערה 4), נספח I. אם כי לא צוין שם הדגם של כל תחנה. שימו לב, ברשימה קיימות תחנות כפריות (2nd Class Station) הממוקמות בעיר, כגון: בית־לחם (04A), שכם (030) וצפת (037A). יש להבדילן מהדגם העירוני ברמלה שהוא (1st Class Station). כלומר, הוא הופיע בתכנית הפרישה העתידית של טגארט לצד התחנות בערים הגדולות, והוא היחיד מביניהן שהוכנס גם לתכנית הכפרית.

101 שם, שם.

p. 23

After the Treasury approved an additional budget of £1,750,000 for Israeli land. The Treasury is convinced by all concerned that the establishment of the police facilities is necessary for the restoration of civil rule in Israel, and that the project will release large military forces.96
Architect Frederick Foster-Turner testified at the Eighth Assembly as responsible for the project for the planning and supervision of the buildings:
As the process progressed, I was informed in February 1940 that forty-four buildings were added to the original list of the 11th. I immediately submitted my request to increase the [...] The work this time was much more complicated since it was five times the original work, the work had to deal with outsourced contractors. I accepted my request and started working.

For the implementation of the rural plan, six new models of fortifications were developed: three models of the fortification suitable for the rural area, one urban model, one mental headquarters model and a police station.98
א. 2nd class Police station - District hq. Divisional HQ
ב. The Village Station - My Headquarters (2nd Class Police Station - Divisional HQ)
ג. My seat (Divisional HQ)
ד. City Station (99(1st class Police Station)
ה. The rural station. (2nd Class Police Station)
ו. Police station (Police Post)

Commander-in-Chief, Head of Public Works and Chief Architect of the Project, Foster-Turner Visits the first fortress that was completed by his daughters – the Police Department of Dagen, February 1941

The project is known as the Police Building Program, or.p.b.p. Police detentions are presented in two systems, divided by stages, and each station is given a special code number – Stage A: 1–11: Stage B:
and 100.O45 to O1

The list of protesters in the countryside program was as follows: 101
Excerpts at the head of file 733/389 31, co August 1939. Message to the Governor of Nigeria, 23 September 1939, pro, co 733/389/75015/43
96 British Treasury, Al Downey, 20 February 1940, 733/416/75015/43 pro, co.
97 Foster-Turner to the Secretary-General through the Director of the Department of Public Works, without date 30/94/1,pro
98 in the article “British System of Considerations” (see above, note 44) follows from me the model of my mental headquarters, there, page 154. This model as well as the city station (011) is a single model and is even a Bermuda (010).
In total there is one city station, Bermuda. (011). Compare: Ail and Oren (above, note 4), p.
100 Final Summary Diagram Report (above, Note 4). The list matches and also floats the List of Police Buildings, Interim Report (above, Note 4), Appendix 1. It does not include the name of

each station. Please note that the list contains rural (2nd class station) stations located in the city, such as: Château-du-Château (04A), Châtelet (030) and (037A). It is the city model of Bermuda. (1st class station). That is, he appeared in Tigart’s future retirement plan alongside stations in major cities, and he is the only one of them to also be introduced to the rural plan.
101 there and there.

רשימת המבצרים

שלב א

מספר קוד	שם המבצר (P.B.P.)	דגם תחנת המשטרה
1	יריחו	2nd Class Police Station
2	לטרון	Police Post
3	אל־קטרה (גדרה)	2nd Class Police Station
4	בית־ג'ובריז	2nd Class Police Station
5	עיראק־סואידן	Police Post
6	חאן־יונס	Police Post
7	מג'דל	2nd Class Police Station
8	עתלית	Police Post
9	שפא־עמר (שפרעם)	2nd Class Police Station
10	לג'ון (מגידו)	Police Post
11	ג'יפתליק	2nd Class Police Station

שלב ב

מספר קוד	שם המבצר (P.B.P.)	דגם תחנת המשטרה
01	קריית־אלענב (אבו־גֹוש)	Police Post
02	ערטוף (הרטוב)	Police Post
03	רמאללה	2nd Class Police Station
04	בית־לחם – כפרית	2nd Class Police Station
04A	בית־לחם – תחנה עירונית	2nd Class Police Station
05	חברון	2nd Class Police Station – Divisional HQ
06	בית־דג'ן	2nd Class Police Station
07	רמת־גן	2nd Class Police Station
08	פתח־תקווה	2nd Class Police Station – Divisional HQ
09	הרצליה	2nd Class Police Station

List of Oppositions
Phase A

Model Police station name fortress (.p.b.p) code number
2nd Class Police Station Jericho 1
Police Post to Troon 2
2nd Class Police Station Al-Qaeda 3
2nd Class Police Station House-Jobrin 4
Police Post Iraq-Soedan 5
Police Post Han-Jones 6
2nd Class Police Station Magdalene 7
The Police Post 8
2nd Class Police Station Chapter 9
Police Post to John and Miguo
2nd Class Police Station Jaipur 11
Phase B
Model Police station name fortress (.p.b.p) code number
Police Post Krya-al-Anhub (Abu-Gush) 01
The Police Post 02
2nd Class Police Station Ramallah 03
2nd Class Police Station House of Bread - Village 04
2nd Class Police Station House of Bread - Enjoy City 04A
2nd Class Police Station - Divisional HQ
2nd Class Police Station 06
2nd Class Police Station Level 07
2nd Class Police Station - Divisional HQ
2nd Class Police Station Morelia 09

מספר קוד	שם המבצר (P.B.P.)	דגם תחנת המשטרה
010	רמלה – מטה נפתי	Divisional HQ
011	רמלה – דגם עירוני	1st Class Police Station
012	לוד	2nd Class Police Station
013	רחובות	2nd Class Police Station – Divisional HQ
016	קריית־חיים	2nd Class Police Station
017	ג'למה (יגור)	Police Post
018	כרכור	2nd Class Police Station
019	חדרה	2nd Class Police Station
020	זיכרון־יעקב	2nd Class Police Station
021	נצרת	2nd Class Police Station
021A	נצרת (Russian Compound)	
022	עפולה	2nd Class Police Station
023	נהלל	Police Post
024	טבריה	2nd Class Police Station – Divisional HQ
025	צמח	2nd Class Police Station
026	אלחמה	
027	בית־שאן	2nd Class Police Station
027A	בית־שאן – משרדי ממשלה	Police Post
028	שאטה	Police Post
029/1	שכם – תחנה – מטה נפתי	2nd Class Police Station – Divisional HQ
029/2	שכם – תחנה	2nd Class Police Station
030	שכם – תחנה עירונית	2nd Class Police Station
031	טול־כרם	2nd Class Police Station – Divisional HQ
032	קלקיליה	Police Post
034	ג'נין	2nd Class Police Station – Divisional HQ
035	ח'רבת בית־ליד	2nd Class Police Station

Model Police station name fortress (.p.b.p) code number
Divisional HQ Ramallah - Headquarters 010
1st Class Police Station Ramallah - City Model 011
2nd Class Police Station 012
2nd Class Police Station - Divisional HQ Street 013
2nd Class Police Station 016
Police Post Galma 017
2nd Class Police Station 018
2nd Class Police Station Room 019
2nd Class Police Station Memorial-Jacob 020
2nd Class Police Station 021
(Russian Compound) made 021A
2nd Class Police Station Pulaula 022
Department of Police 023
2nd Class Police Station - Divisional HQ Tabria 024
2nd Class Police Station Plant 025
Tagged 026
2nd Class Police Station 027
Police Post House-Shan - Government Offices 02 7A
The Police Post 028
2nd Class Police Station - Divisional HQ Shevchenko - Station - Headquarters 029/1
2nd Class Police Station, 029/2
2nd Class Police Station - City Station 030
2nd Class Police Station - Divisional HQ 031
Police Post of Calcutta 032
2nd Class Police Station - Divisional HQ Genin 034
2nd Class Police Station 035

מספר קוד	שם המבצר (P.B.P.)	דגם תחנת המשטרה
036	תל־מונד	Police Post
037	צפת – תחנה – מטה נפתי	2nd Class Police Station – Divisional HQ
037A	צפת – עמדה עירונית	Police Post
038	ראש־פינה	2nd Class Police Station
039	חלסה (קריית שמונה)	2nd Class Police Station
040	מטולה	Police Post
041	תרשיחא	Police Post
042	עזה	2nd Class Police Station – District HQ, Divisional HQ
043	באר־שבע	2nd Class Police Station – Divisional HQ
044	עכו	2nd Class Police Station
045	צרפנד־אלחרב	2nd Class Police Station

משרד המושבות אישר חמישים וחמישה מתוך שבעים ושבעה המבצרים שבתכניתו של טגארט וכולם באזור הכפרי (ברשימה מופיעים חמישים ושמונה מבצרים אך אין להביא בחשבון את המבצרים שלא הצריכו בנייה אלא השלמה חלקית של מבנים קיימים: נצרת [021A] אלחמה [026] ובית־שאן – משרדי הממשלה [027A]).[102] בתכנית של טגארט הייתה תחנת משטרה בראשון־לציון ותחנה נוספת בנס־ציונה. אלה לא נבנו. במקומן בנו את תחנת המשטרה בצרפנד־אלחרב [045]. כמו כן בנו מבצר בלג'ון־מגידו [10] שאיננו מופיע בתכנית הפרישה העתידית של תחנות המשטרה של טגארט, במקום תחנת המשטרה במשמר העמק שהופיעה בתכנית המקורית. הבנייה החדשה נעשתה עקב שיקולי פרישה של התכנית הכפרית.

102 היו תחנות נוספות שתוכננו במבנים קיימים, כמו צמח, ג'יפתליק, טול־כרם ועוד, אך ההשלמה בתחנות אלה דרשה עבודה רבה של הארכיטקטים והקבלנים. על פי הסיכום הסופי של דוח דיאגרמי (שם). השוו סיכום מספרי המבנים השונה והמבולבל אצל אייל ואורן (לעיל, הערה 4), עמ' 115, 116, ומספר המבצרים במפה שם, בעמ' 118. תחנה נוספת שאיננה מופיעה ברשימת התחנות ולא במסמך רשמי אחר ושמופיעה במפת התחנות שבמסמכי פוסטר־טרנר PRO, CO 30/94/1 היא תחנת מרץ (Meretz) (033). התחנה ממוקמת ליד הכפר הערבי מיסר וקיבוץ מצר היום, בין חדרה לטול־כרם. אין לתחנה כל משמעות אסטרטגית. ייתכן שסיכול האותיות בשם התחנה מיסר־מרץ נעשה בכוונה. להערכתי זאת הייתה תחנה שנבנתה באופן חשאי כמתקן חקירות וכליאה. טגארט ראה בחקירות כלי מרכזי להשגת מודיעין, ואף החל בהקמת מרכז חקירות בירושלים שקית־רוש התנגד לו נמרצות. קית־רוש (לעיל, הערה 39), עמ' 191. ייתכן וטגארט העביר את המתקן לאזור שהוא רחוק גם מן העין של הפקידות הבריטית. מדינת ישראל עושה שימוש במתקן זה לצורכי חקירה, עד היום. ראו: א' לביא, 'תחקיר: מה קורה בין כתלי מתקן הכליאה הסודי 1391 – הפינה האפילה ביותר בישראל', מוסף הארץ, 22 באוגוסט 2003, כ"ד באב תשס"ג. שמו הרשמי של המתקן במשרד הביטחון, מתקן 'ברק'. ראו: המוקד להגנת הפרט נגד מדינת ישראל, עתירת בג"ץ 9733/03.

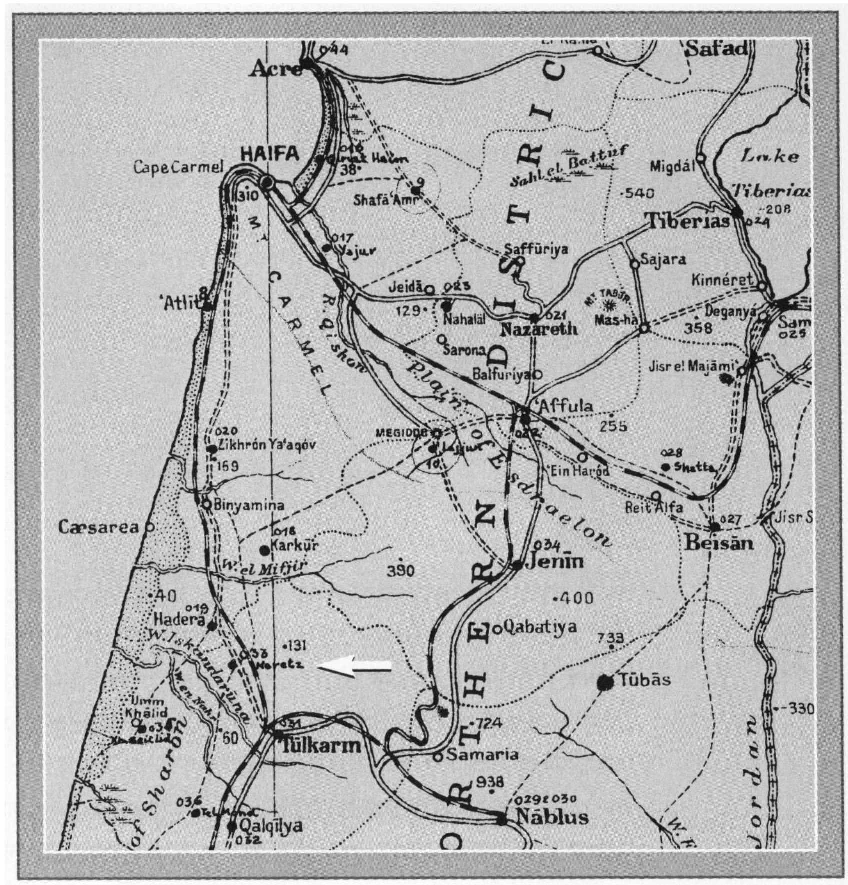
The Ministry of Colonies approved fifty-five of the seventy-seven fortifications planned by Tagart and all in the countryside (in the list there are five-eight fortification but do not take into account the buildings that did not require construction but the partial completion of existing buildings: Nazareth [021A] Al-Aqsa [026] and House-Shan - government offices [102].027A in Tagarter's plan was a police station in First-Le-Zion and another station in Bansiona. They were not built. Instead, we built the police station in Frankfurt-Alscherb [045]. It also built a fortress in Belgon-Majido, which is not included in the future retirement plan of the Tagarter police station, instead of the Valley Guard police station that appeared in the original plan. The new building was built due to the retirement considerations of the rural plan.

There were 102 other stations designed in existing buildings, such as Plant, Giffalick, Tol-Karem and more, but the completion of these stations required a lot of work from architects and contractors. According to the final summary of the Diagram Report . Compare the summary of the different and confusing numbers of structures in Eil and Urn (note 4 above), p.115, 116, and the number of fortresses on the map there, Bet 118. Another station that is not listed in the list of stations or in any other official document and that appears on the map of the stations in Poster-Turner documents 30/94/1 pro, co is Stations of the Netherlands (033) (Meretz). The station is located near the Arabian village of Miser and Kibuç Ekar today, between a room for a walk to Karam. The station has no strategic significance. It is possible that the letters in the name of the station Miser-Mars were made intentionally. I estimated that you had a station built secretly as an inquiry and surveillance facility. Tagart saw the investigations as a key tool for obtaining intelligence, and even beginning with the establishment of an investigation center in Jerusalem, Sakharov strongly opposed it. KIT ROS (above, note 39), pen of 191. It is possible that Targart moved the facility to an area that is also far from the eye of the British officials. The State of Israel is using this device for investigative purposes, to this day. See: A'Lave, "Investigation: What Happens Between the Walls of 1391 – The Darkest Corner of Israel", Earth Addition, August 22, 2003. The official name of the facility at the Security Department, Lightning Facility. See: The Center for the Protection of Individuals against the State of Israel, Resolution BTC 9733/03.

שיקולי הפרישה

עיון במפה מאותם ימים שבה צוינו תחנות המשטרה המתוכננות[103] מלמד שיש להבחין בין שיקולי פרישה ברמה האסטרטגית לבין שיקולים של משימות התחנה, כלומר תכנית הסיורים והחזרת שליטת התחנה.[104] שני סוגי השיקולים הובאו בחשבון במיקום כל תחנה ותחנה וכן בראייה כוללת של הפרישה כולה.

טגארט, סונדרס וקינגסלי־הית מיקמו את התחנות העיקריות במקומות אסטרטגיים: לאורך מסילות הברזל,[105] לאורך כבישי האורך (מדרום לצפון)[106] והרוחב (ממערב למזרח),[107] בצמתים מרכזיים (דרכים ומסילות ברזל),[108] בעיירות מרכזיות באזור הכפרי, בערים ערביות שהשתתפו באופן בולט במרד הערבי, במרכזים כפריים יהודיים – אולי מחשש ממרד יהודי שיפרוץ בעקבות פרסום מדיניות 'הספר הלבן'[109] –

קטע ממפת הפרישה של פוסטר־טרנר. שימו לב לתחנת מרץ (033), מסומנת בחץ מצפון לטול־כרם, שנבנתה ככל הנראה באופן חשאי כמתקן מעצר וחקירות (ראו הערה 102)

103 מפת הפרישה של מבצרי טגארט, שהתקין פוסטר־טרנר, PRO, 30/94/1

104 הערות הנציב העליון (לעיל, הערה 49), עמ' 5, סעיף 6.

105 חאן יונס (מצרים)-עכו (מדרום לצפון): חאן־יונס, עזה, מג'דל, רחובות, רמלה, לוד, פתח־תקווה, תל־מונד, טול־כרם, חדרה, זיכרון־יעקב, עתלית, חיפה, קריית־חיים ועכו; תל־אביב-ירושלים: בית־דג'ן, לוד, רמלה וערטוף; טול־כרם-שכם: טול־כרם ושכם (אין ביניהן מבצרים); טול־כרם-עפולה: טול־כרם, ג'נין ועפולה; חיפה-דמשק (רכבת העמק): יגור, עפולה, שאטה, גשר מג'מיה, צמח ואלחמה.

106 לדוגמה בציר מישור החוף: חאן־יונס, עזה, מג'דל, רחובות, רמלה, לוד, קלקיליה, טול־כרם, חדרה, זיכרון־יעקב, עתלית, קריית־חיים ועכו.

107 לדוגמה: בית־דג'ן, לוד, רמלה, לטרון, ערטוף, קריית אלענב.

108 לדוגמה מבצר עזה מוקם בצומת הדרכים חאן־יונס-עזה-חיפה ועזה-באר־שבע; מבצר לוד מוקם בצומת מסילות הברזל ירושלים-לוד-יפו ומצרים-עזה-לוד-חיפה; מבצר לטרון מוקם בצומת הדרכים בית־ג'וברין-לטרון-ירושלים-רמאללה ויפו-לטרון-ירושלים; מבצר עפולה מוקם בצומת הדרכים ג'נין-עפולה-נצרת ובית־שאן-עפולה-חיפה ובצומת מסילות הברזל חיפה-עפולה-דמשק, טול־כרם-עפולה-חיפה וטול־כרם-עפולה-דמשק; מבצר ראש־פינה מוקם בצומת הדרכים טבריה-ראש־פינה-מטולה וצפת-ראש־פינה-גשר בנות־יעקב. וראו מפה.

109 ר' צווייג, 'בריטניה, "ההגנה" וגורל ה"ספר הלבן" – איום ההתמרדות היהודי ומשקלו: תוצאות הפוכות אחדות',

p. 27

Reasons for Retirement

A look at the map from those days where we mentioned the planned police stations103 teaches that one must distinguish between retirement considerations

At the strategic level and considerations of the station tasks, i.e. the schedule of tours and the return of control over the station.104 Two types of considerations were taken into account in the location of each station and station as well as in the overall view of the entire retirement. Tagart, Sunders and Kingsley placed their main stations in strategic locations: along the railways, 105 along the longways (south to north), 106 along the width (west to east), 107 on the main roads (roads and railroads), 108 in major towns in the countryside, in Arab cities that were prominently involved in the Arab uprising, in Jewish rural centers – possibly fear of a Jewish uproar following the publication of the White Book policy.

103 Map of the Retirement of the Tigers, installed by Foster Turner, 30/94/1,pro
104 Opinions of the High Commissioner (above, note 49), p.
105 Khan Yuns (Egypt)-Agao (South to North): Khan Yunds, Gaza, Magdalene, Streets, Ramallah, Lod, Open Hope, Tel-Mond, Tol-Kram, Chamberah, Memorial-Yakov, Etelite, Haifa, Krya-Life and Tupula; Tel-Aviv-Jerusalem: House of Dejan, Lode, Rammala and Kharf; Tol-Karam-Shallam: Tol-Marmam and Tabat (there are no disputes among them); Tol-karam-Apaula: Tul-Mammam, Gantz and Dapula; Haifa-Damrak (the railway station): Yggor, Paula, Sata, Bridge from Mimya, Plant and Al-Khama.
106 For example, in the mountain of the coastal plain: Khan Yuns, Gaza, Magdal, streets, Ramallah, Lod, Kalkilya, Tol-Kram, Room, Memorial of Jacob, Etala, Caryay-Life and Ek.
107 For example: House-Dagen, Lod, Ramallah, Lateron, Wattop, Karyya Alnegev.
108 For example, a Gaza fortress is erected at the crossroads of the roads Khan-Yuns-Azza-Epipa and Gaza-Bar-Sham; a Lood fortress erected on the intersection of the railways Jerusalem-Lud-Hippo and Egypt-Hazza-Lod-Eeppa; a Letron fortress established at the junction of the roadways House-Jobrin-Letron-Jerusalem-Ramala and Ufa-Letron-Jerusalem; a Peula fortress built at the crusade of the Roads Genin-Appola-Nazaret and Casa-Shan-Apopola-Eippa and at the border of the Railways Haifa-Aupola-Dammak, Tol-Marm-Apa-Pola-Pipa and Tol- See from here.
The Great Britain, “The Defense” and the Fate of the “White Book” – The Threat of the Jewish Uprising and Its Importance: Uniform Reverse Results

A piece of Foster Turner's retirement map.
Note the March Station (033), marked by a arrow north of Tol-Karam, which was probably secretly built as a detention and investigation facility (see Note 102).

לאורך החוף, לאורך גב ההר, לאורך הגבול המזרחי ובגבול הצפוני ב'חללים' שהותירו מצודות הצפון.

ברמה המקומית הוחלט לפרוש את התחנות בערים ובעיירות מרכזיות בפריפריה הכפרית. טגארט מיקם חלק מן המבצרים כך שהם שלטו באחת גם בעיירות המרכזיות, גם על ציר מסילות הברזל, גם על דרכים ראשיות וגם בערים שהיו בעייתיות במרד הערבי.[110]

שיקולים טקטיים במיקום המבצרים ותכנון המבנה

לאחר שטגארט עזב את הארץ מיקמו המפכ"ל ומנהל המחלקה לעבודות ציבוריות כל מבצר באתר ספציפי, על פי תכנית הפרישה.[111] מבצרים שנועדו לשלוט ביישובים מוקמו מחוץ להם ורחוק מהם כדי להבטיח שליטה מלאה במרחב. מלבד זאת העדיפו למקם את המבצרים בשטחים גדולים ופתוחים ככל האפשר, כדי שהמבצר יישאר מבודד ולא יאבד בעתיד את יתרונו הטקטי עקב בנייה מסביבו.[112] המבצרים מוקמו אפוא במקום גבוה או שולט, חשוף ומבודד, שכביש גישה הוביל רק אליו מהציר הראשי, ואם לא היה ציר מרכזי בסמוך מוקמו על ציר משני.[113] בחלק מן הערים, כגון שכם, צפת, בית־לחם ובית־שאן, נבנו שני מבצרי משטרה.

המבצר תוכנן כך שיושביו יוכלו להגן עליו בשעת חירום בכוחות מינימליים, בין היתר על ידי הגבלת הכניסה והיציאה. בכל מבצר היו כניסה אחת לחצר וכניסה עיקרית אחת דרך אולם הקבלה (charge room). שני מגדלי שמירה בשתי פינות המבנה, בקצות האלכסון, הגנו על כל היקפו של המבנה. במגדלי השמירה נקבעו חרכי ירי, הן בקומת הקרקע והן בקומה העליונה, ומהם ניתן היה לירות במקרה של התקפה לכל פאות המבנה. כל החלונות במבנה תוכננו בגובה שאדם מבחוץ לא יכול היה לירות פנימה. כל החלונות בקומת הקרקע היו בגודל המינימלי הנחוץ לאור ולאוורור. לכניסה המרכזית תכננו דלתות מתכת כדי לאפשר לשוטר שליטה על הכניסה במקרה של התקפה. מתחת לדלפק הקבלה הותקן מנגנון חשמלי, ובמקרה של התקפה או ירי על השוטר האחראי, אפשר היה להפעיל בלחיצת כפתור את מנגנון סגירת הדלתות וכן מנגנון אזעקה. תשומת לב מיוחדת ניתנה להבטחת אספקת המים, ובכל מבצר משטרה היה מכל מים של עשרות אלפי ליטרים לשעת חירום. כמו כן היו בכל מבצר גנרטור וחדר מצברים לשם אספקת חשמל בשעת חירום. במבנה תוכננה מערכת קשר אלחוטי וטלפוני, והוא הוקף מסביב בגדר תיל במרחק של כמאה מטר.[114]

קתדרה, 29 (תשרי תשמ"ד), עמ' 145-172. ראו גם: י' גלבר, 'המדיניות הבריטית והציונית בארץ ישראל בצל החשש מהתקוממות יהודית 1942-1944', הציונות, ז (תשמ"ה), עמ' 324-396. למעשה היינינג עצמו לא חשש מהיישוב היהודי. לדבריו 'מגזימים בהערכת כוחו של היישוב. יש הבדל בין אנשי הערים ליישובים באגירת נשק בתל אביב להערכתו אין מחסני נשק גדולים'. ריאיון עם היינינג, 23 באוגוסט 1939, PRO, CO 733/389/75015/43

110 כגון: לוד, רמלה, טול־כרם, קלקיליה, בית־לחם, חברון, מג'דל ועזה.

111 דוח ביניים (לעיל, הערה 4), עמ' 4, סעיף 11.

112 שם.

113 לדוגמה מבצר שפא־עמר מוקם על הכביש שבין קריית־חיים לשפא־עמר, ליד מזלג הכבישים שהובילו לרמת־יוחנן ולשפא־עמר; מבצר רמת־גן מוקם על הכביש המחבר את שכונת נחלת־גנים לשכונת בורוכוב ועל הכביש המחבר את רמת־גן ופתח־תקווה, והשולט על הכביש לחיפה.

114 דוח ביניים (לעיל, הערה 4), עמ' 9-12, סעיפים 27-36.

Along the coast, along the back of the mountain, across the eastern border and the northern border in the "spaces" left by the Northern Fortifications.
At the local level, it was decided to remove the stations in major cities and cities in the rural suburbs. Tagart established some of the fortresses so that they also controlled one in the main cities, both on the railway axis, on the main roads and in the cities that were problematic in the Arab rebellion.
Tactical considerations on the location of the buildings and the planning of the building
After Stuttgart left the country, the general general and the head of the public works department placed each fortress on a specific site, under the retirement plan.1" Fortifications intended to control settlements were established outside and away from them to ensure full control of the space. In addition, they preferred to place the fortresses in as large and open areas as possible, so that the fortress would remain isolated and would not lose its tactical power in the future due to the construction around it.2" The fortifications were therefore set up in a high or controlled place, exposed and isolated, to which the access road led only from the main axis, and if there was no central axis next to it, it was set up on a second axis.3" In some cities, such as Chateau, Tibe, House of Bread and House of Shane, two police axis were built.
The fortress was designed so that its inhabitants could protect it in an emergency with minimal force, including by restricting entry and exit. Each fortress had one entrance to the yard and one main entrance through the reception hall. (charge room). Two guard towers in the two corners of the building, at the edges of the mansion, protected the entire scope of the structure. In the guard towers were set firearms, both on the ground floor and on the upper floor, which could be fired in the event of an attack on any of the building's doors. All the windows in the building were designed at a height that a person from outside could not shoot inside. All the windows on the ground floor were of the minimum size required for light and ventilation. For the central entrance, we designed metal doors to allow a police officer to control the entrance in the event of an attack. Under the reception desk was installed an electrical mechanism, and in the event of an attack or shooting on the policeman responsible, the door closing mechanism and the alarm mechanism could be activated by pressing a button. Particular attention was paid to ensuring water supply, and every police fortress had all water of tens of thousands of liters per hour of emergency. There was also a generator in each fortress and a storage room for power supply in an emergency. The building has a wireless and telephone connectivity system, and it is surrounded by a wire fence at a distance of about 100 meters.
Cathedral, 29 (The Holy Spirit of Zesh, Pen 145-172 See also: J. Gulliver, The British and Zionist Policy in the Land of Israel in the Shadow of the Fear of the Jewish Revolt of 1942-1944, Zionism, and Thessalonians, Pen 396-324. In fact, Heining himself was not the sixth of the Jewish Return. He says he's overestimating his power. There is a difference between cities and settlements in the depot of weapons in Tel Aviv to estimate that there are no large arms depots. Interview with Haining, 23 August 1939, 733/389/75015/43 pro, co
110 such as: Lod, Ramallah, Tol-Karam, Calcilia, House of Bread, Hebron, Magdal and Haz.
111 Interim Report (above, Note 4>, Pen 4, Section 11.
112 is there.
113 For example, the fortress of Shafa-Amar is erected on the road between Karia-Life and Shafa -Amar, next to the roadside that led to the level of John and Shaf-Amer: a fortress was erected at the road that connects the neighborhood of Neret-Garni with the borougov district and

the road connecting the level-Gan and Open-Hope, and controls the road to Afa.
114 Interim Report (above, note 4), verse 9–12, articles 27–36.

מיקום משרדי ממשלה

ועדת הדיור תכננה במקור להכניס משרדים ממשלתיים לשישה־עשר מבצרים. הנציב העליון אישר להקים משרדים אלה בשלושה־עשר מבצרי משטרה (במרכזי האדמיניסטרציה העיקריים חוץ לארבע הערים הגדולות).[115] משרדי הממשלה מוקמו במבצרים הבאים:[116]

מספר קוד	שם המבצר	דגם התחנה	משרדי ממשלה
1	יריחו	משטרה כפרית, 2nd Class Police Station	משרדי המחוז, דואר וטלגרף, מכס
04	בית־לחם – כפרית	2nd Class Police Station	משפטים, דואר וטלגרף, מכס
04A	בית־לחם – עירונית	2nd Class Police Station	משרדי המחוז
05	חברון	מטה נפתי, תחנת משטרה כפרית, 2nd Class Police Station Divisional HQ	משרדי מחוז, משפטים, דואר וטלגרף, מקרקעין, מכס
011	רמלה	תחנה – דגם עירוני, 1st Class Police Station	משרדי מחוז, משפטים, דואר וטלגרף, מכס, עבודות ציבוריות
027A	בית־שאן – משרדי ממשלה	לא במבנה המשטרה עצמו	משרדי מחוז, דואר וטלגרף, מקרקעין, מכס, עבודות ציבוריות
029/1	שכם	מטה נפתי, תחנת משטרה כפרית, 2nd Class Police Station Divisional HQ	משרדי מחוז, משפטים, מכס, מקרקעין, עבודות ציבוריות
031	טול־כרם	מטה נפתי, תחנת משטרה כפרית, 2nd Class Police Station Divisional HQ	משרדי מחוז, משפטים, מכס, מקרקעין, עבודות ציבוריות
034	ג'נין	מטה נפתי, תחנת משטרה כפרית, 2nd Class Police Station Divisional HQ	משרדי מחוז, משפטים, מכס, מקרקעין, עבודות ציבוריות

115 הנציב העליון אל שר המושבות, 26 בפברואר 1940, עמ' 1, סעיף 2, PRO, CO 733/416/75015/43.

116 דוח דיאגרמי (לעיל, הערה 4). אייל ואורן סברו שבכל המבצרים היו משרדי הממשלה. הם לא הבחינו בין תכנון לביצוע. ראו: אייל ואורן (לעיל, הערה 4), עמ' 106.

Location of government offices

The Housing Committee originally planned to introduce government offices to sixteen fortifications. The Supreme Commander approved the establishment of these offices in thirteen police blocks (in the main administrative centers other than the four major cities).115 116 government offices were established in the following blocks:

Government Offices Model Station Name Fortress Code Number
District Offices, Post and Telegraph, Rural Police, Jericho 1
2nd Class Police Station
Courts, Mail and Telegraph, Customs 2nd Class Police Station
District Offices 2nd Class Police Station House-bread - Municipal 04A
District Offices, Courts, Post Office, Chapter 05
and telegraph, from land, customs police station,
2nd Class Police Station
Divisional HQ
District Offices, Courts, Post Station - Urban Model, Ramallah 011
and Telegraph, Customs, Public Works 1st Class Police Station
District offices, post and telegraph, not in the police building itself House of Khan - 02 7A
from you, public offices, government offices
District offices, courts, from you, my headquarters, you 029/1
Public works, rural police station,
2nd Class Police Station
Divisional HQ
District Offices, Courts, Customs, Headquarters, 031
Public works, rural police station,
2nd Class Police Station
Divisional HQ
District offices, courts, from your headquarters, Geneva 034
Public works, rural police station,
2nd Class Police Station
Divisional HQ

115 High Commissioner to the Minister of Colonies, 26 February 1940, No. 1, Section 2, 733/416/75015/43 pro, co.

116 Diagram report (above, note 4). Aile and Oren believed that all the insurgencies were government offices. They did not notice between planning and execution. See: Eel and Oren (above, Note 4>, Pen 106.

מספר קוד	שם המבצר	דגם התחנה	משרדי ממשלה
021A	נצרת (המתחם הרוסי)	לא במבנה המשטרה עצמו	משרדי מחוז, משפטים, מכס, מקרקעין, דואר וטלגרף, עבודות ציבוריות, התיישבות ומיפוי
024	טבריה	מטה נפתי, תחנת משטרה כפרית, 2nd Class Police Station Divisional HQ	משרדי מחוז, משפטים, מכס, מקרקעין, דואר וטלגרף, עבודות ציבוריות, הגירה
037	צפת	מטה נפתי, תחנת משטרה כפרית, 2nd Class Police Station Divisional HQ	משרדי מחוז, משפטים, מכס, מקרקעין, עבודות ציבוריות
037A	צפת	עמדת משטרה עירונית Police Post	משרדי מחוז, דואר וטלגרף, מקרקעין
042	עזה	מטה מחוזי, מטה נפתי, תחנת משטרה כפרית 2nd Class Police Station District HQ, Divisional HQ	משרדי מחוז, משפטים, דואר וטלגרף, מקרקעין, מכס, עבודות ציבוריות
043	באר־שבע	מטה נפתי, תחנת משטרה כפרית, 2nd Class Police Station Divisional HQ	משרדי מחוז, משפטים, דואר וטלגרף, מקרקעין, מכס, עבודות ציבוריות
044	עכו	מטה נפתי, תחנת משטרה כפרית, 2nd Class Police Station Divisional HQ	משרדי מחוז, משפטים, דואר וטלגרף, מקרקעין, עבודות ציבוריות, התיישבות ומיפוי

בשניים משישה־עשר המבצרים שברשימה, במשטרת בית־שאן (027A) ובנצרת (021A), לא היו משרדי הממשלה במבנה המשטרה עצמו. משטרת בית־לחם העירונית (04A) ומשטרת בית־לחם הכפרית (04) נחשבו כיחידה אחת. במשטרת בית־לחם העירונית (04A) היו משרדי מחוז בלבד.[117] כלומר בסך הכול מוקמו משרדי ממשלה בשלושה־עשר מבצרי משטרה.

117 במשטרת יריחו אושר כבר קודם לכן למקם משרדי ממשלה. הנציב העליון אל שר המושבות, 26 בפברואר 1940, סעיף 2, עמ׳ 4 בסדר המסמכים בתיק, PRO, CO 733/434/75015/43.

Government Offices Model Station Name Fortress Code Number
District offices, courts, customs, not in the structure created 021A
From the cart, the mail and the telegraph, the work of the police itself (the Russian Conflict)
Public, settlement and settlement
District offices, courts, customs, headquarters, Tabria 024
Land, Post and Telegraph, Rural Police Station,
Public Works, Immigration 2nd Class Police Station
Divisional HQ
District offices, courts, from you, headquarters, 037
Public works, rural police station,
2nd Class Police Station
Divisional HQ
District Offices, Post and Telegraph, Municipal Police Station Zivka 03 7A
The Police Post
District Offices, Courts, Post Office, District Headquarters, Gaza 042
and telegraph, from land, from you, rural police station
2nd Class Police Station
District HQ Divisional HQ
District Offices, Courts, Postal Headquarters, B.S. 043
and telegraph, land, customs, rural police station,
2nd Class Police Station
Divisional HQ
District offices, courts, postal offices 044
and telegraph, landscape, rural police station work,
Public, settlement and landscape 2nd Class Police Station
Divisional HQ

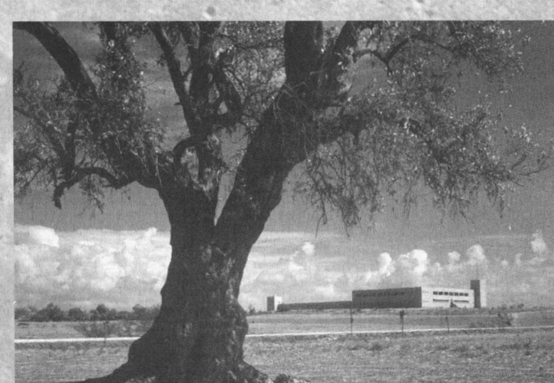
תכנית המבנים המורחבת – שבעה מבצרים נוספים

באמצע ינואר 1941, כאשר הייתה הבנייה בעיצומה, ביקש הנציב העליון משר המושבות להוסיף עוד שבעה מבצרים על התכנית המקורית. הסיבה הייתה שבכמה מן המחוזות נותרו 'חללים' גאוגרפיים במקומות אסטרטגיים אף שהייתה להם חשיבות מבחינת השליטה. המבצרים הנוספים היו בג'סר מג'מיה שבעמק הירדן, במעבר מסוריה לארץ־ישראל, במחוז השומרון במקומות שהיו הבעייתיים ביותר בזמן המרד הערבי: טובס, בידיה וסלפית, בדהריה ובנבי־צלאח במחוז ירושלים, ובח'רבתא־ניעלין ובקסטינה במחוז לוד.[118] הנציב העליון העריך את מחירן בכ־200,000 לירות ארץ־ישראליות. טגארט לא כלל את המקומות הללו בתכנית הפרישה המקורית שלו כיוון שתכנן להציב בקסרקטינים שנבנו עבור הצבא באותם מקומות את כוח המחץ המשטרתי, קרי את כוח הספר של עבר הירדן. הנציב העליון הודיע לשר המושבות שהקסרקטינים כבר אינם קיימים.[119] ומאחר שהפעלת כוח הספר של עבר הירדן לשיטור ירדה מהפרק היו מבצרי המשטרה נחוצים. להלן פירוט המבצרים:[120]

118 הנציב העליון אל לורד לויד (השר החדש במשרד המושבות), 17 בינואר 1941, PRO, CO 733/434/75015/43/40.
119 שם.
120 דוח אדמיניסטרטיווי (לעיל, הערה 4).

משטרת לוד

משטרת חברון

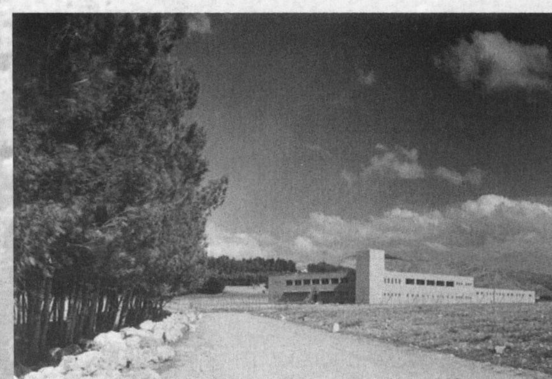

משטרת מג'דל

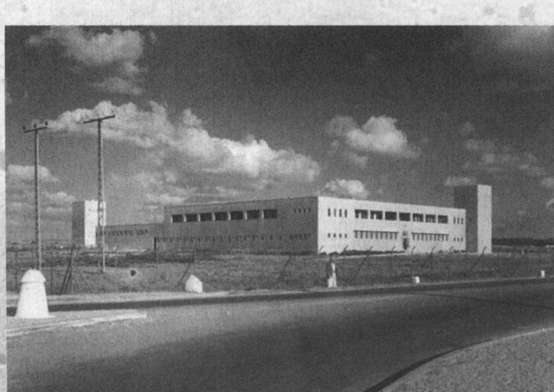

משטרת לטרון

Extended building plan - seven additional buildings
In mid-January 1941, while construction was in progress, the Supreme Commander requested the Colonial Ministers to add seven more fortifications to the original plan. The reason was that some of the districts remained geographical “spaces” in strategic locations even though they were important in terms of control. The other strongholds were in Jasser Maghmija in the Jordan Valley, on the Syrian crossing to the Land of Israel, in the Samaritan province in the most problematic places during the Arab uprising: Tombam, with his hands and with his selfies, in Dhararia and Bani-Slaah in the province of Jerusalem, and in Bharbata-Neulin and Xestina in the district of Lod.8 The High Commissioner estimated that there were about 200,000 births in the land of Israel. Tagart did not include these places in his original retirement plan because he planned to place the police force, the school force of the Jordan Pass, in the carcasses built for the army in those places. The Supreme Commander informed the Colonial Minister that the Kharkhtins no longer existed.9" And since the operation of the school force of the Jordan Crossing for Torture had descended from the chapter, police forces were needed. List of categories: 120
118 High Commissioner to Lord Lloyd
119 there is.
120 Administrative Report (above, Note 4>.

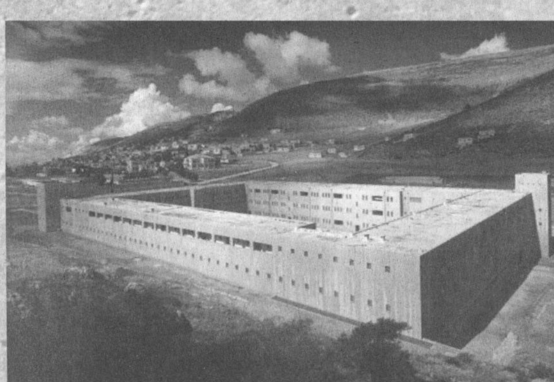
מספר קוד	שם המבצר	סיום הבנייה
046	גִ'סר מג'מיה	נובמבר 1943
046A	ג'סר ירמוק	נובמבר 1943
047	דהריה	אפריל 1943
048	טובס	אפריל 1943
049	סִלת א־דהר	מרס 1943
050	ניעלין	יולי 1943
051	נבי־צאלח	יולי 1943

המיזם על פי התכנית המקורית הסתיים במחצית השנייה של שנת 1941, שנתיים לאחר שנהגה לראשונה. ובמחצית השנייה של שנת 1943 הושלמה התכנית המורחבת, שהייתה המיזם הביטחוני החשוב ביותר בארץ־ישראל בתקופת המנדט.

משטרת הרטוב

משטרת בית דגן

משטרת טבריה

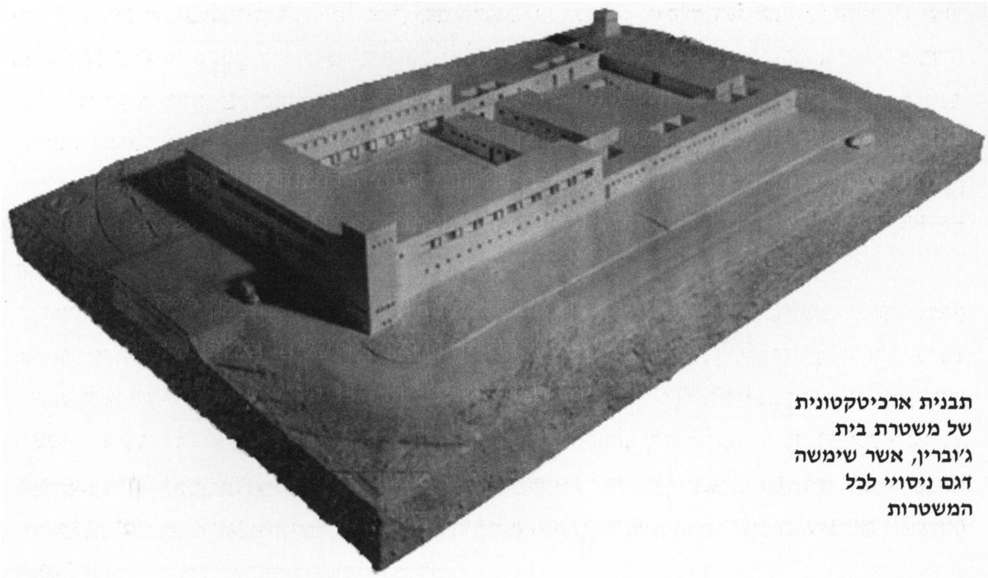

משטרת שכם (029/1)

p. 32

The end of the building name fortress code number
November 1943 Jesse Maggie 046
November 1943 Jesser Jarmuk 046A
April 1943 Daria 047
April 1943 Tours 048
March 1943 Gate A-der 049
July 1943 Newlin 050
July 1943 Nebi-Shalch 051

The project, according to the original plan, ended in the second half of 1941, two years after the first operation. And in the second half of 1943 the expanded program was completed, which was the most important security project in Israel during the mandate period.

Police of Tbilisi

תבנית ארכיטקטונית של משטרת בית ג׳וברין, אשר שימשה דגם ניסויי לכל המשטרות

סיכום

המטרה של סר צ׳רלס טגארט בתכנון מיזם המבצרים הייתה להחזיר לתחנות המשטרה את השליטה במרחב, לאחר שזו אבדה במרד הערבי במהלך חורף 1938. ניתן להצביע בבירור על זיקה בין תפיסתו המשטרתית של טגארט וניסיונו מהודו לבין המיזם שתכנן בארץ־ישראל. בהיותו מפכ״ל משטרת כלכותה יצא טגארט כנגד תחנות המשטרה השכורות, תופעה שרווחה באימפריה הבריטית כולל בהודו ובארץ־ישראל, ושלל את יעילותן. הוא שם דגש על תחנת המשטרה הייעודית, זו שתוכננה, נבנתה ומוקמה בהתאם לצורכי המשטרה, כיוון שלתחנת המשטרה היה תפקיד מפתח בהצלחתה של המשטרה למלא את משימותיה. התחנה הייתה מסגרת היסוד שריכזה בתוכה את סגל השוטרים המקצועי, וסגל זה הוא שפעל למימוש יעדי המשטרה – לשמור על חוק וסדר ברמה המקומית, באמצעות מודיעין, מניעת פשע ומעקב אחרי פושעים, סיורים ומבצעים. טגארט יישם את תפיסתו זו הלכה למעשה בהיותו מפכ״ל בכלכותה: הוא תכנן וביצע מיזם של תחנות משטרה שנבנו ונפרשו כדי לתת פתרון לבעיית הטרור ההינדי מחד גיסא ולפשיעה הפלילית מאידך גיסא. טגארט מצא דרך מקורית לממן את המיזם בהסבו את תקציב השכירות המשטרתי להחזר הלוואות לבנייה ייעודית.

טגארט בחן את הדיור המשטרתי ואת פרישת תחנות המשטרה בארץ־ישראל לאור תפיסתו המשטרתית וניסיונו מכלכותה, והקדיש לנושא זה את הפרק הארבעה־עשר בדוח שכתב בינואר 1938. הוא מצא כי נושא הדיור בעייתי ביותר, ואף שחלק מהבעיות כבר זוהו על ידי ועדות חקירה שהגיעו לארץ־ישראל – מוועדת הייקרפט דרך ועדת שאו ועד ועדת פיל – הן לא תוקנו. אי לכך הציע טגארט לנקוט פתרון רדיקלי וכולל, שעל פרטיו תמליץ ועדה מקצועית שתשב על המדוכה.

מיזם המבצרים נולד מתוך מחלוקת בין שני מומחים אימפריאליים, שייצגו שתי אסכולות שיטור אימפריאליות שונות – טגארט ודאוביגין. בדוח שכתב המליץ טגארט לארגן בארץ־ישראל משטרה

p. 33

concluded
The goal of Sir Charles Tagart in planning the insurgency project was to restore the police station control of the space, after it lost the Arab rebellion during the winter of 1938. It can be clearly pointed out that there is a correlation between Tigart's police conception and his attempt in India and the project he planned in Israel. As commander-in-chief of the Khartoum Police Department, Tagart opposed the mercenary police stations, a phenomenon that prospered in the British Empire including India and Israel, and neglected their effectiveness. He emphasized the dedicated police station, one that was designed, built and installed according to the needs of the police, because the police station played a key role in the police's success in fulfilling its tasks. The station was the basic framework that concentrated the professional police staff, and it was this staff that worked to the police objectives - to maintain law and order at the local level, through intelligence, crime prevention and criminal tracking, tours and operations. Tagart applied this concept when he was actually chief executive officer: he designed and implemented a project of police stations that were built and dismantled to solve the problem of Hindu terrorism on the one hand and criminal crime on the other. Tagart found an original way to fund the project by transferring the police rental budget to repay loans for dedicated construction.
Tagart examined the police housing and the withdrawal of police stations in Israel in the light of his police conception and experience, and dedicated chapter fourteenth to this subject in a report written in January 1938. He found that the housing issue was the most problematic, and although some of the problems had already been identified by investigative committees who had arrived in Israel – from the Hiccup Committee through the Shaw Committee to the Phil Commission – they were not fixed. For this reason, Tagart proposed to adopt a radical and inclusive solution, which in particular would recommend a professional committee to sit on the oppressed.
The establishment project was born out of a dispute between two imperial experts, who represented two different imperial ruling scholarships - Tagart and Davygin. In a report, Tagart recommended organizing a police station in Israel.

[picture insert] Architectural structure of the house police.
Jebrien, who used an experimental model for all
The police

בעלת מרכיבים ביטחוניים כמו: חיל ספר, משטרה כפרית רכובה, גיוס השוטר המקומי הקשוח ויוצאי צבא, הקמת צוותי מקלע לואיס אד־הוק שיאוישו על ידי שוטרים מן המטה, הוספת מדי חקי למדים הכחולים ועוד. בכך יצא כנגד אסכולת דאוביגין, שהייתה אזרחית באופייה, ושהתאפיינה במיוחד בטיפוס השוטר המשכיל ששירת בה, ושעסק במלאכת השיטור בעזרת הפנקס; זו הייתה האסכולה השלטת במשטרת ארץ־ישראל עד בואו של טגארט. טגארט ביקש לעקור ממשטרת ארץ־ישראל את אסכולת דאוביגין, מאחר שתלה בה את האשמה בחולשת המשטרה בזמן המרד הערבי, והוא כלל בזה גם את נושא הדיור המשטרתי.

הרעיון לבנות את תחנות המשטרה כמבצרים היה למעשה של היינינג, מפקד הצבא, שהמשטרה הוכפפה לו החל מקיץ 1938. הרעיון עלה בזמן ביקורו השני של טגארט בארץ־ישראל. היינינג ביקש למצוא דרך להוציא את האחריות לביטחון הפנים מידי הצבא ולהחזירה למשטרה, ולשם כך היה צורך לחזקה. הרעיון של היינינג השתלב היטב בתפיסתו של טגארט שיש להחזיר לתחנה את השליטה במרחב, מתוך ראיית תחנת המשטרה והסגל שלה כ'יחידת הציר של הכוח'. במסגרת ועדת הדיור, שבראשה עמד מנובמבר 1938 ועד חודש אפריל 1939, תרגם טגארט את רעיון המבצר לכדי תכנית מגובשת.

טגארט המליץ לבנות את מבצרי המשטרה הגדולים והמוגנים במקום תחנות המשטרה הקטנות והבלתי מוגנות שנבנו בהמלצת דאוביגין, ואת אלה ביקש לחסל. בתכנית הפרישה העתידית של תחנות המשטרה הציע טגארט להקים בארץ־ישראל שבעים ושבעה מבצרי משטרה עירוניים וכפריים, בעוד דאוביגין קבע שיש לבנות מאה ושש־עשרה תחנות משטרה. דאוביגין פרש את תחנות המשטרה בשטח הכפרי כ'כיסים קטנים', ואילו טגארט מיקם את מבצרי המשטרה באופן ממוקד במקומות אסטרטגיים תוך התחשבות בהיבטים טקטיים של הגנת התחנות. גם בתכנית הפרישה חלק טגארט בגישתו ההתקפית על דאוביגין. דאוביגין שרטט תכנית הגנה בגושים, ובנה את תחנות המשטרה ביישובים היהודיים שהיו יעד להתקפות הערבים. לעומתו טגארט פרש את המבצרים בעיירות מרכזיות, בעיקר ערביות אך גם יהודיות, כדי למנוע התקפות כבר מבסיסי היציאה ומרידות במקום היווצרותן. הן טגארט והן דאוביגין סברו שיש לפתור את בעיית המגורים של השוטרים כדי לבודדם מסביבתם. דאוביגין ביקש לפתור זאת בשלבים, בעוד טגארט ביקש לפתור את הבעיה כמקשה אחת. המבצרים שתכנן טגארט פתרו את בעיות הדיור שהעלה בדוח, במיוחד את בעיית המגורים לשוטרים ששירתו בהם.

תכנית המבצרים הייתה מרכיב מרכזי בארגון מחדש של המשטרה, אך תכנית הארגון של טגארט כללה שני מרכיבים נוספים: הגדלה ושיפור של כוח האדם בסקצייה הבריטית ושינוי מבנה המשטרה למשטרה ביטחונית באופייה, וכן שיפור תנאי השירות של השוטרים.

טגארט השלים בפברואר 1939 את תכנית הפרישה העתידית, והיא הייתה הבסיס לדוח ועדת הדיור שהוגש חודשיים אחר כך. מתוך שבעים ושבעה המבצרים שהמליץ לבנות בערים ובפריפריה הכפרית, אישרה הממשלה הבריטית – עקב העלות הגבוהה – רק את התכנית הכפרית, שכללה חמישים וחמישה מבצרים. משום כך לא נבנו מבצרים בערים הגדולות והמעורבות: ירושלים, יפו,

It was a spring break, even though it was a focal point for events in the land of Israel. This statement shows that reducing the distinction between the Arab population and the Jewish population was not a goal in itself. Even the consideration of the withdrawal of the government institutions did not stand by itself, but was merged with the control of the station, since the housing committee headed by Targart removed from various government offices only thirteen out of fifty-five fortifications, we were in a quarter of the fortification.
The model of the police fortress chosen by Tagart originated in Wadi Ram in the former Jordan. The fortress was part of a chain of fortresses built by Goleb Pasha in the early 1930s, which were the basic controls for the space tour forces, the same role that Tagart assigned to the fortress in Israel. The northern border guards in the school district were not part of the rebel project. They were built earlier, their architectural descriptive lines differ from those of the fortifications, and they have no code numbers. In Tigart's future retirement plan, they were considered because we were built as self-protecting forces, and therefore we designed fortifications in the Book District only in the remaining geographical "spaces" between them. With the completion of the construction project, "spaces" remained also in the geographical area of Judah and Samaria and the Jordan Valley, so already in early 1941 the High Commander requested to add seven more fortifications.
Tagart's project was approved and put into operation in a short time, from April 1940 to October 1941. Though the cost of implementing the countryside plan was estimated at 2,200 U.S., plus an additional 200,000 U.N. to the seven additional assemblies demanded by the High Commissioner, the sum of a copy that Britain would have very much needed at the beginning of the war. The British approved this issue because the police operation was integrated with their domestic security needs and strategic needs at the time, and it was possible to release Israeli army forces for war in Europe. The effort Britain made in the land of Israel during such a difficult time for it shows that the British government intended to continue holding Israel for a long time, and attached great importance toining law and order in the country during the war.

It has security components such as: the school force, the crowded rural police, the recruitment of the tough local police officer and the army exit, the establishment of Louis-Ed-Hook cannon crews to be equipped by police officers from the headquarters, the addition of blue uniforms and more. In doing so, she went out against the Dauphin school, which was civilian in nature, and which was characterized especially by the type of educated policeman she served, and engaged in the work of the punishment with the help of the book: this was the school that ruled the Israeli country police until the arrival of Tager. Tagart sought to expel the Daoudgin school from the Israeli police, as it was charged with the weakness of the police during the Arab uprising, and he also included the issue of police housing.
The idea of building the police stations as strongholds was actually by Heining, the commander of the army, whom the police subdued from the summer of 1938. The idea arose during Targart’s second visit to Israel. Heining sought to find a way to remove the responsibility for domestic security from the military and return it to the police, and therefore it was necessary to strengthen. Heining’s idea was well integrated with Tagart’s notion that the station should be restored to control of space, from the view of the police station and its staff as the single axis of power. During the housing committee, which headed from November 1938 to April 1939, Tigart translated the idea of the fortress into a concise plan.
Tagart recommended building the large, protected police stations instead of the small, insecure police posts that were built on the Davygin recommendation, and those he sought to eliminate. In the future plan for the retirement of police stations, Tagart proposed the establishment of seventy-seven urban and rural police blocks in Israel, while Davigine stipulated the construction of one hundred and sixteen police offices. Davigin dispersed the police stations in rural areas as small pockets, while Tagart focused the police squads in strategic locations taking into account the tactical aspects of station defense. Also in the retirement plan, Tagart was part of his approach to the attack on Davygin. Davigin drafted a defense plan in Gogotha, and built police stations in Jewish settlements that were targets for Arab attacks. In turn, Targart dispersed the riots in major cities, mostly Arab but also Jewish, to prevent attacks already from exit bases and riots instead of their formation. Both Tagart and Dovigin believed that the police housing problem had to be solved in order to isolate them from their surroundings. Davygin sought to solve it in phases, while Tagerot soughered to resolve the problem as a single complication. The protests planned by Tagart solved the housing problems raised in the report, especially the problem of housing for the policemen who served in them.
The protest plan was a key component of the reorganization of the police, but Tagarter's organisational plan included two additional components: increasing and improving the human power in the British secession, and changing the police structure to a security police in nature, as well as improving police service conditions.
Tigart completed his future retirement plan in February 1939 and it was the basis for a report from the Housing Committee submitted two months later. Of the seventy-seven fortifications that were recommended to be built in cities and rural districts, the British government - due to the high cost - approved only the rural plan, which included fifty-five fortifications. Therefore, no strongholds were built in the major and intertwined cities: Jerusalem, Yepu,

תל־אביב וחיפה, אף שהיו מוקד תבערה למאורעות בארץ־ישראל. הכרעה זו מעידה שהקטנת החיכוך בין האוכלוסייה הערבית לזו היהודית לא הייתה מטרה בפני עצמה. גם השיקול של פרישת מוסדות השלטון לא עמד בפני עצמו אלא השתלב בשליטת התחנה, שכן ועדת הדיור בראשות טגארט מיקמה משרדי ממשלה שונים רק בשלושה־עשר מתוך חמישים וחמישה מבצרים, היינו בכרבע מהמבצרים.

דגם המבצר המשטרתי שבחר טגארט מקורו בוואדי רם שבעבר הירדן. המבצר היה חלק משרשרת מבצרים שבנה גלאב פאשא בראשית שנות השלושים, ושהיו בסיסי שליטה לכוחות סיור במרחב, אותו התפקיד שהועיד טגארט למבצרים בארץ־ישראל. מצודות גבול הצפון במחוז הספר לא היו חלק ממיזם המבצרים. הן נבנו מוקדם יותר, קווי המתאר הארכיטקטוניים שלהן שונים מאלה של המבצרים, ואין להן מספרי קוד. בתכנית הפרישה העתידית של טגארט התחשבו בהן כיוון שנבנו כמשלטים היכולים להגן על עצמם, ועל כן תוכננו מבצרים במחוז הספר רק ב'חללים' גאוגרפיים שנותרו ביניהן. עם סיום בניית מיזם המבצרים נותרו 'חללים' גם במרחב הגאוגרפי של יהודה ושומרון ועמק הירדן, לכן כבר בראשית שנת 1941 ביקש הנציב העליון להוסיף עוד שבעה מבצרים.

המיזם של טגארט אושר ויצא אל הפועל בתוך זמן קצר, מאפריל 1940 עד אוקטובר 1941. זאת אף שמחיר ביצוע התכנית הכפרית נאמד ב־2,200,000 לא"י, ועליהם נוספו עוד 200,000 לא"י לשבעת המבצרים הנוספים שדרש הנציב העליון, סכום עתק שבריטניה הייתה זקוקה לו מאוד בתחילת המלחמה. הבריטים אישרו הוצאה זו מפני שמיזם מבצרי המשטרה השתלב בצורכי ביטחון הפנים ובצרכים האסטרטגיים שלהם באותה תקופה, ואִפשר לשחרר כוחות צבא מארץ־ישראל לקראת המלחמה באירופה. המאמץ שריכזה בריטניה בארץ־ישראל בתקופה כה קשה עבורה, מעיד שממשלת בריטניה התכוונה להמשיך ולהחזיק בארץ־ישראל תקופה ארוכה, ושייחסה חשיבות רבה לשמירת החוק והסדר בארץ בזמן המלחמה.